HAVABUS
Havaalanı Yolcu Servisi
YOLCULARINA ÜCRETSİZDİR
MART / MARCH
ISSN 2149-8172
2021 | 63

skyroad

aylık gezi kültürü dergisi monthly travel magazine

DOĞAYI YENİDEN DÜŞÜNMEK

TANZANYA

SÖYLEŞİ: EDUARDO GALEANO

BİLİNENİN GİZİ: VAN GOGH MÜZESİ

COVID-19 SONRASI SEYAHAT

TÜRKİYE'NİN GASTRONOMİ ROTALARI

ŞARKI AYNI FAKAT ARTIK AYNI ŞEYİ SÖYLEMİYOR

Hep aynıydı. Baştan sona aynıydı o şarkı. Yaşı kaçsa, o yıl kadar aynıydı. Geçen süre boyunca aynıydı; gece ve gündüzde aynıydı. Ama hep farklı anlaşıldı. Her bir kişi farklı anladı onu. Hatta her dakika, sen bile, durmaksızın değişen bir dünyanın içinde hep farklı anladın onu. Bir dinlediğin bir dinlediğini tutmadı. Şarkı oradaydı, hep aynıydı ama sen değiştin. Yaşın değişti, ruhun değişti, zaman değişti, anlam değişti, hayır anlam aynıydı; anlamı kavrayışın değişti.

Skyroad bu sayısını şarkının değiştiğine tanıklık edenlere, bunu fark edenlere adıyor. Bunu yaparken de bazı şehirlere uğruyor, söz gelimi büyük yazar Galeano'dan Kolombiya'nın Fantastik Hikâyelerine kırıyor dümeni, oradan da Türk sinemasına, Tuz'un dini metinlerdeki karşılığına, bazı şarkılara, Ayhan Işık'a, Dağcılığa, Türkiye'nin Gastronomi rotasına...

Şurada anlaşalım, hep birlikte ve aniden. Şurada, tam olarak şurada: şarkı aynı fakat artık aynı şeyi söylemiyor.

İyi yolculuklar.

IT IS THE SAME SONG BUT DOESN'T SAY THE SAME THING ANYMORE

It was always the same. That song was the same from beginning to end. No matter how old it was, it was the same with that amount. It was the same during the time passed, day and night were also the same. But the difference was always spotted. Everyone understood it differently. Every minute, even you have always understood it differently in an ever-changing world. One thing you listened to wasn't the same as another. The song was there, it was always the same, but you changed. Your age has changed, your soul has changed, times have changed, the meaning has changed, no, the meaning has been the same; your understanding of the meaning has changed.

Skyroad dedicates this issue to those who witnessed the change of the song, those who realized it. Doing so, it also stops by some cities. It goes to fantastic stories of Columbia from the great writer Galeano, then to the Turkish cinema, Salt's provision in religious texts, some songs, and Ayhan Işık, mountaineering, Turkey's gastronomic routes...

Let's get along here, all together and suddenly. Right over here: the song is the same but it doesn't say the same thing anymore.

Have a safe trip.

skyroad

HAVABUS yolcularına ücretsizdir
Free with HAVABUS

MART *MARCH* **2021**
NO: 63 ISSN 2149-8172

İmtiyaz Sahibi
KETEBE KİTAP VE DERGİ YAYINCILIĞI A.Ş. Adına
Licensee on Behalf of
Ketebe Kitap Ve Dergi Yayıncılığı A.Ş.
MUSTAFA ALBAYRAK

Genel Yayın Koordinatörü *Publication Coordinator*
YUSUF GENÇ

Genel Yayın Yönetmeni *Editor in Chief*
RIDVAN TULUM

Editör *Editor*
BETÜL DURDU

Grafik Tasarım *Graphic Design*
ŞEYDA NUR UĞUR

Çeviri *Translation*
ESRA ARI

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü *Responsi Editor*
BURHAN İSTENCİ

Yapım *Production*
ÇETELE KÜLTÜR SANAT İLETİŞİM LTD.

Reklam *Advertising*
Genel Müdür *General Manager*
ABDULLAH HANÖNÜ

Genel Müdür Yardımcısı
Deputy General Manager
ZİYA KADAM

Rezervasyon
Reservation

0212 467 65 65

Satın Alma ve Baskı Müdürü
Purchasing and Print Manager
ÖZCAN URAL

İletişim - Yönetim Yeri *Contact - Administration*
Maltepe Mah. Fetih Cad. No: 6
34010 Topkapı, Zeytinburnu / İst. 0212 467 65 16

www.skyroad.com.tr
iletisim@skyroad.com.tr
Basım *Print*
İhlas Gazetecilik A.Ş.
Yenibosna / İSTANBUL
0212 454 30 00

Her hakkı mahfuzdur.
Dergideki yazı, fotoğraf ve diğer görsellerin izin alınmadan veya kaynak gösterilmeden her türlü ortamda çoğaltılması yasaktır.
All Rights Reserved.

VakıfBank'ta FAST ile para göndermek çok kolay

Kolay Adres ya da IBAN'la 7/24 dilediğiniz kişiye dilediğiniz anda para gönderebilirsiniz.

VakıfBank, daima seninle.

FAST
Hızlı Para Gönder
7/24
VakıfBank Dijital

fast

#dijitalkolaylaştırır

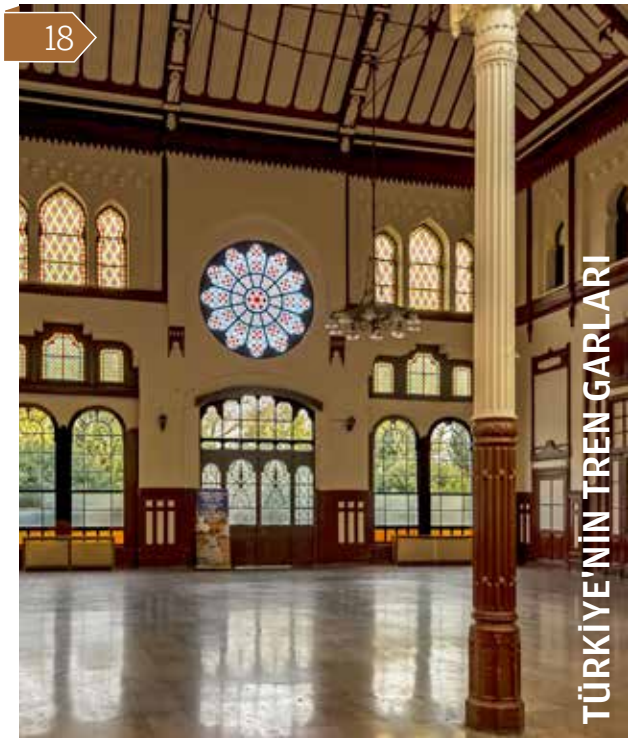
444 0 724 | vakifbank.com.tr

VakıfBank
Burası Sizin Yeriniz

/vakifbank

içindekiler

contents

18 TÜRKİYE'NİN TREN GARLARI

46 EDUARDO GALEANO

72 ADEM GÜL

82 GÜNEY AFRİKA

108 NUSRAT FATEH ALİ KHAN

114 VAN GOGH MÜZESİ

Sadece bir finans kuruluşu değilsen,
enerjini vakfedersin.
Yüzlerce yıldır memleketine hayır sağlayan vakıf kültüründen ilham aldık, 5 yılda katılım finans sektörünün en güçlü sermayeli kuruluşu olduk.
Yüzlerce yılın birikimi ile
5
yaşında
VAKIF KATILIM
Ortak geçmiş, ortak gelecek.
#HayataVakfet

Salvador Dali Müzesi Kapılarını Açıyor

Ünlü ressam tarafından kurulan ve kendi adını verdiği Salvador Dali Müzesi, Antonina Online Mektep kapsamında kapılarını sanatseverlere açıyor. Dali'nin en fazla eserini barındıran sanat kurumu olarak bilinen müzede, sanatçının sadece resimleri değil, kolaj, heykel ve mekanik eserleri de yer alıyor. Sanat tarihinin ünlü isimlerinin eserlerinin de sunulacağı online etkinlik 7 Mart'ta sizlerle.

The Salvador Dali Museum, which was turned into a museum by the famous painter and named after him, opens its doors to art lovers within the scope of Antonina Online School. The museum, which is known as the art institution that houses the most works of Dali, includes not only paintings but also collages, sculptures, and mechanical works of the artist. The online event, where the works of famous names in the field of art history will be presented, is with you on 7 March.

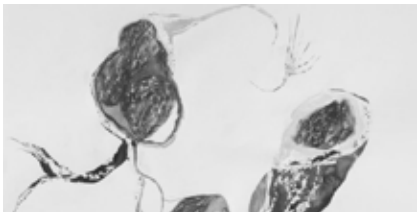

Nevin Aladağ'ın İzler'i Arter'de

Nevin Aladağ'ın *İzler* başlıklı üç kanallı video yerleştirmesi 25 Mart'ta Arter'de tekrar sergilenmeye başlıyor. Aladağ'ın çocukluk ve ilk gençlik yıllarını geçirdiği Stuttgart kentinin ses ve imgeye dayalı bir portresini çizdiği sergi meraklılarını bekliyor.

Nevin Aladağ's Traces in Arter

Nevin Aladağ's three-channel video installation titled *Traces* will be exhibited again on March 25th. The exhibition, in which Aladağ draws a portrait of Stuttgart, where she spent her childhood and early youth, based on sound and image, awaits its enthusiasts.

İz Öztat'tan Kağıt Üzerine Suluboya

Pi Artworks İstanbul, İz Öztat'ın *Kağıt Üzerine Suluboya* isimli kişisel sergisini 23 Mart'a kadar ikinci kez ağırlıyor.

Watercolour on Paper by İz Öztat

Pi Artworks İstanbul, hosts İz Öztat's exhibition *Watercolour on Paper* for the first time on 23 March.

Efes'e Doğru...

Bilimin ve felsefenin doğduğu İyonya'nın başkenti Efes'e Sanal Şehir Turu, Arkeolog Dr. Mehmet Kürkçü eşliğinde, 6 Mart'ta online platformda...

Towards Ephesus

Virtual City Tour to Ephesus, the capital of Ionia, where science and philosophy were born, is online on March 6, accompanied by archaeologist Dr. Mehmet Kürkçü...

"Gülümserken Günebakan"

Ahmet Önel'in yazdığı öyküden Haluk Yüce'nin kukla için uyarlayıp yönettiği bu tek kişilik çocuk oyunu 13 Mart'ta online olarak perdelerini aralıyor.

"Gülümse Günebakan"

Adapted and directed by Haluk Yüce for puppet from the story written by Ahmet Önel, this one-man children's play opens its curtains online on March 13th.

HAZIRLAYAN: M. ALİ OTURAK

ŞANLIURFA
ANADOLUJET
A TRADEMARK OF TURKISH AIRLINES
Medeniyetlerin Beşiği
Güneydoğu'yu
AnadoluJet'le Keşfedin
Detaylı bilgi için
anadolujet.com'u ziyaret edebilirsiniz.
MARDİN
DİYARBAKIR
GAZİANTEP
anadolujet.com

Kare

2017 yılında Cannes Film Festivali'nden "Altın Palmiye" ödülüyle dönen Ruben Östlund'un yönettiği film; sanat, sanat eseri, sanatçı egosu, iktidar, suçluluk, güvensizlik, kentlerde yoksulluk, viral pazarlama, etik gibi birçok konuyu eğlenceli olduğu kadar zeki ve keskin de olan uslubuyla mercek altına alıyor. İnsanlara güvenmeli mi güvenmemeli mi sorusunu soran kara mizaha yakın yapım izlemeye değer.

The Square

Directed by Ruben Östlund, who returned from the Cannes Film Festival in 2017 with the 'Palme d'Or', the film is as smart as it is entertaining, focusing on many topics such as art, artwork, artist ego, power, guilt, insecurity, urban poverty, viral marketing, ethics, and trying to highlight his sharp style. It is worth watching the production that is close to black humour that asks the question of whether to trust people or not.

Tarihi Gardan Müzeye

1873-1910 yılları arasında İzmit Tarihi Gar Binaları Kompleksi'nden inşa edilen, Roma, Bizans ve Osmanlı Dönemi eserlerin sergilendiği, dünyaca ünlü mimar Alman Otto RİTTER'in imzası bulunan Kocaeli Arkeoloji Ve Etnografya Müzesi meraklılarını bekliyor.

From the Historical Station to the Museum

Kocaeli Archaeology and Ethnography Museum which was built from the İzmit Historical Station Buildings Complex between 1873-1910 by the world-famous German architect Otto Ritter, exhibits works from the Roman, Byzantine, and Ottoman periods, and awaits its enthusiasts.

Gerçek Hayat Hikâyelerinden...

Epic Magazine'in gerçek hikâyelerinden esinlenilen Apple Tv'nin 8 bölümlük dizisi *Little America,* Amerika'daki göçmenlerin komik, içten ve şaşırtıcı hikâyelerini anlatıyor.

Based on Life Stories...

Inspired by the true stories of Epic Magazine, Apple TV's 8-episode series *Little America* tells the funny, sincere, and surprising stories of immigrants in America.

Fatih'te Meşhur Bir Fırın

Fatih'te Malta Çarşısı'nda bulunan Malta Fırını çeşit zenginliğiyle dikkat çekiyor. Tarihi yarımadaya yolunuz düşerse üzümlü paskalya çöreğini denemelisiniz.

A Famous Bakery in Fatih

Located next to the Fatih Mosque, in the Malta Bazaar, Malta Bakery stands out with its rich variety of varieties. If you happen to be in the historical peninsula on Wednesday, you should try the raisin Easter bun.

Mimarlık Arşivi Oluşuyor

Kalebodur'un 2013 yılında Türkiye'de mimarlık arşivinin oluşması adına başlattığı, Mimar Abdi Güzer sunumuyla "Kalebodur'la Mimarlar Konuşuyor" söyleşileri her ay farklı konuklarıyla yayında.

Architectural Archive Forms

Kalebodur started "Architects Talk with Kalebodur" with the presentation of architect Abdi Güzer in 2013 to form the architectural archive of Turkey. The talks are on air with different guests every month.

HAZIRLAYAN: M. ALİ OTURAK

Altınbaş

444 LOVE (5683) | ALTINBAS.COM | altinbasjewelry

YAŞAMANIN BİR YOLU: PERU

A WAY TO LIVE: PERU

SEVİL MERT

Her gezginin rüyası bir gün Güney Amerika'nın renkli ülkesi Peru'ya gitmek ve Macchu Pichu'yu görmektir. Peru, İnka Medeniyeti ve öncesine ait pek çok gizemli kalıntısı, dağlar, vadiler, çöller ve Amazonların süslediği muhteşem doğası, gittikçe yükselen bir popülerlik yakalayan mutfağı ile dünya üzerindeki en popüler turistik destinasyonlardan biri ve bu popülerliği kesinlikle hak ediyor!

Peru'ya Gitmek için En İyi Zaman

Peru'ya gitmek için en iyi zamanı netleştirelim. Ülke geniş bir coğrafyaya yayılmış durumda, çöller, okyanus ve Amazonlar gibi iklimi etkileyen farklı faktörler var. Ama siz en iyisi planınızı Machu Picchu'ya göre yapın. Haziran-Eylül arası Machu Pichhu'nun da içinde bulunduğu bölge için kuru sezon yani en az yağmurun düştüğü dönem, doğanın tadını çıkarmak için en iyi zaman.

Peru'ya Nasıl Gidilir?

Peru'ya Türkiye'den direkt uçuş maalesef yok. Bu nedenle Brezilya, Şili gibi diğer Güney Amerika ülkeleri üzerinden birden fazla aktarma yaparak Peru'ya ulaşabiliyorsunuz. Bu da Peru seyahat masraflarını artıran etkenlerin başında geliyor.

Kısa bir girişten sonra Peru'da mutlaka görmenizi önereceğim yerlere geçebiliriz. Aşağıdaki yerlerin sıralamasının Peru'nun başkenti Lima'dan Peru seyahatinize başlayıp ilerleyeceğiniz rotaya göre belirlendiğini de belirlemeden geçmeyeyim.

The dream of every traveller is to one day go to the colourful country of South America, Peru, and see Machu Picchu. Peru is one of the most popular tourist destinations in the world, with its many mysterious ruins from the Inca Civilisation and its predecessors, its magnificent nature adorned by mountains, valleys, deserts, Amazons, and increasingly popular cuisine, and it deserves this popularity!

Best Time to Go to Peru

Let's clarify the best time to go to Peru. The country is spread over a wide geography, different factors affect the climate such as deserts, oceans, and Amazons. But best of all, make your plan according to Machu Picchu. Between June and September, the dry season for the region where Machu Picchu is located is the best time to enjoy nature.

How to Go to Peru?

Unfortunately, there are no direct flights from Turkey to Peru. For this reason, you can reach Peru by making multiple transfers through other South American countries such as Brazil and Chile. This is one of the factors that increase travel expenses to Peru.

After a short introduction, we can move on to places in Peru that I would recommend you see. Let me not forget that the list of places below is determined according to the route you will start your journey to Peru from Lima, the capital of Peru, and proceed.

1

Lima

Bir ülkeyi gezmeye başlamanın en doğru noktası en büyük şehri veya başkentidir. Yaklaşık 33 milyon kişinin yaşadığı Peru'nun neredeyse üçte biri yani 10 milyon kişi ülkenin en büyük şehri ve başkenti olan Lima'da yaşıyor. Lima'ya indiğinizde sizi kalabalık, trafik, kaosun yanı sıra lezzetli yemeklerin kokuları ve tarihi şehir merkezi bekliyor.

İspanyollardan kalma koloniyal eski şehir merkezi tarihte bir gezintiye çıkmanızı sağlarken okyanus kıyısındaki Miraflores bölgesi sizi Lima'nın yeni modern ve bohem yüzü ile tanıştıracak.

Lima

The best place to start touring a country is its largest city or capital. Almost a third of Peru, where about 33 million people live, namely 10 million people live in Lima, the country's largest city and capital. When you land in Lima, the crowd, traffic, chaos as well as the smells of delicious food and the historical city centre await you.
While the Spanish colonial old city centre will allow you to take a stroll through history, the oceanfront Miraflores district will introduce you to Lima's new modern and bohemian face.

2

Paracas Ulusal Koruma Alanı

Peru seyahatinize Lima'dan başladığınızı düşünecek olursak Lima'ya 250 kilometre mesafede yer alan Paracas Ulusal Koruma Alanı'nı ikinci durağınız olarak belirleyebilirsiniz. Okyanus kıyısında yer alan milli park zengin arkeolojik alanları, çarpıcı manzarası ve vahşi yaşamı ile hem karadan hem denizden gezilebilen bir bölge. Koruma alanı içinde yer alan, okyanus dalgalarının oluşturduğu muhteşem kaya oluşumları, çok sayıda deniz hayvanına ev sahipliği yapan Ballestas Adaları'na tekne gezileri ile ulaşmak mümkün.

Paracas National Reserve

Considering that you started your journey to Peru from Lima, you can choose Paracas National Reserve, which is 250 kilometres from Lima, as your second stop. Located on the ocean shore, the national park is a region that can be visited from both land and sea with its rich archaeological sites, stunning scenery, and wildlife. It is possible to reach the Ballestas Islands, which are located in the protected area, with the magnificent rock formations formed by the ocean waves, and home to many sea animals, by boat trips.

3

Huacachina

Peru'daki en eğlenceli yerlerden biri kesinlikle Huacachina. İlk seferde telaffuz etmek için boşuna uğraşmayın, yapamayacaksınız. Peru'nun güneybatısında yer alan Ica şehrine çok yakın olan Huacachina, kum tepeleri ile çevrelenmiş bir vahadan oluşuyor. Bu kum tepelerinde yürüyüşe çıkabilir, kum sörfü yapabilir, Buggy denilen 4 tekerli araçlarla çöl safarisine katılabilirsiniz. Pek çok eğlenceli aktiviteye ev sahipliği yapan vahanın en güzel saatleri ise gün batımı saatleri, bu saatleri sakın kaçırmayın.

Huacachina

One of the most fun places in Peru is Huacachina. Don't waste your time trying to pronounce it the first time, you won't be able to. Huacachina, located very close to the city of Ica in southwestern Peru, consists of an oasis surrounded by dunes. You can take a walk on these dunes, do sand surfing, and join a desert safari with 4-wheel vehicles called Buggy. The best hours of the oasis, which hosts many fun activities, are the sunset hours, do not miss these hours.

CEPTETEB İŞTE

EVDE, İŞTE, CEPTE, NEREDEYSEN SENİNLE.

CEPTETEB İŞTE

Şirketinin tüm bankacılık işlemlerini pratik bir şekilde gerçekleştirebilmen için tasarlanan ticari mobil bankacılık uygulaması CEPTETEB İŞTE, artık cebinde.

TEB

cepteteb.com.tr / 444 0 832

Download on the App Store

GET IT ON Google Play

4

Nazca Çizgileri

Erich Von Daniken'in yazdığı *Tanrıların Arabaları* kitabını okuyup da Nazca Çizgilerini merak etmeyen kimse yoktur sanıyorum. Gizemi hâlâ çözülememiş olan devasa hayvan figürleri ve geometrik desenleri net olarak görebilmek için en iyi yöntem küçük uçaklarla yapılan turlara katılmak. Uçağa bütçem yetmez derseniz Pan Amerikan otoyolu üzerindeki bir gözlem noktasından üç figürü görebilmek mümkün. Ama benim gibi şanslı gününüzde değilseniz, kum fırtınasına denk gelirsiniz, uçuşlar iptal olur, gözlem noktasından dahi çizgileri göremezsiniz.

Nazca Lines

I think there is no one who has read the Chariots of the Gods by Erich Von Daniken and has not wondered about the Nazca Lines. The best way to see the enormous animal figures and geometric patterns, whose mystery is still unsolved, is to join the tours with small planes. If you say I can't afford the plane, it is possible to see three figures from an observation point on the Pan American highway. But if you are not on your lucky day like me, you will come across a sandstorm, the flights will be cancelled, you cannot see the lines even from the observation point.

5

Cusco

Bir zamanlar İnka İmparatorluğu'nun başkenti olan Cusco, bugün Peru'nun en turistik şehri. Machu Picchu'ya ve İnkaların muhteşem Kutsal Vadisi'ne giriş noktasıdır Cusco, yani gezginlerin Peru'daki ana duraklarından biridir. İspanyollar ülkeyi işgal ettiklerinde asırlık İnka Tapınakları ve Sarayları'nı yok edip üzerine bugünkü Cusco şehrini kurmuşlar. Şehrin kalbi olan Plaza de Armas çevresinde pek çok otel, İnka eserlerini görmeye gelen binlerce turisti ağırlamak için hazır bekliyor.

Cusco

Cusco, once the capital of the Inca Empire, is today Peru's most touristic city. It is the entry point to Machu Picchu and the magnificent Sacred Valley of the Incas, meaning it is one of the travellers' main stops in Peru. When the Spaniards invaded the country, they destroyed the centuries-old Inca Temples and Palaces and founded the present-day city of Cusco. Many hotels around the Plaza de Armas, heart of the city are ready to welcome thousands of tourists who come to see Inca artifacts.

6

Kutsal Vadi

And Dağları arasında yer alan, bir zamanlar İnka İmparatorluğu'nun başkenti olan Cusco'dan başlayıp Machu Picchu'ya çıkış noktası olan Aguas Calientes'a kadar devam eden vadiye İnkaların Kutsal Vadisi (Sacred Valley) adı verilmiş. Vadi üzerinde çok sayıda İnka şehri ve antik kalıntılar yer alıyor. Kutsal Vadi, doğa yürüyüşleri, kaya tırmanışı, rafting gibi pek çok aktiviteye ev sahipliği yaparken Quechua kültürünün en güzel örneklerini görebileceğiniz el sanatları pazarları vadi içinde yer alan şehirlerde kuruluyor.

The Sacred Valley

The valley, located between the Andes, starting from Cusco, the capital of the Inca Empire and continuing to Aguas Calientes, which was the starting point of Machu Picchu, was called the Sacred Valley of the Incas. There are many Inca cities and ancient ruins in the valley. While the Sacred Valley hosts many activities such as nature walks, rock climbing, and rafting; handicraft markets where you can see the best examples of Quechua culture are established in the cities located in the valley.

GENEL MÜDÜRLÜK
İstanbul Yolu 10.km
No:310
Batıkent / ANKARA
Tel: 0312 587 10 00

OVACIK ALTIN MADENİ
Çamköy Mah.Çamköy Sok.
No: 132-1
Bergama / İZMİR
Tel: 0232 641 80 17

MASTRA ALTIN MADENİ
Demirkaynak Köyü,
GÜMÜŞHANE
PK:29100
Tel: 0456 247 10 01

KAYMAZ ALTIN MADENİ
Kaymaz Mahallesi,
Şükrü Tuncel Cad. No: 51
Sivrihisar / ESKİŞEHİR
Tel: 0222 721 22 52

ÇUKURALAN ALTIN MADENİ
Çukuralan Mahallesi
Çukuralanı Altın Sok. No:34
Dikili / İZMİR
Tel: 0232 455 4300

HIMMETDEDE ALTIN MADENİ
Himmetdede Mahallesi
Ankara Bulvarı
No: 230 Kocasinan / KAYSERİ
Tel: 0352 220 70 00

7

Machu Picchu

And Dağları'nın arasında 2430 metre yükseklikte bir tepeye kurulmuş olan antik kent o kadar korunaklı bir yere inşa edilmiş ki yüzyıllarca kimse varlığından haberdar dahi olmamış. Bugün çok iyi korunan kente gitmek için en iyi zaman gündoğumu, antik kenti çevreleyen tepeler üzerinden güneşin doğuşunu izledikten sonra kendinizi bir masal dünyası içinde bulacaksınız. Tarım yapılan teraslar ve sulama sistemi, yaşam alanları, tapınaklar, çeşmeler ve hamamları gezdikten sonra Machu Picchu'yu tepeden görmek için iki tepeden birini seçmelisiniz.

Machu Picchu

The ancient city, which was built on a hill at an altitude of 2430 metres between the Andes Mountains, was built in such a sheltered place that nobody even knew its existence for centuries. Today, the best time to go to the very well-preserved city is sunrise, after watching the sunrise over the hills surrounding the ancient city, you will find yourself in a world of fairy tales. After visiting the agricultural terraces and irrigation system, habitats, temples, fountains, and baths, you should choose one of the two hills to see Machu Picchu from above.

8

Arequipa ve Colca Kanyonu

Arequipa, Peru'nun en büyük ikinci şehri. Beyaz volkanik kayalar ile yapılan evleri nedeniyle "Beyaz Şehir" olarak anılıyor. Burası İnka izlerini en az bulabileceğiniz, çevresi volkanik dağlarla çevrili, 2380 metre yükseklikte koloniyal mimari özelliklerini taşıyan bir şehir. Gezginlerin Arequipa'ya gelmesinin en önemli sebebi Peru'nun en önemli turistik yerlerinden biri olan Colca Kanyonu'nu ziyaret etmek. 3.270 metre derinliğe inen kanyon, dünyadaki en derin kanyonlar arasında sayılıyor.

Arequipa and Colca Canyon

Arequipa is Peru's second-largest city. It is known as the "White City" because of its houses made of white volcanic rocks. This is a city with colonial architectural features at an altitude of 2380 metres, surrounded by volcanic mountains with the least traces of Inca. The reason why travellers come to Arequipa is to visit one of Peru's most important tourist attractions, Colca Canyon. The canyon, which goes down to a depth of 3,270 metres, is considered among the deepest canyons in the world.

9

Titicaca Gölü ve Puno

Puno, Titicaca Gölü'nde bulunan yüzen adalara ulaşım için kullanılan liman kenti. Peru'nun pek çok noktasında olduğu gibi Puno da 3800 metre ile oldukça yüksek bir rakımı ile yükseklik hastalığı ile mücadele etmeniz gereken bir başka nokta. Puno limanından kalkan tekneler ile dünyanın en yüksekte bulunan gezilebilir gölü olarak bilinen Titicaca Gölü içinde bulunan yüzen adalara ulaşım sağlayabilir, bu farklı hayatı, sazlıklarda yaşayan Uros Kızılderililerini yerinde görebilirsiniz.

Lake Titicaca and Puno

Puno is the port city used for transportation to the floating islands in Lake Titicaca. As is the case with many parts of Peru, Puno is another point where you have to fight altitude sickness with a very high altitude of 3800 metres. With boats departing from the port of Puno, you can reach the floating islands in Lake Titicaca, also known as the world's highest navigable lake, and you can see this different life, the Uros Indians living in the reeds.

BORSA
İSTANBUL'A
YATIRIM
HAYATA
yatırım
Gelecek için elinden gelenin
en iyisini yapanlara,
hayata en değerli yatırım
olarak bakanlara...
...Borsa İstanbul
www.borsaistanbul.com
/ borsaistanbul
BORSA
İSTANBUL

TÜRKİYE'DEKİ 10 TREN GARI

GELSE DE TRENDEN İKİMİZ İNSEK...

10 TRAIN STATIONS IN TURKEY
I WISH WE BOTH GET OFF THAT TRAIN...

ZEYNEP KARACA

Sirkeci (İstanbul) Garı

Chemins de fer Orientaux / Rumeli Demiryolu (CO) Şirketi tarafından yapılarak 3 Kasım 1890 tarihinde hizmete açılan Sirkeci Garı, İstanbul'un Avrupa yakasındaki Tarihi Yarımada'nın gözbebeği Sirkeci'nin en önemli sembol yapısı. Neredeyse 150 yıllık bir mazisi olan tren garının lokantası 1950-60'lı yıllarda dönemin ünlü yazar ve gazetecilerinin uğrak noktasıydı. Paris'ten kalkan Şark Ekspresi, geçmişte Sirkeci'ye kadar gelirdi. Sirkeci Garı, 2013 yılında garın altında yer alan Marmaray projesinin hayata geçirilmesi ile kapatıldı.

Sirkeci (İstanbul) Train Station

Sirkeci Train Station, built by Chemins de Fer Orientaux / Oriental Railway (CO) and opened on November 3, 1890, is one of the most important symbolic structures of Sirkeci and the historical peninsula on the European side of İstanbul. The restaurant of the train station, which has a history of almost 150 years, was the frequent destination of famous writers and journalists of the period in the 1950s and 60s. The Orient Express, departing from Paris, used to come up to Sirkeci in the past. Sirkeci Train Station was closed in 2013 with the implementation of the Marmaray project located under the station.

Gerçek beyazlık var.
PETROL BAZLI OPTİK PARLATICI YOK!

Petrol bazlı optik parlatıcı içermez, kalıntısını da bırakmaz.✓

3 kata kadar etkili* leke çıkarma performansından taviz vermez.✓

*Diğer bir deterjanımıza göre

Haydarpaşa Garı

İstanbul'un görkemli simge yapılarından biri olan Haydarpaşa Garı, İstanbul'un Kadıköy ilçesinde yer alıyor. 1908 yılında hizmete giren Haydarpaşa, Bağdat Demiryolu hattının başlangıç noktası olması amacıyla inşa edilmiş ve bir rivayete göre adını III. Selim'in paşalarından olan Haydar Paşa'dan almıştır. I. Dünya Savaşı'nda gar deposunda bulunan cephanelere yapılan sabotaj sonucunda binanın büyük bir kısmı hasar görmüştür. 2014 yılında tüm tren hatları Pendik Tren İstasyonu'na devredilen tarihi gar, günümüzde kullanılmamaktadır.

Haydarpaşa Train Station

Haydarpaşa Train Station, one of the magnificent landmarks of İstanbul, is located in Kadıköy District of İstanbul. Haydarpaşa, which was put into service in 1908, was built to be the starting point of the Baghdad Railway line. It was named after Haydar Pasha, who was one of Selim III's pashas. A large part of the building was damaged as a result of the sabotage of the ammunition in the station depot in World War I. The historical station, whose all of the train lines were transferred to Pendik Train Station in 2014, is not used today.

Edirne Garı

Rumeli Demiryolu hattı, Osmanlı Dönemi'nde Edirne'nin Karaağaç kasabasından geçiyordu. Bu nedenle Edirne'ye hizmet vermesi amaçlanarak Karaağaç Tren İstasyonu inşa edildi. Fakat I. Dünya Savaşı'ndan sonra sınırların değişmesi, Sirkeci'den Karaağaç'a ve Avrupa'ya giden trenlerin Yunanistan sınırlarından geçmesine neden oldu. Bunun üzerine Bulgaristan Devlet Demiryolları (BDZ) ile Pehlivanköy - Svilengrad demiryolu hattı ve yeni Edirne Garı inşa edildi. Edirne Garı, 1971 yılında hizmete girmiştir.

Edirne Train Station

The Rumeli Railway was passing through the town of Karaağaç, Edirne during the Ottoman Period. For this reason, the Karaağaç Train Station was built to serve Edirne. However, the change of borders after World War I caused the trains from Sirkeci to Karaağaç and Europe to pass through the Greek borders. Upon this, the new Edirne Train Station and the Pehlivanköy-Svilengrad railway line with Bulgarian State Railways (BDZ) were built. Edirne Train Station was put into service in 1971.

ENGLISH HOME

Timeless Collection

Kayseri Garı

Kayseri'nin Kocasinan ilçesine bağlı olan gar, 1933 yılında hizmete girmiştir. Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları'na ait olan istasyon; Transasya Ekspresi, Doğu Ekspresi, Turistik Doğu Ekspresi, Erciyes Ekspresi, Güney Kurtalan Ekspresi ve Van Gölü Ekspresi olmak üzere 6 hatta hizmet vermektedir.

Kayseri Train Station

The station, which is connected to the Kocasinan, Kayseri, was put into service in 1933. The station belonging to the State Railways of the Republic of Turkey serves 6 lines: Transasia Express, Eastern Express, Touristic Eastern Express, Erciyes Express, Southern Express, and Van Lake Express.

Ankara Garı

İstanbul-Haydarpaşa - Ankara demiryolu hattı üzerinde yer alan Ankara Garı'nın binası, Mimar Şekip Akalın tarafından Art Deco tarzında tasarlanmış. 1937 yılında hizmete açılan garın içerisinde Atatürk Konutu ve Demiryolları Müzesi, TCDD Açık Hava Buharlı Lokomotif Müzesi, TCDD Müzesi ve Sanat Galerisi de yer alıyor.

Ankara Train Station

The building of Ankara Train Station, located on the İstanbul-Haydarpaşa-Ankara railway line, was designed by Architect Şekip Akalın in Art Deco style. Atatürk House and Railways Museum, TCDD Open Air Steam Locomotive Museum, TCDD Museum, and Art Gallery are also located in the station, which was opened in 1937.

Sivas Garı

İstasyon Caddesi'nde yer alan Sivas Garı'nın 1934 yılında hizmet vermeye başladığı düşünülüyor. Gar binası, Sivas'taki Erken Cumhuriyet Dönemi mimarisinin ender örneklerinden biri. Bu istasyondan Doğu Ekspresi, Turistik Doğu Ekspresi, Güney Kurtalan Ekspresi, Van Gölü Ekspresi ve Divriği Sivas trenleri geçiyor.

Sivas Train Station

It is thought that Sivas Train Station, located on İstasyon Street in the southwest of the city, started to serve in 1934. The station building is one of the rare examples of Early Republic Period architecture in Sivas. Eastern Express, Touristic Eastern Express, Southern Express, Van Lake Express, and Divriği Sivas trains pass from this station.

INSTAGRAM'DA "DÜNYANIN EN BEĞENİLEN 2. MARKASI" OLDUK!

Türkiye'nin dört bir yanındaki milyonlarca insanın hayatına dokunduk. Bu sayede bugün Instagram'da Türkiye'nin en beğenilen markası, dünyanınsa en beğenilen 2. markası olduk.

Mutluluğumuz ve gururumuz anlat anlat bitmez!

A101 HARCA HARCA BİTMEZ

SocialBakers verilerine göre A101, Instagram'da "Dünyanın En Beğenilen 2. Markası".

Alsancak Garı

İzmir ilinde yer alan Alsancak Garı, Türkiye'nin en eski ikinci tren istasyonu. 1858 yılında Punta Garı ismiyle hizmete giren garda Geç Dönem Osmanlı mimarisinin etkileri görülüyor. Ampir, Barok, Rokoko ve Klasik Osmanlı üsluplarının bir arada kullanılması yapıyı özel ve görülmeye değer kılmak için yeterli bir özellik. Binaya bitişik olan saat kulesi ise İzmir'in ilk saat kulesi olma niteliğini taşıyor. Alsancak Garı, günümüzde yalnızca İZBAN'ın merkez hattı trenleri tarafından kullanılıyor.

Alsancak Train Station

Located in the province of İzmir Alsancak Station, Turkey's second oldest train station. The train station, which was put into service under the name of Punta Train Station in 1858, shows the effects of Late Ottoman architecture. The combination of Empirical, Baroque, Rococo, and Classical Ottoman styles is enough to make the building special and worth seeing. The clock tower adjacent to the building is the first clock tower in İzmir. Alsancak Train Station is currently used only by İZBAN's central line trains.

Konya Garı

Osmanlı Anadolu Demiryolları Şirketi'nin inşasına 1893 yılında başladığı Konya Garı, bugün TCDD'ye ait bir ana tren istasyonu. Gar, Konya'nın Meram ilçesinde, şehir merkezine on dakikalık bir uzaklıkta yer aldığı için Konya ilini merkezinden başlayarak gezmeye olanak sağlıyor. Konya Garı'nın güneydoğusunda yer alan Bağdat Oteli ise 1980 yılından beri TCDD Misafirhanesi olarak kullanılıyor. Yapım tarihi 1912 yılına uzanan Bağdat Oteli, Neoklasik ile Alman yerel mimari tarzı Heimatstil karışımı bir mimari tarza sahip.

Konya Train Station

Konya Train Station, which the Ottoman Railway Company started to build in 1893, is today a main train station belonging to TCDD. Since the station is located in Konya's Meram District, ten minutes away from the city centre, it allows you to travel starting from the centre of Konya. Bağdat Hotel, located in the southeast of Konya Train Station, has been used as TCDD Guest House since 1980. Bağdat Hotel, whose construction date dates back to 1912, has an architectural style that is a mixture of Neoclassical and German local architectural style Heimatstil.

Zaman Müzesi

BİR SONSUZLUK DÜŞÜ ¦ AN ETERNITY DREAM

Usturlab

Usturlab; Güneş ile yıldızların konumlarıyla ve zamanla ilgili problemlerin çözümünde kullanılan astronomik bir alettir.
Maden veya ahşaptan yapılan usturlab, dairevi disk şeklindedir.
Üzerinde yön gösteren ve çap işaretlerini veren hareketli bir kısım vardır.
Bu kısım Güneş'in ve yıldızların yüksekliğini verir.
Arka kısımda ise yıldızların dairevi bir haritası bulunur.

SELÇUKLU BELEDİYESİ · KONYA · 1989

Ahmet
PEKYATIRMACI
SELÇUKLU BELEDİYE BAŞKANI

SELÇUKLU'DA
PEK GÜZEL
ŞEYLER

Mersin Garı

1886 yılında hizmet vermeye başlayan Mersin Garı, Mersin'in Akdeniz ilçesinde yer alıyor. Gar, Mersin Limanı'na 500 metre uzaklıkta olması ve liman rıhtımlarına kadar uzanan demiryolu hatırlarına sahip olması nedeniyle çoğunlukla yük trenleri tarafından kullanılmaktadır. 1955 yılında tarihi gar binasının yakınlarında yeni bir gar binası inşa edilmiştir. Asıl bina, günümüzde ofis binası olarak kullanılmaktadır.

Mersin Train Station

Mersin Train Station, which started to serve in 1886, is located in the Mediterranean city of Mersin. The station is mostly used by freight trains, as it is 500 meters away from Mersin Port and has the railway stations extending to the port docks. In 1955, a new station building was built near the historical station structure. The main building is used as an office today.

Kars Garı

Transkafkasya Demiryolu tarafından Rus İmparatorluğu'nun Osmanlı cephesinde güç kazanması için 1899 yılında inşa edilen Kars Garı, Kurtuluş Savaşı sonrasında Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları tarafından devralındı. Bayram Acar Sokağı üzerinde yer alan ve son yıllarda oldukça popüler bir vasıta hâline gelen Doğu Ekspresi ile ziyaretçi sayısında büyük bir artış yaşayan Kars Garı, Turistik Doğu Ekspresi ve Kars - Akyaka Bölgesel Treni'ne hizmet veriyor.

Kars Train Station

Kars Train Station, which was built by the Transcaucasus Railway in 1899 to strengthen the Russian Empire on the Ottoman front, was taken over by the State Railways of the Republic of Turkey after the War of Independence. Kars Train Station, which is located on Bayram Acar Street, has grown in the number of visitors with the Eastern Express, which has become a very popular vehicle in recent years, serves the Touristic Eastern Express and Kars - Akyaka Regional Train.

SERGİ GALERİLERİ

GÖZLEM KULESİ

BİLİMSEL GÖSTERİLER

TÜRKİYE'NİN TÜBİTAK DESTEKLİ İLK

Bilim Merkezi Konya'da

Türkiye Selçuklu Devleti başkenti Konya, yüzyıllar önce olduğu gibi bugün de eğitimin ve bilimin merkezi olarak gençleri geleceğe hazırlayan bilimsel faaliyetlere katkı sağlıyor.

BİLİM KAMPLARI

PLANETARYUM
KONYA BİLİM FESTİVALİ

MİNİA SELÇUKLU

ATÖLYE VE LABORATUVARLAR

KÜTÜPHANE

PANDEMİ DÖNEMİ

Hafta İçi: 10.00 - 16.00

KONYA BİLİM MERKEZİ

BENİM ŞEHRİM

KONYA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

KONYA BİLİM MERKEZİ SCIENCE CENTER

www.kbm.org.tr | 0 332 221 66 96 | #BenimŞehrim

KOLOMBİYA:

EFSANELER VE FANTASTİK KARAKTERLER ÜLKESİ

COLOMBIA: LAND OF LEGENDS AND FANTASTIC CHARACTERS

ÖMER MUSA TARGAL

El Mohan

El Mohan, ülkede en çok anlatılan efsanelerden biridir. Görünümü üzerine anlatılar bölgeden bölgeye değişse de genelde uzun saçlarla kaplı bir vücudu, pençe benzeri tırnakları olan, devasa bir yaratıktır. Kırmızı gözleri ve altın dişleri vardır. Balıkçılar, El Mohan'ın teknelerini alabora ettiğini, yem ve kancalarını çaldığını anlatır. Çamaşırcı kadınlar, El Mohan'ın kızlarını müzik ve türlü hilelerle büyülediğini iddia eder. Ayrıca yeraltı sarayında, eski hazineleri koruduğu da bilinir. Görünmesi, depremlerin, salgınların ve sellerin habercisidir.

El Mohan

El Mohan is one of the most narrated legends in the country. Although the narratives about his appearance vary from region to region, he is usually a gigantic creature with a body covered with long hair and claw-like nails. He has red eyes and gold teeth. Fishermen tell that El Mohan capsized their boats and stole their bait and hooks. Laundry women claim that El Mohan captivates their daughters with music and tricks. He is known for preserving ancient treasures in the underground palace. His appearance is a harbinger of earthquakes, epidemics.

El Sombreron

Bu efsanenin bir köylünün gerçek hikâyesiyle başladığı tahmin ediliyor. Tamamen siyah giyinmiş ve yine siyah bir ata binmiş bir adam. Kimseye zarar vermeyen, sert yüzlü, iyi giyimli biridir. Ama öldüğünde ruhu, geceleri sokaklarda dolaşarak taşkınlık çıkaran sarhoşlar, dolandırıcılar, kumarbazlar ve kavgacıların korkulu rüyası hâline gelir. Bazı bölgelerde El Sombreron'un kurbanlarını iki korkunç siyah köpekle birlikte kovaladığı anlatılır. Bu efsane en çok Antioquia'da bilinir.

El Sombrerón

It is thought that this legend started with the true story of a villager. A man dressed completely in black and riding a black horse again. He's a tough-faced, well-dressed person who doesn't hurt anyone. But when he dies, his soul becomes the fearful dream of drunks, scammers, gamblers, and brawlers who roam the streets at night. In some areas, it is said that El Sombrerón chased his victims along with two terrible black dogs. This legend is best known in Antioquia.

BURSA
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ

ÖDÜLLÜ KISA FİLM YARIŞMASI

Biliyoruz Bursa'yı anlatmaya dakikalar değil saatler yetmez ama biz yine de "2 Dakikada Bursa"yı senin gözünden görmek isteriz.
Haydi! Al kamerayı eline yarışma için başla çekime.

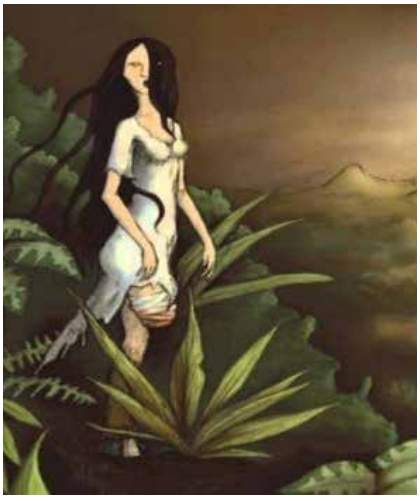

TOPLAM ÖDÜL
16.000 TL

SON KATILIM TARİHİ
19 MAYIS 2021

BAŞVURU VE BİLGİ
BURSA.BEL.TR

444 16 00 | www.bursa.bel.tr | /bursabuyuksehir

La Patasola

La Patasola, sık bir ormanda yaşayan tek bacaklı bir kadındır. Özellikle madenciler, avcılar, çiftçiler, yürüyüş yapanlar ve ormancıları korkutur. Bazıları, La Patasola'nın erkekleri güzelliğiyle baştan çıkardığı ve daha sonra çirkin ve korkunç gözlü bir kadın olarak tuzağa düşürdüğünü anlatır. Bazıları da katil bir canavara dönüşmeden önce seslenerek yardım istediği erkekleri kandırdığını söyler. Efsanenin Tolima bölgesinde ortaya çıktığı düşünülüyor.

La Patasola

La Patasola is a one-legged woman who lives in a dense forest. She particularly scares miners, hunters, farmers, hikers, and foresters. Some say that La Patasola seduced men with her beauty and then trapped them as an ugly and scary-eyed woman. Others say she deceives the men she asked for help by shouting out before she turns into a killer monster. The legend is thought to originate in the Tolima area.

La Llorona

Kucağında çocuğuyla sokaklarda gezinen bir kadındır. Çamura bulanmış, korkunç gözlü, paçavralar içerisinde yüzünü saklayan bir kadın. Kimisi, La Llorona'nın yardım için ağlayarak çığlık attığını ancak bebeği kucağına alanın onunla aynı laneti ve kaderi paylaşacağını söyler. Ruhunun ıssız sokaklarda dolanarak kötülük planlayanlara göründüğü bilinir. Kimisi ise La Llorona'nın çocuğun annesini öldüren kıskanç bir kadın olduğunu anlatır. Ağlayan kadının hikâyesi Los Llanos bölgesinde daha çok anlatılır.

La Llorona

She is a woman wandering the streets with her child in her arms. A woman covered in mud, with scary eyes, hiding her face in rags. Some say that La Llorona screams crying for help, but holding the baby in her arms will share the same curse and fate as her. It is known that her soul wanders the desolate streets and appears to those who plan evil. Others say that La Llorona was a jealous woman who killed the boy's mother. The story of the crying woman is told more in the Los Llanos area.

El Keralia, aşık olduğu kadını ziyaret ederken insana dönüşür.

El Keralia transforms into a human while visiting the woman he loves.

El Keralia

El Keralia, La Guajira bölgesinde ortaya çıkan gizemli bir yaratıktır. Kimi zaman bir insan, kimi zaman da bir hayvan suretinde ortaya çıkar. Anlatılanlara göre Keralia, özellikle deniz kıyılarında, tuz düzlüklerinde ve bitki örtüsünün zayıf olduğu yerlerde gece yarılarında yola çıkar. El Keralia, aşık olduğu kadını ziyaret ederken insana dönüşür. Kadın, onun bir bakışıyla hamile kalır. Kadın doğum yaparken karnından yılanlar ve kurbağalar çıkar ve hayatını kaybeder.

El Keralia

El Keralia is a mysterious creature that originated in the area of La Guajira. Sometimes it appears in the form of a human and sometimes in the form of an animal. According to the rumours, Keralia sets out in the middle of the night, especially on the seashores, salt flats, and places where the vegetation is weak. El Keralia transforms into a human while visiting the woman he loves. The woman gets pregnant with one look of his. When the woman gives birth, snakes and frogs emerge from her belly and she dies.

Biz Anlatmayalım Siz Keyifle

OKUYUN DİNLEYİN İZLEYİN

BASIN TURU

Binlerce
Basının İçinde
Hızlı Bir Tur

RADYO TURU

Popüler Radyolara
Bir Uygulamadan
Erişim

TV TURU

İnternet
Televizyonlarına
Tek Tıkla Ulaşın

WOOMEDYA

Download on the App Store

GET IT ON Google Play

El Caballo Cojo

El Caballo Cojo, topal bir attır. Bolivar bölgesinin güneyindeki kasabalarda dörtnala koşan, ancak aslında üç ayağı olan bir yaratık. Yaşlıların anlattığına göre, karanlık gecelerde bir atın kişnemesi ve dörtnala koşma sesini duyulur. Koşuşunu dinlemek büyüleyicidir. Duyanlara hem hayranlık hem de korku verir. Siyah kürk, kırmızı gözleri ve yoğun kükürt kokusuyla ayırt edilir. Atın üç ayağı olduğunu görenler dehşete düşer.

El Caballo Cojo

El Caballo Cojo is a lame horse. A creature that gallops in towns south of the Bolivar region but actually has three legs. According to the old people, at nights, the sound of a horse neighing and galloping can be heard. It is fascinating to listen to him run. It gives both admiration and fear to those who hear it. It is distinguished by its black fur, red eyes, and an intense smell of sulfur. Those who see that the horse has three legs are horrified.

El Patetarro

Efsaneye göre El Patetarro, kötü bir karaktere sahiptir. Kadın avcısı, pala (machete) kavgalarına katılan bir adam. Bir gün bu kavgalardan birinde bacağına ağır bir darbe alır. Olaydan sonra bir maden ocağına saklanır. Bacağını keser ve yerine guadua ağacından yapılmış bir kavanoz geçirir. Kolombiya'nın birçok bölgesinde, özellikle de maden ocaklarında dolaştığı söylenir. Onu görenler, çok iri bir adam olduğunu, sürüklediği guadua kavanozundan pis kokular yayıldığını anlatır.

El Patetarro

According to legend, El Patetarro has a bad character. A womanizer is a man participating in machete fights. One day, in one of these fights, he receives a heavy blow to his leg. After the incident, he hides in a mine. He cuts off his leg and replaces it with a jar made of guadua wood. It is said that he roams many regions of Colombia, especially in mines. Those who see him say that he is a very large man, that the stench emanates from the guadua jar he drags.

> *Bu hapishaneden geriye bir harabe ve mahkûmların kaçış hikâyeleri kalır.*
>
> *Only one ruin and prisoners' escape stories remain from this prison.*

La Gorgona

Gorgona, bir ada olmasına rağmen anlatılmayı hak eden sayısız olağanüstü efsaneye ev sahipliği yapar. Bu adada, 70'li yıllarda yüksek güvenlikli bir hapishane bulunur. Bu hapishaneden geriye bir harabe ve mahkûmların kaçış hikâyeleri kalır. İspanyol istilacı Francisco Pizarro, birçok adamını yılanların saldırıları nedeniyle bu adada kaybeder. Pizarro burayı, saç yerine yılanları olan Yunan mitolojisinden bir canavarla La Gorgona (medusa) isimlendirir.

La Gorgona

Gorgona is home to countless extraordinary legends that deserve to be told, despite being a semi-inhabited island for some periods. This island of unmatched biodiversity and beauty had a high-security prison in the 70's. Only one ruin and prisoners' escape stories remain from this prison. Spanish invader Francisco Pizarro loses many of his men on this island due to the attacks of snakes. Pizarro names this place La Gorgona (medusa) with a Greek mythology monster with snakes instead of hair.

Y A Z I K A L I R

İlk kez yayımlanan yazılarıyla Ülkü Tamer külliyatı büyüyor!

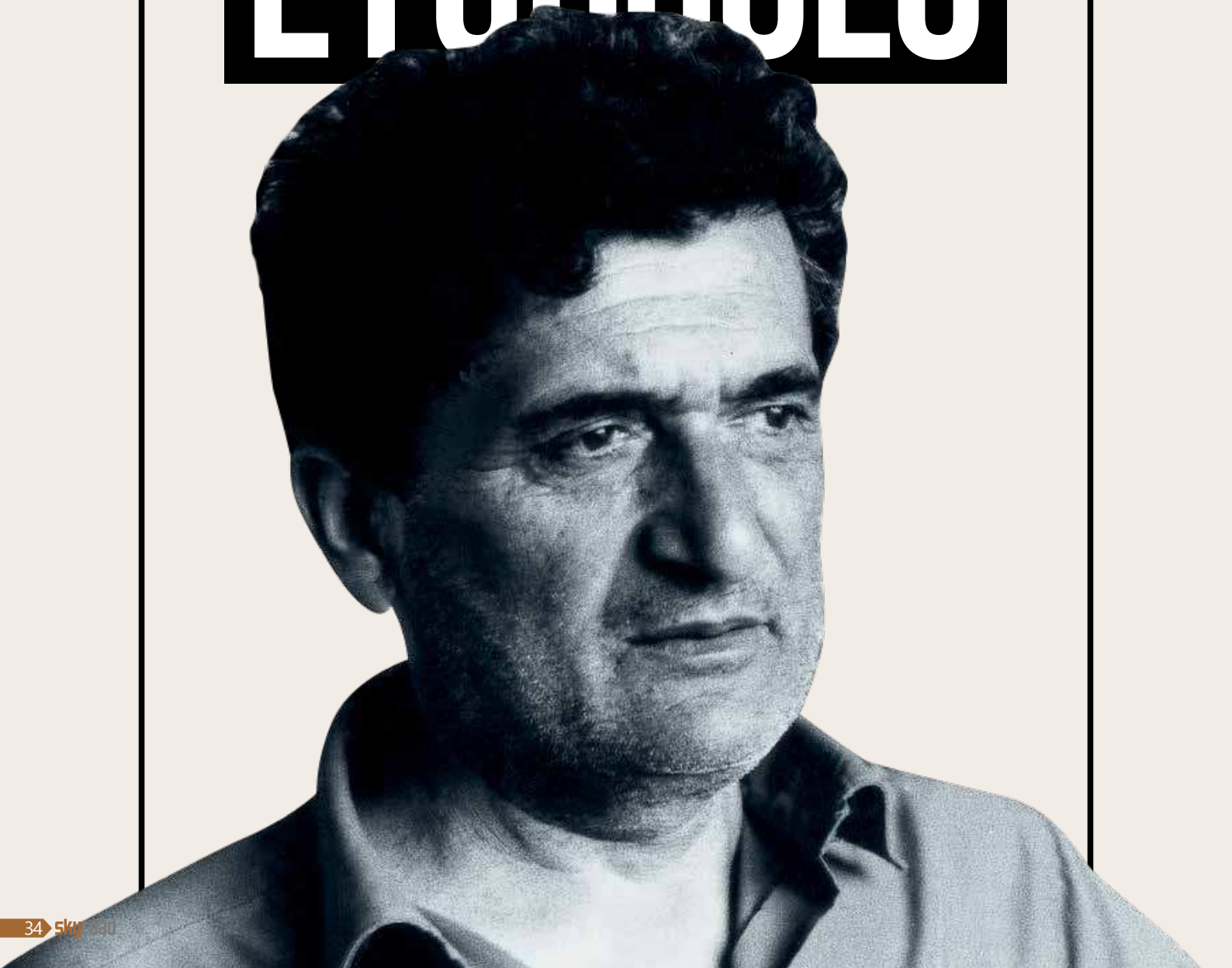
ketebe.com ketebe ketebe ketebe

KETEBE

RENKLER VE KELİMELER:

COLOURS AND WORDS:

BEDRİ RAHMİ EYÜBOĞLU

CELINE SYMBIOSIS

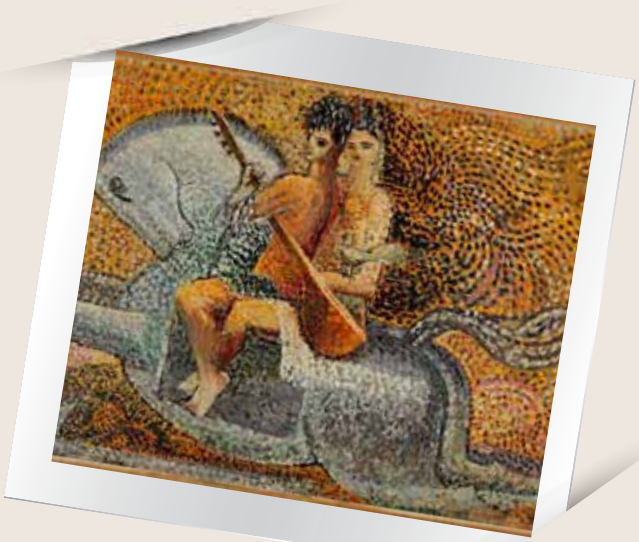
İlk Yıllar

Bedri Rahmi Eyüboğlu, 1911 yılında Karadeniz kıyısındaki Görele'de dünyaya gelir. Babası Maçkalı Eyüboğlu ailesinden Rahmi Bey, annesi Pulathaneli Serdaroğlularından Lütfiye Hanımdır. Görele kaymakamı olan babası Rahmi Bey, özellikle Kurtuluş Savaşı günlerinde Kütahya ve Artvin yanı sıra, Anadolu'nun birçok yöresinde kaymakam olarak görev yapmıştır. Babasının görevi nedeniyle Bedri Rahmi'nin çocukluk yılları, ileride sanatına tesir edecek olan Anadolu kasabalarında geçmiştir.

Babasının Trabzon Milletvekilliği görevine geçişi ile 1925'te Trabzon Lisesi'ne kayıt olan Bedri Rahmi'nin resimden çok edebiyata ilgisi vardır. Hatta resim ödevlerini, ağabeyi Sebahattin Eyüboğlu'na yaptırır. İçindeki resim aşkı, 1927'de Trabzon Lisesi'ne resim öğretmeni olarak atanan, Müstakil Ressamlar ve Heykeltıraşlar Birliği kurucularından Zeki Kocamemi sayesinde alevlenir. Resim konusunda özel bir yeteneğe sahip olduğunun keşfetmesiyle diğer derslerinden uzaklaşmaya başlar. Matematik dersindeki başarısızlığından ötürü okul müdürü tarafından tüm öğrencilerin önünde küçük düşürülünce okulu tamamen bırakır.

1938,
Salı Pazarı

1944,
At Üstünde Aşıklar

Early Years

Bedri Rahmi Eyüboğlu was born in 1911 in Görele on the Black Sea coast. His father, Rahmi Bey was from Eyüboğlu family from Maçka and his mother Lütfiye Hanım was from Serdaroğluları from Pulathane. His father, Rahmi Bey, who was the district governor of Görele, worked as a district governor in many regions in Anatolia, as well as Kütahya and Artvin, especially during the days of the War of Independence. Due to his father's duty, Bedri Rahmi's childhood passed in Anatolian towns that would influence his art in the future.

Bedri Rahmi, who enrolled in Trabzon High School in 1925 with his father being a deputy for Trabzon, was interested in literature rather than painting. He even had his brother Sebahattin Eyüboğlu do his painting assignments. His love for painting was sparked by Zeki Kocamemi, one of the founders of the Association of Independent Painters and Sculptors, who was appointed as a painting teacher to Trabzon High School in 1927. When he discovered that he had a special talent in painting, he began to distance himself from other classes. After being humiliated in front of all students by the school principal for his failure in mathematics, he left school completely.

1929'da o sıralarda ortaokul mezunlarını kabul eden İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi'nin (şimdi Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi) sınavlarını kazanarak resim eğitimine başlar. Nazmi Ziya ile İbrahim Çallı'nın öğrencisi olur. Ahmet Haşim'den aldığı estetik ve mitoloji dersleri onun için ayrı bir mutluluktur. Akademi'de geçirdiği ilk iki yılın ardından, Çallı'nın teşvikiyle, devlet bursuyla Fransa'da öğrenim görmekte olan ağabeyi Sabahattin Eyüboğlu yanına gider.

Fransa

1931 yılında henüz diplomasını bile almadan Fransa'ya giden Bedri Rahmi, bir taraftan dil öğrenme çabalarken diğer yandan da müzelerde dünyaca ünlü ressamların eserlerini inceler. Özellikle Doğu'ya ait motifleri ve simgeleri kullanan Gauguin, El Greco, Cézanne, Matisse, Dufy, Braque ve Chagall gibi ustaların eserlerinden etkilenir. Bir yıl kadar Dijon ve Lyon'da kaldıktan sonra Kübizm akımının öncülerinden André Lhote'nin atölyesinde çalışmak üzere Paris'e gider. Lhote'nin atölyesinde ileriki yıllarında evlenerek hayat ve sanat arkadaşı olan, "Eren" diye hitap ettiği Romanyalı resim öğrencisi Ernestine Letoni ile tanışır.

1954,
Kırmızı Bacaklı İğdeli Gelin

"Resim sanatını bir cümle ile tarif etmek zorunda olsam, renkle düşünebilmek ve düşündürebilmek sanatıdır derdim."

"If I had to describe the art of painting with one sentence, I would say it is the art of thinking and making others think with colours."

1955,
Aşık Veysel

In 1929, he started his painting education by passing the exams of the İstanbul Fine Arts Academy (now Mimar Sinan Fine Arts University), which accepted secondary school graduates at that time. He became a student of Nazmi Ziya and İbrahim Çallı. The aesthetics and mythology lessons he took from Ahmet Haşim were special happiness for him. After his first two years at the Academy, with the encouragement of Çallı, he went to his brother Sabahattin Eyüboğlu, who was studying in France with a state scholarship.

France

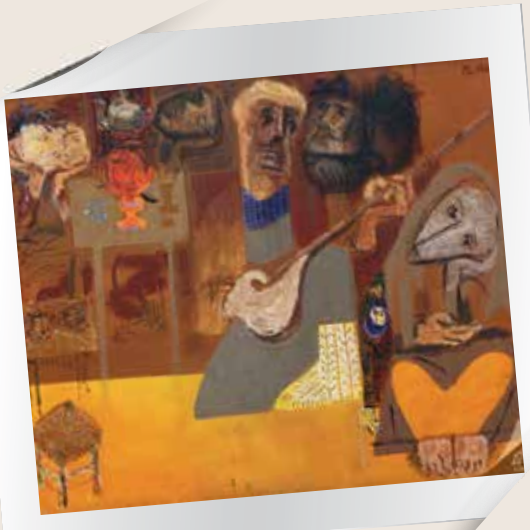
Bedri Rahmi, who went to France in 1931 without even getting his diploma, tried to learn the language while examining the works of world-famous painters in museums. He was particularly influenced by the works of masters such as Gauguin, El Greco, Cézanne, Matisse, Dufy, Braque, and Chagall, who used Eastern motifs and symbols. After staying in Dijon and Lyon for a year, he went to Paris to work in the studio of André Lhote, one of the pioneers of the Cubism movement. In Lhote's workshop, he met Ernestine Letoni, a Romanian painting student whom he called "Eren." He married her later on and they became life and art partners.

Resim ve Edebiyat

Bedri Rahmi 1934 yılında yurda döndükten sonra bir yandan Akademi'de yarım kalan eğitimine devam ederken bir yandan da İstanbul'da hareket kazanan sanat ortamında çevre edinebilmek için her olanağı değerlendirmeye çalışır. Yazın çevresine ilk adımı, Yeni Adam Dergisi'nde ressam olarak işe alınmasıdır. Daha lise öğrencisiyken yazmaya başladığı şiirlerine, 1933'ten sonra *Yeditepe, Ses, Güney, İnsan, İnkılapçı Gençlik* ve *Varlık* dergilerinde de yer verilir.

1934 yılında D Grubu'nun Galatasaraylılar Kulübü'nde açılan dördüncü sergisine otuz resimle katılır. Aynı gün, ilk kişisel sergisi kendi katılımı olmadan Romanya'da açılır. Ernestine'nin çabaları sonucu Bükreş´te Hasefler Galerisinde gerçekleşen sergi büyük beğeni kazanır. 1935 yılında Akademi'nin diploma yarışmasında "Yol İnşaatı" konulu resmiyle üçüncü olan Eyüboğlu, bu derece ile mezun olmak istemediği için, diploma yarışmasına yeniden hazırlanmaya başlar. Bu süre zarfında geçimini sağlamak için Tekel Genel Müdürlüğü'nde vitrin düzenleyici olarak göreve başlar. Bu sırada artık İstanbul'a yerleşerek "Eren" adını alan Ernestine ile evlenir.

1936'da, Henri Matisse'ye duyduğu ilgiyle de beslenen Batı-Doğu sentezli *Hamam* adlı kompozisyonuyla Akademi'den birincilikle diplomasını alır. Mezuniyetinin ardından, Akademi'de resim bölümünün başına getirilen Léopold Lévy'nin asistanı olur. Böylece uzun yıllar sürecek akademik kariyeri de başlar.

1966,
Sarı Saz

1975,
Kırmızı Kahve

Painting And Literature

After returning home in 1934, Bedri Rahmi, while continuing his education in the Academy, which was left unfinished, also tried to make use of every opportunity to acquire a network in the dynamic art circle in İstanbul. His first step into the field of writing was his employment as a painter at Yeni Adam Magazine. His poems, which he started to write when he was a high school student, were also featured in Yeditepe, Ses, Güney, İnsan, İnkılapçı Gençlik, and Varlık magazines after 1933.

In 1934, he participated in the fourth exhibition of Group D, which was opened at the Galatasaray Club, with thirty paintings. On the same day, his first solo exhibition was opened in Romania without his participation. As a result of Ernestine's efforts, the exhibition held at Hasefler Gallery in Bucharest was highly appreciated. Eyüboğlu, who came third in the Academy's diploma competition in 1935 with his painting on "Highway Construction," started to prepare for the diploma competition again because he did not want to graduate with this degree. During this period, he started to work as a showcase organizer at Tekel General Directorate to make a living. Meanwhile, he married Ernestine, who settled in İstanbul and took the name "Eren."

In 1936, he received his diploma with first place from the Academy with his composition named Bath with West-East synthesis, which was nourished by his interest in Henri Matisse. After his graduation, he became the assistant of Léopold Lévy, who was appointed as the head of the painting department at the Academy. Thus, his academic career continued for many years began.

Yurt Gezileri

Bedri Rahmi, devletin düzenlediği Yurt Gezisi programı kapsamında 1938'de Edirne´ye, 1941'de de Çorum'a gider. Dönemin en önemli sanat atılımlarından olan bu gezi programı sayesinde resim sanatımız yeni biçim ve içerik kazanmış, ressamlarımız Anadolu'yu yeniden keşfetmiştir. Bedri Rahmi'nin de bu gezilerden sonra resimlerine Anadolu'ya özgü görünümler hâkim olur. Özellikle minyatürlerden esinlenen Bedri Rahmi aynı zamanda da Anadolu'nun kiliminin, bakır işinin, nakışlı keçesinin, tahta oymasının ve çinisinin bezeme düzenini ve renk uyumlarını kaynak olarak kullanarak kendi özgün bir resim dili oluşturur. Resimlerinde geleneksel halk sanatlarından seçtiği motifleri başarılı bir biçimde kullandığı gibi şiirlerinde de halk edebiyatının masal, deyiş gibi türlerine yer verir. 1941'de askerlik görevini tamamladıktan sonra *Yaradana Mektuplar* isimli ilk şiir kitabını çıkarır.

Mimari ile güzel sanatlar yapıtlarının bir arada kullanılmasının güzel sonuçlar doğuracağına düşünen Bedri Rahmi, 1940'lardan sonra duvar resmine yönelir. İlk duvar resmini 1943'te İstanbul'da, Ortaköy'deki, Lido Yüzme Havuzu'nda yapar.

Son Yıllar

1950 yılında Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi´nde 150 resimden oluşan Retrospektif sergisinin ardından Paris'e giden Bedri Rahmi, bu kez şehri usta bir sanatçı olarak gezer. Yurda döndüğünde eşiyle birlikte Maya Sanat Galerisi'ni kurar. Yine bu yıllarda Kariye'nin müzeye dönüşüm projesi içinde yer alarak Bizans mozaiklerini yakından tanıma şansı yakalar. 1958'de Uluslararası Brüksel Sergisi'ndeki Türk pavyonuna yaptığı 227 metrekarelik mozaik kompozisyonuyla altın madalya alır. 1954-1957 yılları arasında Hilton ve Divan Otelleri ve KLM İstanbul merkez binası için tasarladığı mozaik panolar, bu dönemin önemli örnekleri arasında yer alır.

Yazarlık faaliyetlerini 1960 yılına kadar düzenli olarak sürdüren Bedri Rahmi, 1961'de çalışmalarına bir süreliğine ara vererek Rockefeller Vakfı'nın bursuyla Amerika'ya gider. Kaliforniya Üniversitesi'nde iki yıl misafir profesörlük yaparken, konferanslar verir, söyleşiler yapar, müzeleri dolaşır ve yeni eserler üzerinde çalışır. İki yıl süren gezisinden dönünce Güzel Sanatlar Akademisi'nde üç yıl kadar Resim Bölümü Başkanlığı yapar.

Ömrünün son yıllarında ağabeyi Sabahattin Eyüboğlu'nun 12 Mart sürecinde gözaltına alınması onu çok etkiler. Sarılık şüphesiyle hastaneye kaldırılan Bedri Rahmi'nin aslında pankreas kanseri olduğu anlaşılır. Hastalık dönemi uzun sürmez ve sanatçı, 21 Eylül 1975 tarihinde İstanbul'da vefat eder.

Homeland Tours

Bedri Rahmi went to Edirne in 1938 and Çorum in 1941 within the scope of Yurt Gezisi (Homeland Tours) program organized by the state. Thanks to this travel program, which was one of the most important artistic breakthroughs of the period, our painting gained new form and content, and our painters rediscovered Anatolia. After these trips, Bedri Rahmi's paintings were dominated by Anatolian views. Especially inspired by miniatures, Bedri Rahmi also created his unique painting language by using the ornamentation scheme and colour harmony of the Anatolian rug, copper work, embroidered felt, wood carving, and tiles. In his paintings, he successfully used the motifs he chose from traditional folk arts and included genres of folk literature such as fairy tales and sayings in his poems. After completing his military service in 1941, he published his first poetry book *Yaradana Mektuplar.*

Bedri Rahmi, who thought that using architecture and fine arts together would produce good results, turned to wall painting after the 1940s. He made his first mural painting in İstanbul, Ortaköy, in Lido Swimming Pool in 1943.

Later Years

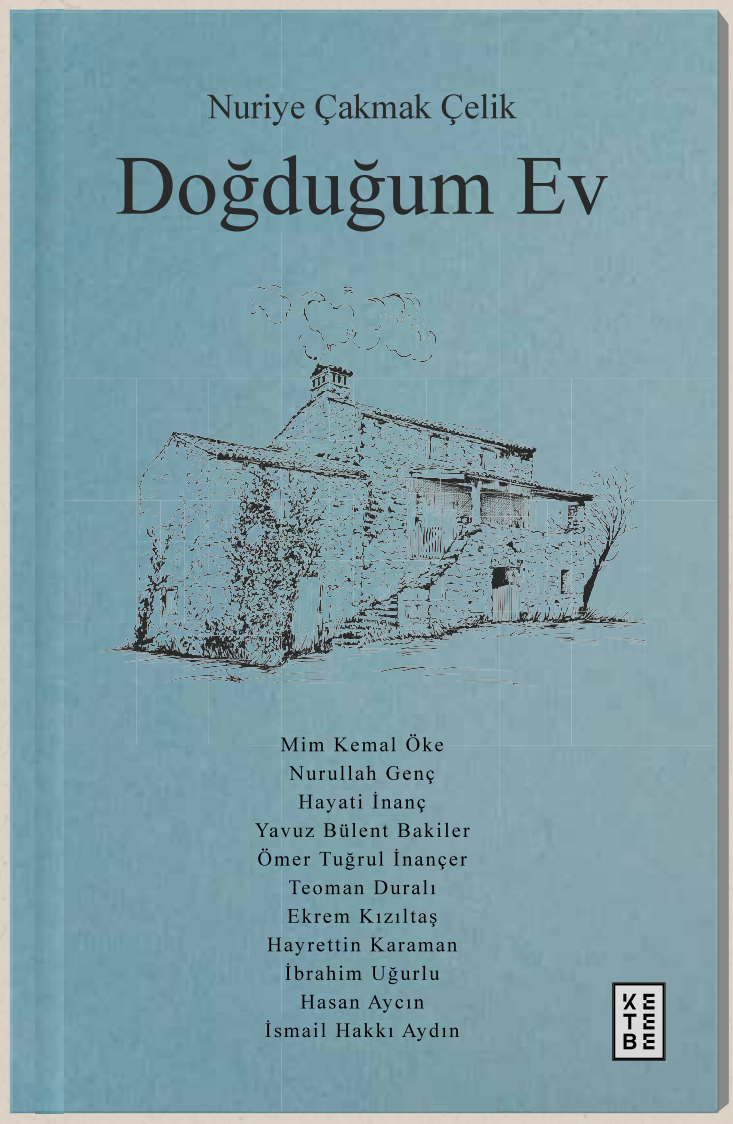
Bedri Rahmi went to Paris after the Retrospective exhibition consisting of 150 paintings at Ankara University Faculty of Language, History and Geography in 1950, this time toured the city as a master artist. When he returned home, he founded Maya Art Gallery with his wife. Also, in those years, he took part in the transformation project of Kariye into a museum and had the chance to get to know Byzantine mosaics closely. In 1958, he received a gold medal with his 227 square metre mosaic composition he made for the Turkish pavilion at the International Brussels Exhibition. The mosaic panels he designed for the Hilton and Divan Hotels and KLM İstanbul headquarters between 1954-1957 are among the important examples of this period.

Bedri Rahmi, who continued his writing activities regularly until 1960, took a break from his studies for a while in 1961 and went to America with the scholarship of the Rockefeller Foundation. While he was a visiting professor at the University of California for two years, he gave lectures, visited museums, and worked on new works. On returning from his two-year trip, he worked as the Head of the Painting Department at the Academy of Fine Arts for about three years.

The detention of his older brother, Sabahattin Eyüboğlu during the March 12 period in the last years of his life affected him very much. It was understood that Bedri Rahmi, who was taken to the hospital with suspicion of jaundice, actually had pancreatic cancer. The period of illness did not last long and the artist died in İstanbul on September 21, 1975.

Y A Z I K A L I R

Görüntüleri çevrimiçi platformlarda yayınlandığında milyonlarca kişi tarafından izlenen röportajların derlenerek bir araya geldiği *Doğduğum Ev*'de, Mim Kemal Öke, Nurullah Genç, Hayati İnanç, Yavuz Bülent Bakiler, Ömer Tuğrul İnançer, Teoman Duralı, Ekrem Kızıltaş, Hayrettin Karaman, İbrahim Uğurlu, Hasan Aycın, İsmail Hakkı Aydın gibi alanında önde gelen isimlerin hayatına dair önemli dönüm noktalarına şahit olacaksınız.

ketebe.com ketebe ketebe ketebe

KETEBE

BERKE ARAKLI

Fotoğrafın İzi

Traces of the Photo

Y A Z I K A L I R

Bu kitap uykunuzu getirecek!

Dr. Winter, 10 binden fazla insanın gece rahat uyumasını sağlamış uluslararası bir uyku uzmanı. Sayısız sporcu onun yöntemlerini uyguluyor. Winter, optimal uykunun ne olduğunu yeniden tanımlıyor ve ihtiyacınız olan temiz bir gece uykusunu size kazandırıyor.

ketebe.com ketebe ketebe ketebe

KETEBE

GÜVEN ADIGÜZEL

GALEANO'NUN EN UZUN YÜRÜYÜŞÜ: MONTEVIDEO

GALEANO'S LONGEST WALK: MONTEVIDEO

''Montevideo hâlâ yürünebilen bir şehir, ben de onu bu yüzden seviyorum. Tabii bütün ülkeden bahsetmiyorum, sadece Montevideo'dan bahsediyorum, yasadığım bu şehirden.''

Nasıl diyordu İsmet Özel; "Hiçbir şehrin Montevideo'nun bile / Sundurmasında soluk bırakmadılar dedim." Hiçbir şehrin, Montevideo'nun bile. Bu şehri sundurmalarından başlayarak anlatmak için Aziz Galeano'nun ruhundan başka bir şeye ihtiyacımız olmayabilir. Ama Renkli Kuşlar Irmağı Uruguay'a ilanı aşk ederken, onun başşehri Montevideo'nun ancak tanıdıkça sevebileceğiniz gizemli bir güzel olduğunu söyleyerek başlamalıyız bu yazıya. Bazı şehirler böyledir, ilk görüşte âşık olmaya elverişsiz!

"Montevideo is still a walkable city, and that's why I love it. Of course, I am not talking about the whole country, I am only talking about Montevideo, this city where I live."

As İsmet Özel said; *"I said they didn't leave breathe / In no city even in Montevideo."* In no city even in Montevideo. We may not need anything other than the spirit of Saint Galeano to describe this city starting from its porches. But while we declare our love to Uruguay, *River of Colourful Birds*, we should start this article by saying that its capital city Montevideo is a mysterious beauty that you can only love as you get to know it. Some cities are like this, unsuitable for falling in love at first sight!

1724 yılında Rio de la Plata (Gümüş Nehir) kıyısında askerî liman olarak kurulan bu şehrin isminin, Portekizcede "bir dağ görüyorum" anlamına gelen "Monte videeu"dan geldiğine dair güçlü ve şiirsel bir rivayet var. Devlet armasındaki yer alan Montevideo dağının simgelediği görkem de başkentin ruhuna ait. Eduardo Galeano bu şehirde doğdu. II. Tupac Amaru'nun isyanını kendilerine örnek alarak Amerikan emperyalizmine karşı direnen Tupamaros örgütünün ortalığı kasıp kavurduğu 1940'ların Montevideo'sunda orta sınıf Katolik bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gözlerini açtı. İlerleyen yıllarda kalemiyle dalacağı bir kavganın tam ortasına doğduğunu bilmiyordu elbette. Montevideo'da futbolcu olma hayaliyle başladığı hayatı, ona en

There is a strong and poetic rumour that the name of this city, which was founded as a military port on the coast of Rio de la Plata (River of Silver) in 1724, comes from "Monte videeu," which means "I see a mountain" in Portuguese. The splendour symbolized by Mount Montevideo in the state coat of arms belongs to the spirit of the capital. Eduardo Galeano was born in this city. He opened his eyes to the world as the child of a middle-class Catholic family in Montevideo in the 1940s, when the Tupamaros organization, which resisted American imperialism, taking the rebellion of Túpac Amaru II as an example for them. Of course, he did not know that he was born in the middle of a fight with his pen in the following years. His life, which he started with the

dipten seslenecek, gece bekçiliği, fabrika işçiliği, garsonluk ve banka memurluğu gibi işlerde çalıştıktan sonra da nihayetinde La Marcha'da editör olarak başlayacağı gazetecilik macerasına atılacaktı. Avcılara karşı aslanların tarihçisi olmayı tercih ettiği yaşantısı, ateşten anılarla örülmüş dev bir sığınaktı. Bütün bir Latin Amerika tarihine sadık bir sığınak. Galeano ise kendi şehrine sığındı her zaman, Montevideo'ya ayak bastığı her an; evinde ve özgürdü.

Plata Nehri'nin Atlantik Okyanusu ile buluştuğu yerde; sakin, keşfedilme hazır ve huzurlu hâliyle bekleyen Montevideo, ziyaretçilerine karşı tekinsiz değilse bile fena hâlde teklifsiz. Bu şehrin yavaş yavaş kana karışan, yüzündeki sisleri yürüdükçe azaltan ve baktıkça görünmeye başlayan bir havası var. Montevideo'nun en güzel yanının Buenos Aires'e gitmeye hazırlanan feribotlar olmadığına, sizi ancak Galeano ikna edebilir. O hâlde bir Galeano rotası çizmeye başlayabiliriz. Yazarın kalbim dörtnala ona doğru koşuyor dediği tarihî öneme sahip Merkez Postanesi, mektuplar, kelimeler, hikâyeler başlığında şehre atılacak ilk şiirsel adım belki de. Ardından hemen kahve saati gelir. Galeano müdavimi olduğu mekânlara ithafla "Ben Montevideo kafelerinin çocuğuyum" derken en çok Cafe Brasilero'yu kasteder aslında. Ahşap estetiği, dar/yüksek kapısı ve tahta sandalyeleriyle şehrin en eski kafesi olan bu mekân onun ikinci evi olarak anılır, menüdeki özel kahvelerden birine adını

dream of becoming a footballer in Montevideo, would call him from the bottom, after working in jobs such as night watchman, factory worker, waiter, and bank clerk, he would finally embark on his journalism adventure, where he would start as an editor at *La Marcha*. His life, which he preferred to be the historian of lions against hunters, was a giant shelter built with memories of fire. A faithful haven to a whole Latin American history. Galeano, on the other hand, always took refuge in his own city, every time he set foot in Montevideo, he was at home and free.

Waiting in a calm, ready-to-be-explored, and peaceful state where the Plata River meets the Atlantic Ocean, Montevideo is grossly folksy, if not uncanny with its visitors. This city has an atmosphere that gradually melts into the blood, reduces the fog on its face as you walk, and begins to appear as you look. Only Galeano can convince you that the best part of Montevideo is not the ferries preparing to go to Buenos Aires. So, we can start drawing a Galeano *route*. The historically important Central Post Office, which the author said about *my heart is galloping towards it,* is perhaps the first poetic step to be taken in the city in the title of *letters, words, stories*. Then comes the coffee time. When Galeano said, "I am the child of Montevideo cafés" with a dedication to the places he is a regular, he mostly refers to Cafe Brasilero. This place, which is the oldest café in the city with its wooden aesthetics, narrow/high door, and wooden chairs, is known as

verecek kadar özdeşleşmiştir bu kafeyle. Galeano'nun 1960'lı yıllardan beri uğrak yeri olan Librería Linardi y Risso adlı kitabevi ise kafeden sonra en sık gittiği mekân olmuş, kahve ile kitap arasındaki bu küçük hattan dünyaya seslenmeyi başarmış yazar. Kitap ve kahve dışında, onlardan daha büyüleyici bir güzergâh varsa eğer, o da Galeano'yu bir futbol dilencisi olarak büyüleyen, 1930 yılında futboldaki ilk dünya kupasına ev sahipliği yapan Montevideo'nun yüz bin kişilik dev stadyumu Estadio Centanario'nun efsanevi varlığı olabilir. Kitap, kahve, futbol ve o uzun yürüyüşler, işte Galeano'nun suskun ve neşeli Montevideo'su.

Yürüyen Sözcüklerin Şehrinde

Galeano 1973'te ayrılmak zorunda kaldığı şehrine, 1985'te yeniden dönecekti. 12 yıllık uzun bir ayrılık. Sizi Montevideo'ya geri döndüren ne oldu, sorusunu şöyle yanıtlıyor; "Ben bu şehirde doğdum ama aynı zamanda bu şehri yaşamak için seçtim. Çünkü kimseye sormazlar nerede doğmak istediğini, annesi neredeyse orada doğar. Böyle bir şehirde doğduğum ve sonrasında yaşamak için seçtiğim için şanslıyım. Burada yaşamayı seçtim, çünkü bugünkü dünyada yürüme ve nefes alma şansına sahip olabileceğim çok fazla şehir yok. Ve ben yürümeyi çok seviyorum. Her gün bu Montevideo'nun ıslak kıyılarında uzun yürüyüşler yapıyorum."

Montevideo eski bir İspanyol sömürgesi olsa da daha çok göçmen İtalyan mimarların imza attığı bir şehir olarak tanınıyor. Sokaklarındaki geçmiş ve şimdi aynı anda nefes alan iki mimari varoluşu temsil ederken, şehrin varlığı bu Latin-Avrupalı kimliğinden güç alıyor. Galeano'ya göre bu şehir yürüyerek keşfedilir. Şehir merkezine yarım saat uzaklıktaki Malvin semtinde, ağaçlı sokaklardan geçilerek ulaşılan küçük bahçeli evinden çıkarak, köpeğiyle sahilde yaptığı günlük yürüyüşleri de bu keşfe dahildir elbette. Galeano hiç durmadan yürür. Montevideo'nun sundurmalarında kalan o solukların peşinde bir ömür. Başka nedir ki şehir?

Saatlerce oturabileceğiniz Rio de la Plata kafeleri, Barrio Sur'un arka sokaklarından gelen candombe ezgileri, ıslak kıyılarında okyanus gezintileri, Park Battle ya da Prado Parkı'ndaki şehrin neşeli sessizliği, ahşap kaplarda kamışla içilen bol kafeinli mate çayı ve bir parillada verilen damak çatlatan akşam molası. Son söz Galeano'da o hâlde: "Dalga seslerinin duvarlarına çarptığı Montevideo kıyılarında her gün yürüyerek, kaybolan yürüme keyfini yeniden hayata döndürmeye çalışıyorum. Üstelik ben yürürken sözcükler de içimde yürüyor. Yani ben yürürken yazıyorum, hikâyeler ben yürüdükçe içimde yürüyen sözcüklerle büyüyor."

his second home, and he is identified with this café to give his name to one of the special coffees on the menu. The bookstore Librería Linardi y Risso, which was frequented by Galeano from the 1960s, became the place he went most frequently after the café, and the writer managed to address the world from this small line between coffee and books. Apart from books and coffee, if there is a more fascinating route than them, it might be the legendary presence of Estadio Centanario, the giant stadium of Montevideo, which enchanted Galeano as a football beggar and hosted the first world cup in football in 1930.

In the City of the Walking Words

> ***Kitap, kahve, futbol ve o uzun yürüyüşler, işte Galeano'nun suskun ve neşeli Montevideo'su.***
>
> ***Book, coffee, football, and those long walks, here is Galeano's quiet and cheerful Montevideo.***

Galeano turned back to his city in 1985 where he had to leave in 1973. A long separation for 12 years. He answered the question *What was the thing that made you come back to Montevideo* as following; "I was born in this city but at the same time I chose to live in it. Because no one is asked where they wanted to be born, they are born wherever their mothers are. I am lucky that I was born in a city like that and I chose it to live in. I chose to live here because there aren't many cities where I'll have the opportunity to walk and breathe. And I love walking. Every day I take long walks on the wet-shores of this Montevideo."

Although Montevideo is a former Spanish colony, it is mostly known as a city signed by immigrant Italian architects. While *the past and present* in its streets represent two architectural existences that breathe at the same time, the existence of the city derives its strength from this Latin-European identity. According to Galeano, this city would be explored on foot. In the Malvin District, half an hour away from the city centre, the daily walks he took on the beach with his dog from his small garden house, which can be reached by passing through the tree-lined streets, are also included in this discovery. Galeano walked non-stop. A life in pursuit of those breaths left on the porches of Montevideo. What else is a city?

Rio de la Plata cafés where you can sit for hours, candombe tunes from the back streets of Barrio Sur, ocean walks on wet shores, the cheerful silence of the city in Park Battle or Prado Park, caffeinated mate tea in wooden pots, and a delicious evening in a parrilla break. So, the last word from Galeano, "I try to bring the lost pleasure of walking back to life by walking on the shores of Montevideo every day, where the sounds of the waves hit their walls. Moreover, as I walk, words are walking inside me. So, I write as I walk, the stories grow with the words that walk inside me as I walk."

SÖYLEŞİ: JONAH RASKIN

ÇEVİREN: ZEYNEP KANTARCI

EDUARDO GALEANO: MAKİNELERİMİZİN MAKİNESİ HÂLİNE GELDİK

EDUARDO GALEANO: WE BECAME THE MACHINES OF OUR OWN MACHINES

***Jonah Raskin'in Eduardo Galeano ile *Monthly Review* için yaptığı bu söyleşi, ilk olarak 2009 yılında yayımlanmıştır.**

***This interview that was made with Eduardo Galeano by Jonah Raskin for the *Monthly Review*, was first published in 2009.**

Latin Amerika'yı, "kulağınıza fısıldayan bir kadın" olarak tasvir ediyorsunuz. O kadın anneniz miydi?

Hayır, duyduğum annemin sesine değil, kulağıma sırlar fısıldayan bir sevgilinin sesine benziyordu daha ziyade.

Yaşamınız süresince neleri yitirdiniz?

Bence başarısızlıklarımın bir toplamıyım ben. Gençliğimde ünlü bir futbolcu olmayı istiyordum ama tahtadan bacaklarım vardı. Daha sonra bir aziz olmayı istedim, ama günaha meyilli biri olduğum için onu da olamazdım. En sonunda bir ressam olmaya karar verdim. Şimdi de sözcüklerle resim yapıyorum.

You've described Latin America as a woman who talks into your ear. Was that your mother?

No, it wasn't my mother's voice that I heard, but rather the secrets whispered to me by a lover.

What have you lost over the course of your lifetime?

Well, I would say that I am the sum of my failures. When I was young, I wanted to be a soccer star, but I had wooden legs. Then I wanted to be a saint, but I could not do that because I had sinful tendencies. After that I tried to be an artist. Now I paint with words.

Roman yazarı Sandra Cisneros'un "kadın gibi" yazdığınızı söylediğini ilk duyduğunuzda buna tepkiniz ne oldu?

Ne güldüm ne de homurdandım. Bir methiye olarak gördüm bunu.

"Erkek gibi yazmak" veya "Latin Amerikalı gibi yazmak" diye bir şey var mı?

Asıl önemli olan, dürüstçe yazmak. Birbirimizi, kullandığımız sözcükler vasıtasıyla tanıyoruz. Ben kullandığım sözcüklerden ibaretim. Birine sözcüklerimi verdiğimde aslında kendimden veriyor oluyorum.

When you first read that the novelist Sandra Cisneros said that you write like a woman, what was your response?

I did not laugh or grunt. I took it as a eulogy.

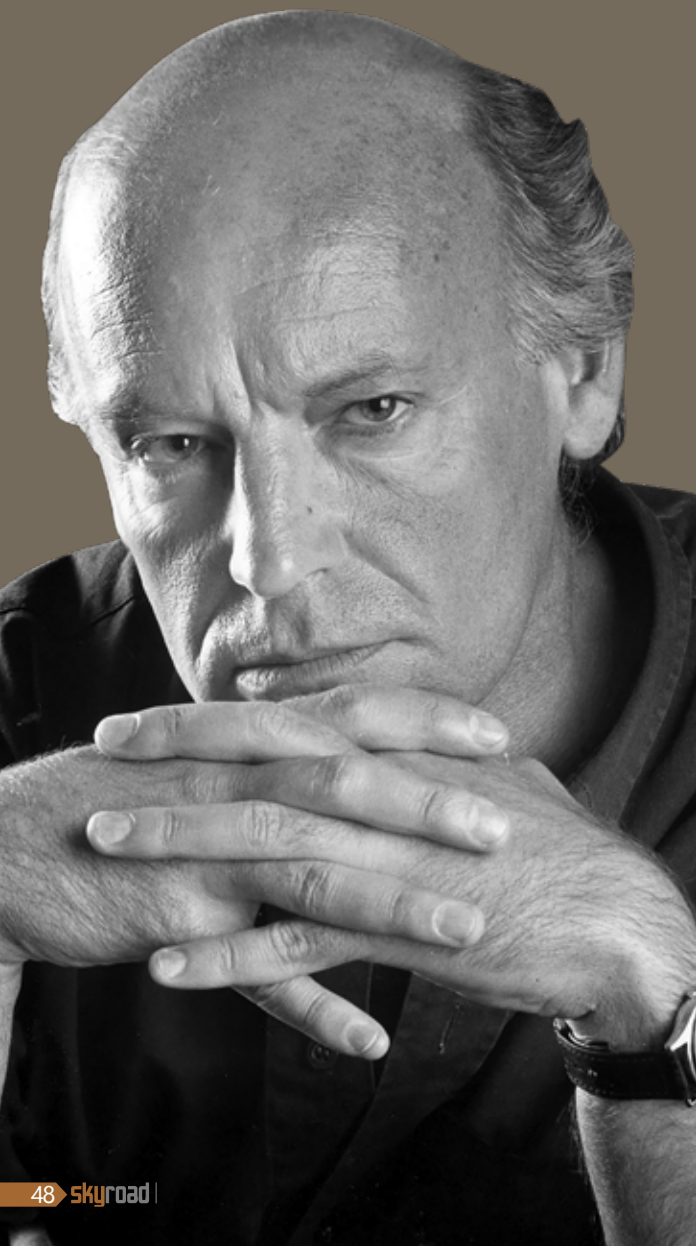
Is there such a thing as writing like a man, or writing like a Latin American?

The one important thing is to write honestly. We know one another by the words that we speak. I am the words that I speak. And if I give my word to you I give of myself.

Zeitgeist

Bir çağın düşünce ve duygu biçimidir. Bu kavram belirli bir dönemin özelliğini göstermekte, daha doğrusu bu özelliği gözümüzde canlandırmayı denemektedir. Almanca bir kelime olan Zeitgeist birçok dilde de aynen kullanılmaktadır.

It's the way of thinking and feeling of an age. This concept shows the characteristic of a certain period, more precisely, it tries to visualize this feature in our eyes. Zeitgeist, a German word, is used likewise in many languages.

İçerisinde bulunduğumuz çağın bir ruhu var mı; bir "zeitgeist" mevcut mu günümüzde?

Günümüzde dünya, mermilerin arasında kalmış kör bir adam gibi dönüyor.

Tarihi, imparatorlukların yükseliş ve düşüş hikâyelerinden ibaret görmeye meyilliyim. Sizin önerebileceğiniz başka bir bakış açısı var mı?

Tarihteki en iyi hikâyeler bile bazen pek mutlu sonlanmayabiliyor. Elbette tarihin kendisi hiçbir zaman sonlanmıyor. Tarih her gün yeniden başlıyor ve bize hoşça kal dediğini sandığımız anlarda aslında sadece "sonra görüşürüz" diyor.

1968 senesi benim jenerasyonum için unutulmaz bir yıldı. Sizin için de unutulmaz bir yıl var mı, acaba unutulmaz yıllar kendimize anlattığımız tatlı masallar mı?

Zaman, onu ölçmeye çalışanlarla dalga geçer. Ama öte yandan bana öyle geliyor ki zaman, hatıralarımız rüzgâra tutulan kum tepeleri gibi ortadan kaybolmasınlar diye onları tarihlere sabitleme ihtiyacımızı da anlıyor.

Sanatçı ve yazarlar bana büyülü gerçekçiliğin yalnızca bir edebi akım veya üslup değil, tümüyle bir "var olma biçimi" olduğunu söylüyorlar. Siz bunu nasıl görüyorsunuz?

Gerçekliğin tümü büyülüdür; kuzeyde ve güneyde, doğuda ve batıda ve dahi bütün gezegende. Biz ona genellikle kör ya da sağır olsak bile gerçeklik her zaman gizem ve sürprizlerle doludur. Yazmak, belki de bunu bu doluluğu içinde yakalamaya yardımcı olabilir.

Is there a "zeitgeist" now, a spirit of the age we inhabit?

The world today goes about like a blind person caught in the middle of gunfire.

I tend to see history as the story of the rise and fall of empires. Is there another view that you might suggest?

It just so happens that some of the best stories of history don't end happily. Of course, history itself doesn't ever end. It begins anew each day, and when we think that it is saying goodbye to us it is really just saying "see you later."

The year 1968 was pivotal for my generation. Is there a pivotal year for you, or are pivotal years a nice fiction we tell ourselves?

Time makes fun of those who try to measure it. But it also seems to me that time understands our need to fix our memories with dates so that they won't just vanish like sand dunes in the wind.

Artists and writers tell me that "magical realism" isn't simply a literary school or style, but a whole way of being in the world. How do you see it?

All reality is magical—in the South and in the North, in the East and the West, and all over the planet. Reality always has surprises and mysteries, though we are often blind and deaf to it. Perhaps writing can help a little bit to capture it in its fullness.

***Şarkiyatçılık* ile *Kültür ve Emperyalizm* kitaplarının yazarı ve aynı zamanda bir eleştirmen olan Edward Said, bizim çağımızın, tarihteki diğer çağlarda olmadığı kadar sürgünler, göçmenler ve yerinden edilmiş insanların çağı olduğuna inanıyordu. Bu konu hakkında siz ne düşünüyorsunuz?**

Dünyamızdaki egemen kültür, bize Başka'nın bir tehdit oluşturduğunu ve kendimiz dışındaki herkesin tehlike arz ettiğini söylüyor. Dünyanın bir yarış pisti veya savaş meydanı olduğu paradigmasını kabul ettiğimiz sürece o veya bu şekilde sürgün olmaya devam edeceğiz. Bizim topraklarımızdan çok uzakta, çok farklı yerlerde ve zamanlarda doğsalar bile çeşitli insanlarla yurttaş olabileceğimize inanıyorum.

Bir dünya merkezi, dünya sınırı var mı?

Kitaplarımı, bilhassa son kitabım *Aynalar*'ı hiçbir yerin bir diğerinden ve hiçbir insanın bir başka insandan daha fazla önem taşımadığını göstermeye çalışmak amacıyla yazdım. Kolektif hafızamız, dünyaya hükmedenler tarafından sakat bırakıldı. Bu kişiler günbegün mevcut gerçekliğimizi de tahrip ediyorlar. Güç sahibi ülkelerde yaşayanların "arkadaşlık" kelimesinin yerine "liderlik" kelimesini koymayı öğrenmeye başlamaları gerekiyor.

Bu zamandan geriye dönüp Che'ye bakınca, Latin Amerikalıların ona duyduğu müthiş hayranlığın ve saygının yanı sıra tüm o Che tişörtleri, filmleri ve devasa biyografilerinden sonra: Bugün onu nasıl görüyorsunuz?

Che, Che olmaya devam edecektir. İnatçı bir adam o, sürekli yeniden doğmaya devam ediyor ve ölmeyi de reddediyor. Bu, müstesna bir insan olduğu için böyle.

Edward Said, the literary critic and author of Orientalism and Culture and Imperialism, believed that our age—more than any other in history—is defined by exiles, refugees, and displaced persons. What do you think of that?

The dominant culture of the world teaches us that The Other is a threat, that our fellow human beings are a danger. We will all continue to be exiles in one form or another as long as we continue to accept the paradigm that the world is a racetrack or a battlefield. I believe that we can be compatriots of many different kinds of people, even though they are born far from our own lands and in other places and in other times.

Is there a world center? Is there a periphery?

I have written my books, especially my last one, Mirrors, to try to show that no place is more important than any other place, and that no person is more important than another person. Our collective memory has been mutilated by the controllers of the world, who day after day, also mutilate our present reality. The dominant countries have to begin to learn how to substitute the word "friendship" for the word "leadership."

Looking back at Che from this point in time, and after all the Che T-shirts, movies, and mammoth biographies, as well as the awe and respect that people all over Latin America have for him, how do you see him now?

Che continues to be Che. He is a stubborn fellow and keeps being reborn, and refuses to die. That is because he was an exceptional human being.

Yapacağını söylediği şeyi yaptı ve düşündüğünü de dile getirdi, ki bu olağandışı bir şey. Bizim dünyamızda sözcükler ve eylemler pek nadiren yan yana durur ve yan yana durduklarında genellikle birbirlerini selamlamaz ve fark etmezler.

Marksizm, bir kurgu yazarı olmanıza ne şekilde katkı sağladı veya engel oldu?

Çocukluğumu Katolik, ergenliğimi ise Marksist olarak geçirdim. Hem *İncil*'in hem de *Das Kapital*'in içine dalan ender insanlardan biri olabilirim. Bir antropoloji müzesinde sergilemeliler beni. Elbette üzerimde ikisinin de etkileri hâlâ var, ama ikisine de ait değilim.

Pek çok yazar, gerçeği kurmaca bir metinde dile getirmenin kurmaca olmayan bir metinde dile getirmekten daha kolay olduğunu söylüyor. Buna katılıyor musunuz?

Emin değilim. Yalnızca şunu söyleyebilirim ki gerçeklik; korku, güzellik ve delilik için bir araya getirilen tüm şairleri gölgede bırakıyor.

Kendinizi "Burası son derece gelişmiş bir kültüre sahip." dediğiniz bir yerde buldunuz mu hiç? Çok gelişmiş veya az gelişmiş kültür diye bir şey var mı?

Tüm kültürler bilinmeyi, tüm sesler ise duyulmayı hak eder. Kurtuluş teolojisi hareketindeki kıymetli arkadaşlarımın "Sesi olmayanların sesi olmak istiyoruz." şeklindeki o ünlü deyişlerine katılmıyorum. Hayır, hayır ve hayır. Hepimiz bir sese sahibiz. Hepimizin başkalarına söyleyeceği, methedilmeyi ya da en azından mazur görülmeyi hak eden sözleri var. Basitçe, insanlığın büyük bir kısmı susturuluyor; konuşmaktan menediliyor,

He did what he said he would do, and he said what he thought, and that is unusual. In our world words and deeds rarely find themselves in alignment; when they do they rarely recognize or salute one another.

In what ways has Marxism helped you or hindered you as a writer of fiction?

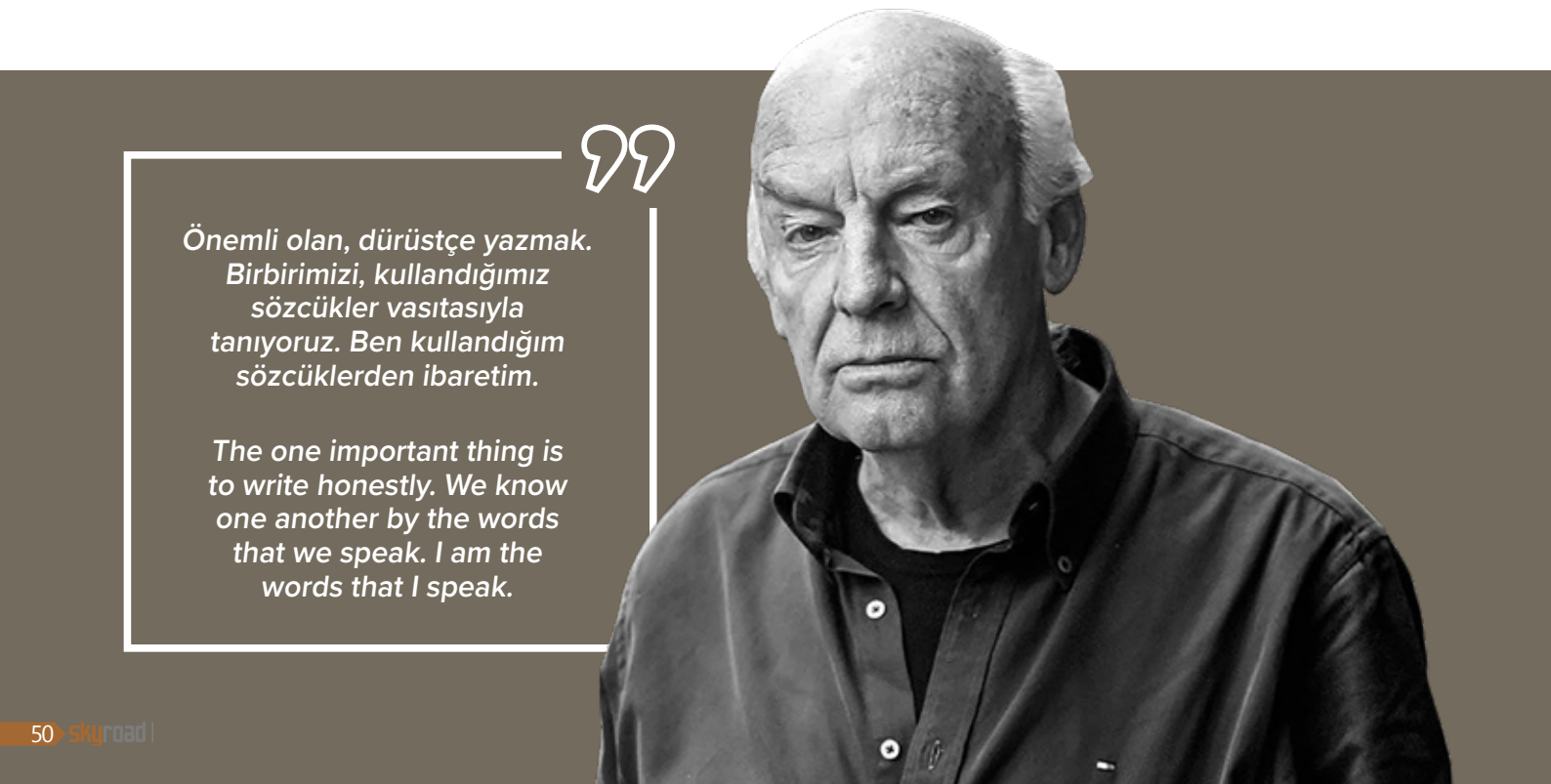
I had a Catholic infancy and a Marxist adolescence. I could be one of the few individuals who poured over Das Kapital and the Bible. They ought to exhibit me in an anthropology museum. Of course, both influences are still alive in me, but they do not own me.

Many contemporary writers have said it is easier to tell the truth in fiction than non-fiction. Would you agree?

I'm not sure. I can only say that reality trumps all of the poets put together for horror, beauty, and craziness.

Have you ever found yourself in a place where you have thought, "This is a highly developed culture?" Are there more advanced and less advanced cultures?

All cultures merit being known. All voices merit being heard. I do not share that famous saying of my dear friends in Liberation Theology who say, "We want to be the voice of those who do not have a voice." No, no, and no. We all have a voice. We all have something to say to others that deserves to be celebrated, or at least to be pardoned. It simply happens that the majority of humanity is muzzled, and prohibited from talking.

Önemli olan, dürüstçe yazmak. Birbirimizi, kullandığımız sözcükler vasıtasıyla tanıyoruz. Ben kullandığım sözcüklerden ibaretim.

The one important thing is to write honestly. We know one another by the words that we speak. I am the words that I speak.

Teknolojinin geldiği nokta hakkında neler söylemek istersiniz?

Bu işin sorumlusu makineler değil. Makinelerin hizmetçisi hâline gelenler biziz. Biz, makinelerin makinesiyiz. Yeni iletişim araçları bizim hizmetimizde olsalardı son derece kullanışlı olabilirlerdi şüphesiz, tam tersi bir durumda değil. Arabalar bizi sürüyor, bilgisayarlar bizi programlıyor, süpermarketler bizi satın alıyor.

Hayatınızın büyük bir kısmını gazetecilik yaparak geçirdiniz. Gazeteciliğin bir kurum olarak sona ermesine nasıl bakıyorsunuz?

Gazetecilik bende derin izler bıraktı. Artık kitap yazmaya makale yazmaktan daha düşkün olsam bile ben aslında gazeteciliğin ürünüyüm. Gutenberg devrinden geldiğimi de itiraf etmeliyim. Bir makaleyi veya kitabı ekran üzerinde okumak, benim için neredeyse imkânsız. Okumayı, bana temas eden ve benim de temas ettiğim kâğıt üzerinde tercih ediyorum.

Biyolojinin insan hayatındaki rolünün büyüklüğünü yaşlandıkça daha iyi hissetmeye başladınız mı?

Einstein, genç olmayı öğrenmenin seneler aldığını söylemişti. Şu anda üzerinde durduğum mevzu bu.

What do you have to say about the latest technology?

Machines are not to blame. We have become servants of our machines. We are the machines of our machines. Without a doubt, the new tools of communication can be very useful if they are in our service—not the opposite. Cars drive us. Computers program us. Supermarkets buy us.

You have been a newspaperman for much of your life. How do you view the demise, as it has been called, of the newspaper as an institution?

Journalism has left a profound mark on me. I am a child of journalism, though now I am much more devoted to writing books than articles. I should also confess that I come from the Gutenberg era. It is almost impossible for me to read an article or a book on a screen. I prefer to read on paper which I touch and that touches me.

As you have aged have you come to feel that biology plays more of a role in human life than you did as a young man?

Einstein said it takes many years to learn how to be young. That's what I'm going about doing now.

> *Günümüzde dünya, mermilerin arasında kalmış kör bir adam gibi dönüyor.*
>
> *The world today goes about like a blind person caught in the middle of gunfire.*

KULAKLIK

HEADPHONES

ALPER KURT

Yüzler yıkandı ve günün sırrı ortaya çıktı. Dün gece hangi şarkıyla uyuduğunu unuttun. Ruh hâlin dün de kaldı. De bilerek ayrı... Çünkü dün...

Önce bir kahvaltı sonra temiz giysiler, toplantı notları için bir son prova, bugünkü yüzün için bir prova daha. Aynanın karşısında. Ayna dünde kalmamış, şaşkınsın.

Evden, eve geri dönmek için bir sebep bulmak için sağa sola bakınarak çıktın. Sebep yok. Eve dönmesen mi? Zaten "Neden eve dönmekten ibarettir hayat?" diye iç geçirmedin mi birkaç gündür...

İşte başardın, sokaktasın... 10 adım sonra, eve dönme sebebinin montunun iç cebinde olduğunu fark ettin; bir not belki de bu sana. Mevsim yaz olsa belki bu notu sırt çantanın yan gözünde bulacaktın. Mevsimlerin bir önemi yok...

Bir şişeye koyulup denize atılmış bir not bu... Hayır, değil. Eve dönme sebebini o kablolar belirleyecek; birkaç farklı ses, birkaç şiirimsi, herkesten ve her şeyden uzaklaştıracak seni. Ve eve dönmek için sana bir ruh verecek. Daha doğrusu gidecek daha iyi bir yeri olmayan sana, eve hangi ruhla döneceğini bildirecek. Bir ruh dükkânından, ruh hâllerinden hâl beğeneceksin kendine. Daha doğrusu, bir kablo ve bir uygulama, "bugün bunu giyeceksin" diyecek sana.

Şirkete, ofise, dükkâna ve dahi yüzlerce yere gittiğinde, hafızan seni yanıltmıyorsa dünkü yüzleri bulamadığını fark edeceksin, merak etme bu sefer hafızan seni yanıltmıyor; serviste, metrobüste, otobüste, taban kuvvet yürürken onlar da kablolar aracılığıyla yeni günlük ruhlarını edinmişler. Dünün üzgünleri bugünün mutluları ve günlerini bu şekilde geçirmeye mahkûmlar.

Sahi bekçi neden üzgün, patron zarara rağmen, müdür zarara rağmen neden mutlu?

Herkese günlük bir ruh, en iyisinden.

Kulaklık. Post-modern dünyanın ruh çağırma ayini.

Faces were washed and the secret of the day was revealed. You forgot you fell asleep while listening to which song last night. Your mood also stuck yesterday. Also is intentional... Because yesterday...

First breakfast, then clean clothes, one final rehearsal for meeting notes, another rehearsal for your face today. In front of the mirror. The mirror isn't stuck yesterday, you are confused.

You left the house looking around to find a reason to come back home. No reason. Is it OK if you don't turn back? Anyway, "Why is life all about returning home?" Didn't you sigh for a few days ...

Here you made it, you are on the street... After 10 steps, you realized that the reason for returning home was in the inside pocket of your coat; a note perhaps this for you. If the season were summer, maybe you would find this note on the side pocket of the backpack. The seasons do not matter...

It's a note put in a bottle and thrown overboard... No, it's not. Those cables will determine the reason for returning home; a few different voices, a few poetic things, will take you away from everyone and everything. And it will give you a soul to return home. More precisely, it will let you know with what spirit to return home, with no better place to go. You will choose a mood for yourself from a soul shop. More precisely, a cable and an app will tell you "you will wear this today."

When you go to companies, offices, shops, and even hundreds of places, you will realize that you cannot find yesterday's faces if your memory is not fooling you. On the service, metrobus, bus, while walking, they have acquired their new daily spirit through cables. Sad people of yesterday are the happy ones today and they are condemned to spend their days like that.

Why is the watchman sad, why are the boss and manager happy despite the loss?

A daily mood for everyone, from one of the bests.

Headphones. They are evocations of the postmodern world.

TARİHİN TOPLAMI TÜRK MUTFAĞI

Her şey tarihtir. Her şeyi tarih etkiler. Çünkü insan yaşamı; farklılıklarla beraber, her seferinde "yeni bir şey" keşfeder, bu keşfi bir sonrakine aktarır, bir sonraki de...

Her şey tarihtir, dedik. Gastronomi de öyle. Elbette tarih içindeki tanıklıklar tek başına çok çeşitli bir mutfak oluşturmak için yetmez. Coğrafi şartlar, toprak yapısı, yağış miktarı, mevsimsel geçişler önemlidir. Türk mutfağının çeşitlilik bakımından, neredeyse her yüz kilometrede bir yenilenmesine, değişmesine sebep tarih ve tarihin yanına eklemlenen şartlardır.

Her şey tarih dedik, çünkü bu topraklarda tarih içerisinde yer alan medeniyetlerin hemen hemen her biri farklı bir damak tadına sahiptir. Farklı coğrafyalardan gelmişler ve geldikleri yerin damak tadını ve beslenme şeklini bu topraklara taşımışlardır. Sadece geldikleri yerin değil, aslında taşındıkları yeni yerde de yeni mutfaklarla tanışmaları dolayısıyla, mutfaklarını, yemeklerini, yemek kültürlerini yenilemiş ve ona bir şeyler eklemlemişlerdir.

Türk mutfağı, bir toplamın sonucudur, tarihin toplamıdır bu da. Hititler de Roma da Osmanlı da ve birçok medeniyetin mutfağı da bu toplamın içindedir. Dünyanın en çeşitli mutfakları sıralamasında ilk üçte bulunan mutfağımızı, bazı illerimiz özelinde inceleyeceğimiz bir dosyayı sizlerle paylaşıyoruz; elbette bu dosyada dışarıda bırakmamız gerekenler oldu, bazı illerimiz bu dosyanın dışında kaldılar. Evet biliyoruz, geçilmemeleri gerekiyordu. Yine de kusurlu güzellik bu. Amacımız Gastronomi seyahatinizde bu şehirlere nasıl yaklaşmanız, nelere öncelik vermeniz yönündedir.

Türkiye'nin her yeri ve her insanı gibi mutfağı da görülmeye değer!

THE SUM OF HISTORY TURKISH CUISINE

Everything is history. History affects everything. Because human life, with its differences, discovers "something new" every time, transfers this discovery to the next, and the next...

Everything is history, we said. So is gastronomy. Of course, historical testimonies alone are not enough to create a diverse cuisine. Geographical conditions, soil structure, amount of precipitation, seasonal transitions are important. In terms of diversity, Turkish cuisine is renewed and changed almost every hundred kilometres because of the conditions added to history.

We said everything is history because almost every one of the civilisations in these lands in history has a different taste. They came from different geographies and brought the taste and diet of the place they came from to these lands. Not only in the place they came from, but also in the new place they moved to, they renewed their cuisines, food, food culture and added something to it as they met new cuisines.

Turkish cuisine is the result of a total, this is the sum of history. Hittites, Rome, Ottoman, and the cuisine of many civilisations are also included in this total. We share with you a file that we will examine our cuisine, which is among the top three in the list of the world's most diverse cuisines, specific to some of our provinces; of course, we had to exclude some things in this file, some of our provinces were excluded from this file. Yes, we know, they should not have been passed. Yet this is the flawed beauty. We aim to help you how to approach these cities and what you prioritize in your gastronomy trip.

Like every place and every person in Turkey, its cuisine is also worth seeing!

Gaziantep Mutfağı

ANADOLUJET *ile*

İstanbul Sabiha Gökçen Havalimanı ---› Gaziantep Oğuzeli Havalimanı yaklaşık 1 saat 35 dakika.

Ankara Esenboğa Havalimanı ---› Gaziantep Oğuzeli Havalimanı yaklaşık 1 saat 15 dakika.

Gaziantep Mutfağını Popüler Yapan Şey Nedir?

Gaziantep; Mezopotamya, Anadolu ve Mısır'ın kesişme noktası olan verimli topraklarının 7600 yıldır birçok medeniyete ev sahipliği yapması, tarihte İpek Yolu güzergâhının önemli bir durak noktası olması ve atadan toruna geçen kültürel mirasıyla köklü izler barındıran zengin bir mutfağa sahiptir. Gaziantep mutfağı, 400'den fazla yemek çeşidi, başrolde yer alan baharatları, özgün ekşi sosları, salçaları, tatlıları ve kurutulmuş sebzeleri ile usta ellerin titiz işçiliğiyle birleştiği bir şölendir. Bol ekşili ve acılı tatları, mis kokulu baharatların kebapla uyumu, sarımsağının gizli lezzetiyle gastronomi kültürünün izlerini geçmişten bugüne taşır. Sahip olduğu medeniyetlerin kültürel sentezini zengin yemeklerinde buluşturan Gaziantep, 2016 yılından itibaren gastronomi alanında UNESCO Yaratıcı Şehirler Ağı üyesidir.

Gaziantep'e Gidince Mutlaka Dene

Baklava: Tüm dünyanın tanıdığı baklavanın ana vatanı Gaziantep'te, incecik baklava hamurunun kat kat açılıp antep fıstığı veya cevizin şerbetle buluşan bu nefis tat ilk duraklardan olmalı.

Patlıcan Kebap: Kuzu döş etinden mangalda pişen çeşidi en meşhuru olan Patlıcan Kebap, etlerin domates ve biberle şişe dizilerek yapılmasıyla oluşur.

İçli Köfte: Çevre mutfaklardan ilham alınan en güzel Antep lezzetlerinden biri. Bulgur ve irmiğin baharatlarla şenlenmiş kıymalı harcı kapladığı İçli Köfte, şehrin geleneksel lezzetlerinden.

Şiveydiz: Kuzu eti ve sarımsağın başrolünde yer aldığı Gaziantep'in her evde pişen yöresel yemeği Şiveydiz'in en önemli özelliği yoğurtla yapılmış terbiyesinin bir gece önceden hazırlanmasıdır.

Beyran: Çok zahmetli ve yapımı saatler süren iç yağı ile hazırlanan bu et yemeğinin en önemli özelliği yapımındaki ustalık ve tekniktir.

Gitmişken Buraya Uğra

Zeugma Müzesi: En önemli arkeolojik keşiflerden Zeugma Antik Kenti'den çıkan mozaik, heykel, sütun ve çeşmeleri barındıran müze, dünyanın en büyük mozaik müzesi olarak bilinmektedir.

Bakıcılar Çarşısı: Şehrin meşhur Hanlar Bölgesi'nde yer alan çarşıda el işçiliğin özel örneklerini görebileceğiniz atölye ve çarşılar yer alıyor.

Zincirli Bedesten: Diğer ismi Karabasamak Bedesteni olan Zincirli Bedesten, seksene yakın dükkanıyla 80 özel Antep baharatları, kurutulmuş gıdalar ve diğer yöresel ürünleri sunuyor.

Pandemi Sonrası Buralarda Ye!

Her köşesinde usta baklavacılardan bulabileceğiniz Gaziantep'te yoğun tereyağıyla lezzetlendirdikleri baklavaları için Koçak Baklava'ya, saymakla bitmeyen et yemeklerini yemek için Kebapçı Halil Usta'ya ve diğer yöresel yemekleriyle beraber içli köftesi için Aşina'ya uğrayabilirsiniz.

Şehri Gezerken Dinle

Cengiz Özkan - Bahçalarda Mor Meni

Ali Ekber Çiçek - Gafil Gezme Şaşkın

Erol Köker & Olcay Köker - Hey Acem Kızı

Gaziantep Cuisine

ANADOLUJET *ile*

İstanbul Sabiha Gökçen Airport ---› Gaziantep Oğuzeli Airport nearly an hour and 35 minutes.

Ankara Esenboğa Airport ---› Gaziantep Oğuzeli Airportnearly an hour and 15 minutes.

What Makes Gaziantep Cuisine Popular?

Gaziantep has a rich cuisine, with its fertile lands, which is the intersection point of Mesopotamia, Anatolia, and Egypt, which has hosted many civilisations for 7600 years, was an important stop on the Silk Road route in history, and its cultural heritage passed from ancestors to descendants. Gaziantep cuisine is a feast where more than 400 types of food, the leading spices, original sour sauces, tomato paste, desserts, and dried vegetables combine with the workmanship of the master hands. It carries the traces of gastronomic culture from past to present with its rich sour and spicy flavours, the harmony of fragrant spices with kebab, and the secret taste of garlic. Gaziantep, which brings together the cultural synthesis of its civilisations in its rich dishes, has been a member of the UNESCO Creative Cities Network in the field of gastronomy since 2016.

Must-try in Gaziantep

Baklava: It should be one of the first stops in Gaziantep, the homeland of world-famous baklava, where the thin baklava dough is opened layer by layer and pistachio or walnut meets with sherbet.

Aubergine Kebab: Aubergine Kebab, which is the most famous of its type cooked from lamb brisket on the barbecue, is made by lining the meat with tomatoes and peppers on skewers.

İçli Köfte: One of the most beautiful Antep delicacies inspired by the surrounding cuisines. İçli Köfte, where bulgur and semolina cover spiced minced meat, is one of the traditional flavours of the city.

Şiveydiz: The feature of Şiveydiz, the local dish of Gaziantep cooked in every home, where lamb and garlic play the leading roles, is that the seasoning made with yoghurt is prepared the night before.

Beyran: The feature of this meat dish, which requires labour and hours and is prepared with tallow, is the mastery and used technique.

Also Visit

Zeugma Museum: The museum housing mosaics, sculptures, columns, and fountains from Zeugma Ancient City, an important archaeological discovery, is known as the world's largest mosaic museum.

Copper Bazaar: There are workshops and bazaars where you can see special examples of handicrafts in the bazaar located in the famous Khans Area of the city.

Zincirli Bedesten: Zincirli Bedesten offers 80 special Antep spices, dried foods, and other local products with its nearly eighty shops.

Eat Here After the Pandemic!

You can visit Koçak Baklava for baklava flavoured with intense butter in Gaziantep, where you can find master baklava vendors in every corner, Halil Usta to eat the countless meat dishes, and Aşina for içli köfte with other local dishes.

Listen While Touring the City

Cengiz Özkan - Bahçalarda Mor Meni

Ali Ekber Çiçek - Gafil Gezme Şaşkın

Erol Köker & Olcay Köker - Hey Acem Kızı

Konya Mutfağı

ANADOLUJET ile

İstanbul Sabiha Gökçen Havalimanı ---› Konya Havalimanı yaklaşık 1 saat 20 dakika.

Konya Mutfağını Popüler Yapan Şey Nedir?

Dünyanın ilk yerleşim ve ilk şehirleşme noktası olan Çatalhöyük topraklarının yer aldığı, günümüzden 9 bin yıl öncesine uzanan insanlığın gelişiminin başladığı bu yerde; Hititler, Frigler, Lidyalılar, Persler gibi önemli devletler hüküm sürmüş ve tarımın ilk örnekleri burada görülmüştür. Konya'nın günümüz Anadolu mutfağının merkezi oluşu, 1071'de Türklerin Anadolu'ya yerleşmesinden sonra Anadolu Selçuklu Devleti'nin başkenti olmasıyla başlar. Kısa sürede gelişen başkentin Selçuklu saraylarında klasik Türk mutfağı giderek çeşitlenmiş ve bu zenginlik Mevlevi mutfak geleneğiyle sentezlenmiştir. 12. yy'dan itibaren birçok yemek ismi ve gelenekleri günümüze olduğu gibi ulaşmıştır.

Konya mutfağının yöresel en az 450 çeşit yemeği, coğrafyanın önemli etkisiyle hamur işlerine ve ete dayanıyor. Tarihi mutfağında yaşatan Konya'da yemek kültürü, özel usullerle sofralar kurulan ziyafet davetleri ve Nevruz gibi âdet ve merasimlerinin de baş tacıdır.

Konya'ya Gidince Mutlaka Dene

Etli Ekmek: Gelenekselleşen yapımıyla lezzet Etli Ekmek; kıyma, domates, biber ve soğanlı harcın incecik pide hamuruyla buluşmasından oluşuyor.

Fırın Kebabı: Sıcak pidenin üzerine kızarmış kuzu veya koyun etinin konulması ile hazırlanan fırın kebabı, yaklaşık 4-5 saat gibi uzun pişme süresine sahip.

Tirit: Düğün zamanlarında sıkça yapılan tirit, etin güveçte pişirilmesiyle Konya geleneksel yemeklerinin en sevilenlerinden.

Yağ Somunu: Konya'nın özel küflü peynirliyle yapılan, bol tereyağlı nam-ı diğer Peynirli Pide olan Yağ Somunu, üzerine serpilen haşhaş ve susam çeşnileriyle servis ediliyor.

Çebiç: Kuzu ciğerinin ızgarada pişirilmesiyle kahvaltıda, tandırda pişirilip bulgur pilavıyla sunulmasıyla öğle yemeklerinde yeniyor.

Gitmişken Buraya Uğra

Mevlana Müzesi: Mevlana şehri Konya'da görülmesi gereken ilk yer, bu coğrafyadaki etkisi büyük olan Mevlana Celaleddin Rumi'nin türbesinin de bulunduğu Mevlana Müzesi.

Karatay Medresesi/ Çini Eserler Müzesi: Karatay Medresesi Anadolu Selçuklu zamanından bizlere ulaşan geleneksel çini ve taş işçiliğinin muhteşem bir örneği.

Alaaddin Camii: 12. yüzyılda başlanan ve ancak Alaaddin Keykubat zamanında tamamlanan Alaaddin Camii de, şehrin tarihini hissetmek için mutlaka görülmeli.

Pandemi Sonrası Buralarda Ye!

Etli Ekmek için Bolu Lokantası, o nefis tereyağı kokusuyla iştah açan Yağ Somonu için Pideci Hasan Şendağlı ve Fırın kebabının yanında yöresel Bamya çorbasını da içebileceğin Hacı Şükrü Kebap Salonu'na, Konya lezzetlerinin tadına varmak için mutlaka uğramak gerek.

Şehri Gezerken Dinle

Neşet Ertaş - Şu Silleden Gece Geçtim

Kör Ahmet - Amanın Yalel Yalel

Bedia Akartürk - Kesik Çayır

Konya Cuisine

ANADOLUJET ile

İstanbul Sabiha Gökçen Airport ---› Konya Airport nearly an hour and 20 minutes.

What Makes Konya Cuisine Popular?

Important states such as Hittites, Phrygians, Lydians and Persians reigned in this place, where the lands of Çatalhöyük, the first settlement and first urbanisation point of the world, human development began 9 thousand years ago, and the first examples of agriculture were seen. Konya became the centre of contemporary Anatolian cuisine after it became the capital of the Anatolian Seljuk State after the Turks settled in Anatolia in 1071. Classical Turkish cuisine gradually diversified in the Seljuk palaces of the capital, which developed in a short time, and this richness was synthesized with the Mevlevi culinary tradition. Many food names and traditions have remained the same since the 12th century.

At least 450 local dishes of Konya cuisine are based on pastries and meat, with the significant influence of geography. The food culture in Konya, which keeps its historical cuisine alive, is also indispensable for customs and ceremonies such as banquet invitations and Nowruz.

Must-try in Konya

Etli Ekmek: With its traditional version, Etli Ekmek consists of minced meat, tomato, pepper, and onion mixture meeting with thin pita dough.

Fırın Kebab: Prepared with fried lamb or mutton on hot pita, the Fırın Kebab has a long cooking time of approximately 4-5 hours.

Tirit: Tirit, which is frequently made during weddings, is one of the most popular traditional dishes of Konya, with the meat being cooked in a casserole.

Yağ Somunu: Made with Konya's special mouldy cheese and rich in butter, Yağ Somunu is served with poppy and sesame flavours sprinkled on it.

Çebiç: In Konya, Çebiç is eaten for breakfast with grilled lamb liver, and lunch with bulgur pilaf cooked in tandoor.

Also Visit

Mevlana Museum: The first place to go in the city of Rumi, is the Mevlana Museum, where the tomb of Mevlana Celaleddin Rumi, who has a great influence in this geography, is also located.

Karatay Madrasa / Tile Works Museum: Karatay Madrasa is a magnificent example of traditional tile and stone workmanship that reached us from the Anatolian Seljuk Period.

Alaaddin Mosque: Alaaddin Mosque, which was started to be built in the 12th century and completed only during the time of Alā ad-Dīn Kayqubād, is a must-see to feel the history of the city.

Eat Here After the Pandemic!

Bolu Restaurant for Etli Ekmek, Pideci Hasan Şendağlı for Yağ Somunu with its delicious butter scent, and Hacı Şükrü Kebap Salonu, where you can have local Okra Soup as well as Fırın Kebab, must be visited to enjoy Konya delights.

Listen While Touring the City

Neşet Ertaş - Şu Silleden Gece Geçtim

Kör Ahmet - Amanın Yalel Yalel

Bedia Akartürk - Kesik Çayır

Trabzon Mutfağı

ANADOLUJET ile

İstanbul Sabiha Gökçen Havalimanı ---› Trabzon Havalimanı yaklaşık 1 saat 45 dakika.

Ankara Esenboğa Havalimanı ---› Trabzon Havalimanı yaklaşık 1 saat 15 dakika.

Trabzon Mutfağını Popüler Yapan Şey Nedir?

Türkiye'nin Doğu Karadeniz bölgesinde yer alan Trabzon, dört bin yıllık geçmişinde koloni devletlerinden Perslere, Roma ve Bizans'tan Osmanlı'ya uzanan kadim tarihi, kuzeye bakan dağları, yemyeşil doğası ve gastronomisiyle özgün bir şehir. Trabzon mutfak kültürü, her mevsim yağış alan coğrafi konumunun da etkisiyle gücünü kendi doğasından alıyor. Özgünlüğü ise sebzeler, otlar, mısır unu, deniz ürünleri, tereyağı gibi yöreyle özdeşleşmiş el emeği ve doğal ürünlerine dayanıyor. Bu nedenle yöresel ürünlerinin lezzetini verdiği yemekleri, Trabzon dışında hiçbir yerde aynı tadı vermeyecektir. Trabzon'da neredeyse her türde yemeği ve tatlısı bulunan hamsiye burada türkü yazılmış, fırınlarının kokusu tüm Türkiye'yi sarmış, yöresel ürünleri Türk kahvaltılarına lezzet katmıştır.

Trabzon'a Gidince Mutlaka Dene

Kuymak / Muhlama: Kahvaltıların baş tacı Kuymak veya Muhlama; tereyağı, mısır unu ve Trabzon peyniriyle hazırlanıyor, sofraya sıcacık konuluyor.

Trabzon Pidesi: Tereyağının üzerinde süzüldüğü yöresel peynir veya kıymayla hazırlanan pideleri, kapalı veya açık tercih edebileceğiniz şehre has lezzetlerden.

Akçaabat Köfte: Adını Akçaabat ilinden alan köftenin ünü; döş, kol ve gerdan eti, etin çember yağı, sarımsak ve Trabzon ekmeği ile hazırlanan harcından geliyor.

Hamsi Dolması: Trabzon'da bin bir çeşidini bulabileceğiniz hamsi yemeklerinden sadece biri hamsi dolması. Fıstık soğan, maydanoz, baharatlarla hazırlanan harç hamsinin içine doldurularak nefis bir tat oluyor.

Mısır Ekmeği: Kokusuyla iştah açan ve Trabzon'da her ne yeniyorsa yanında mutlaka tüketilmesi gereken bu tat, mısır unundan hazırlanıyor ve Trabzon'da her öğün sofraları süslüyor.

Gitmişken Buraya Uğra

Sümela (Meryem Ana) Manastırı: Denizden 1150 metre yükseklikte sarp bir kayada bulunan manastır, M.S. 4. yüzyıldan günümüze ulaşıyor ve görkemli yapısı yanında eşsiz bir manzara sunuyor.

Uzungöl ve Karester Yaylası: Nefis manzarası eşliğinde yöresel yemeklerini yiyebilir, yakınındaki Karaster Yaylası ile temiz havaya doyabilirsiniz.

Çal Mağarası: Dünyanın en uzun ikinci mağarası olma özelliğini taşıyan Çal Mağarası, sarkıt ve dikitleriyle içinden nehrin geçtiği bir doğa harikası.

Pandemi Sonrası Buralarda Ye!

Meşhur Trabzon pidesi için en ünlü mekânlardan Bozo Pide, Akçaabat köftesi için fark yaratan tadıyla Komaroğlu, kuymak içinse ister Uzungöl'deki Doğa Restaurant'ta, ister Trabzon Ayasofya Çay Bahçesi adreslerinde bu lezzetleri tadabilirsiniz.

Şehri Gezerken Dinle

Kazım Koyuncu - Divane Âşık Gibi

Erkan Oğur & İsmail Hakkı Demirci - Oy Benum Sevduceğum

Picoğlu Osman - Trabzon Kahya Havası

Trabzon Cuisine

ANADOLUJET ile

İstanbul Sabiha Gökçen Airport ---› Trabzon Airport nearly an hour and 45 minutes.

Ankara Esenboğa Airport ---› Trabzon Airport nearly an hour and 15 minutes.

What Makes Trabzon Cuisine Popular?

Trabzon is located in the eastern Black Sea region of Turkey; it is a unique city with its four thousand years of history, from colonial states to Persians, from Rome and Byzantium to the Ottomans, with mountains facing north, lush nature, and gastronomy. Trabzon cuisine derives its strength from its nature and geographical location, which receives rainfall every season. Its originality is based on handicrafts and natural products identified with the region such as vegetables, herbs, cornflour, seafood, and butter. For this reason, the dishes that the local products give the taste of will not taste the same anywhere except Trabzon. A folk song is written here for anchovies, which are made in almost all kinds of dishes and desserts. Local products have added flavour to the Turkish breakfast.

Must-try in Trabzon

Kuymak / Muhlama: Kuymak and Muhlama, which are indispensable for breakfast, are prepared with butter, cornflour, and Trabzon cheese, and served on the table warmly.

Trabzon Pita: Pitas prepared with local cheese or minced meat with butter are among the delicacies unique to the city, which you can choose open or covered.

Akçaabat Meatball: The fame of the meatball, named after the province of Akçaabat, comes from the meat of the brisket, arm, and neck, the mixture of the meat prepared with oil, garlic, and Trabzon bread.

Stuffed Anchovy: Stuffed anchovy is one of the many anchovy dishes that you can find in Trabzon. The mortar prepared with peanut, onion, parsley, and spices is filled in anchovy and becomes a delicious taste.

Corn Bread: This taste, which is appetizing with its scent and must be consumed with whatever is eaten in Trabzon, is prepared from cornflour and decorates the tables in every meal in Trabzon.

Also Visit

Sumela (Virgin Mary) Monastery: The monastery, located on a steep rock at an altitude of 1150 metres dates from the 4th century AD and offers a unique view besides its magnificent structure.

Uzungöl and Karester Plateau: You can eat local dishes in company with its exquisite view and enjoy the fresh air with the nearby Karaster Plateau.

Çal Cave: Çal Cave, which is the second-longest cave in the world, is a natural wonder with its stalactites and stalagmites.

Eat Here After the Pandemic!

You can go to Bozo Pide, one of the most famous places for the famous Trabzon Pita, Komaroğlu with its distinctive taste for Akçaabat Meatballs, Doğa Restaurant in Uzungöl, or Trabzon Hagia Sophia Tea Garden for Kuymak.

Listen While Touring the City

Kazım Koyuncu - Divane Aşık Gibi

Erkan Oğur & İsmail Hakkı Demirci - Oy Benum Sevduceğum

Picoğlu Osman - Trabzon Kahya Havası

Kayseri Mutfağı

ANADOLUJET *ile*

İstanbul Sabiha Gökçen Havalimanı ---› Kayseri Erkilet Havalimanı yaklaşık 1 saat 20 dakika.

Kayseri Mutfağını Popüler Yapan Şey Nedir?

Anadolu'nun tarihteki ilk gıda ticaret merkezi Kayseri'de kurulmuş ve gıda ile ilgili ilk yazı Kayseri'de, çivi yazılı tabletlerde bulunmuştur. Sadece bu ayrıntı bile Kayseri'nin Hititlere uzanan yemek kültürünün ne kadar köklü ve dünyanın günümüzde yaşayan en eski mutfaklarından olduğunu gösteriyor. Selçuklu kültürüyle bütünleşerek Türk mutfak kimliğini sağlamlaştıran Kayseri gastronomisini belirlemede tahıl tarımı, bağcılık ve özellikle hayvancılık etkilidir. Eşsiz yemeklerinin merkezinde etli ve unlu yemekler yer alır. Geleneksel et saklama ve pişirme tekniklerindeki özgünlük, kullandıkları buğdayın verimli topraklarının mahsulü olması ve gelenekle sarmalanmış lezzet çeşitliliği Kayseri mutfağını biricik yapan unsurlardan.

Kayseri'ye Gidince Mutlaka Dene

Mantı: Tarihi Osmanlı'ya dayanan ve ünü Anadolu'ya buradan yayılan Kayseri mantısının 36 farklı türü bulunmaktadır. En çok tercih edileni etli mantısı, yoğurtlu sosla servis edilir.

Pastırma: Orta Asya'dan göç eden Türklerle Kayseri'ye gelen ve lezzetini dünyaya duyuran pastırma, Evliya Çelebi'nin *Seyahatname*'sine de övgüyle konu olmuştur.

Yağlama: İncecik açılmış hamurun üzerine serpilen domates ve soğan soslu kıyma, onun üzerine tekrar ince hamur ve tekrar soslu kıyma... Kat kat lezzet şöleni sunan Yağlama, yoğurtla servis ediliyor.

Nevzine: Kayseri'nin en geleneksel tatlısı olan Nevzine, bayram, düğün, doğum, kız isteme gibi önemli günlerde yapılıp ikram edilir. Şerbetinde pekmez bulunan tahinli tatlı yemeden dönülmemeli.

Gitmişken Buraya Uğra

Soğanlı Harabeleri: Roma Dönemi yerleşim yerlerinden olan Soğanlı Harabeleri'ndeki mağara ve kiliseleri, tarihi açık hava müzesinde doğal güzellikler birlikte sunuyor. Yakınındaki Soğanlı Köyü de görülmeye değer.

Ali Dağı Yeraltı Şehri: Bizans Dönemi'nden günümüze ulaşan yeraltı şehri içerisinde su sarnıcı, şaraphane ve mahzen odaları barındırıyor ve asıl yapılma amacı ibadet ederken gelebilecek saldırılardan korunmak.

Hunat Hatun Külliyesi: 1237 tarihinde Alaaddin Keykubat'ın eşi Mahperi Hunat Hatun tarafından inşa ettirilen külliye Anadolu Selçuklu döneminin taş işçiliği ile önemli simgelerinden.

Pandemi Sonrası Buralarda Ye!

Şehre yolunuz düşünce Kayseri mantısının en meşhur yerlerinden biri olan Kaşık-la'da mantı çeşitlerinin, Elmacıoğlu'nda pastırma, yağlama ve diğer yöresel lezzetlerin, Altındede Pide Fırını'nda tahinli katmeri denemeden dönmeyin.

Şehri Gezerken Dinle

Barış Manço - Gesi Bağları

Cengiz Özkan - Yarim İstanbul'u Mesken mi Tuttun?

Grup Abdal - Bir Of Çeksem Karşıki Dağlar Yıkılır

Kayseri Cuisine

ANADOLUJET *ile*

İstanbul Sabiha Gökçen Airport ---› Kayseri Erkilet Airport nearly an hour and 20 minutes.

What Makes Kayseri Cuisine Popular?

The first food trade centre of Anatolia in history was established in Kayseri and the first article about food was found in cuneiform tablets in Kayseri. Just this detail shows how deep-rooted Kayseri's food culture dating back to the Hittites and is one of the oldest living cuisines in the world today. Grain agriculture, viticulture, and especially animal husbandry are effective in determining the gastronomy of Kayseri, which consolidates the Turkish cuisine identity by integrating with the Seljuk culture. Meat and flour dishes are at the centre of their unique dishes. The authenticity of traditional meat storage and cooking techniques and the variety of flavours surrounded by tradition are among the elements that make Kayseri cuisine unique.

Must-try in Kayseri

Mantı: There are 36 different types of Kayseri Mantı, whose history dates back to the Ottomans and spread to Anatolia from here. The most preferred one is made of meat, served with yoghurt sauce.

Pastrami: The pastrami, which came to Kayseri with the Turks immigrated from Central Asia and announced its taste to the world, was also the subject of praise in Evliya Çelebi's Seyahatname.

Yağlama: Minced meat with tomato and onion sauce sprinkled on the thinly rolled dough, thin dough again on top of it, and minced meat with sauce again... Offering a feast of flavour, Yağlama is served with yoghurt.

Nevzine: Nevzine, Kayseri's traditional dessert, is served on important days such as holidays, weddings, and births. You shouldn't return without eating the tahini dessert with molasses in its syrup.

Also Visit

Soğanlı Ruins: The caves and churches in Soğanlı Ruins, one of the Roman Period settlements, present natural beauties together in the historical open-air museum. The nearby Soğanlı Village is also worth seeing.

Ali Mountain Underground City: The underground city contains a water cistern, winery, and cellar rooms that have survived to the present day from the Byzantine Period. Its main purpose is to be protected from attacks while praying.

Hunat Hatun Complex: Built in 1237 by Alā ad-Dīn Kayqubād's wife, Hunad Hatun, the complex is one of the important symbols of the Anatolian Seljuk period with its stonework.

Eat Here After the Pandemic!

When you go to the city, don't go back without trying the Mantı varieties in Kaşık-la, one of the most famous places of Kayseri Mantı, Pastrami, Yağlama, and other local delicacies in Elmacıoğlu, and Katmer with tahini in Altındede Pide Fırını.

Listen While Touring the City

Barış Manço - Gesi Bağları

Cengiz Özkan - Yarim İstanbul'u Mesken mi Tuttun?

Grup Abdal - Bir Of Çeksem Karşıki Dağlar Yıkılır

Hatay Mutfağı

ANADOLUJET *ile*

İstanbul Sabiha Gökçen Havalimanı ---› Hatay Havalimanı yaklaşık 1 saat 40 dakika.

Ankara Esenboğa Havalimanı ---› Hatay Havalimanı yaklaşık 1 saat 15 dakika.

Hatay Mutfağını Popüler Yapan Şey Nedir?

İnsanların yazının icadından çok önce yaşamaya başladığı, kadim uygarlıklara ev sahipliği yapmış, Büyük İskender zamanında şehirleşen Hatay, binlerce yıldır taşıdığı çok kültürlü kimliğini günümüzde de sürdürüyor. Hem medeniyetler şehrini hakkıyla yansıtan çok kültürlü yapısı hem de çevre mutfakları kendi mutfağında sentezlemesiyle Hatay gastronomisi adeta bir senfoni ve farklı milletlerin, dinlerin, ritüellerin buluşma noktası. Ortadoğu ve Akdeniz arasında yemekleriyle de kültürel bir geçiş noktası. Daha çok köklü ilçesinin adıyla Antakya mutfağı olarak anılan Hatay, 2017 yılında gastronomi dalında UNESCO Yaratıcı Şehirler Ağı'na üye oldu. Ekşi ve baharatlar, kendine has yöntemlerle hazırlanan yemekler, et ve sebzenin ayrı ayrı öneme sahip olması, iç yağı kullanımıyla şahlanan tat ve en önemlisi yemeğin yaşam biçimi olarak görülmesi Hatay veya Antakya mutfağının en karakteristik özelliklerinden.

Hatay'a Gidince Mutlaka Dene

Künefe: Mini bakır bir sini içerisine fıstıklar eşliğinde yerleştirilip sıcacık sofraya konan şerbetli kadayıf ve arasından uzayan Antakya peyniriyle Hatay'ın dünyaca ünlü lezzeti.

Humus: Üzerine soslu et veya sadece zeytinyağı ile servis edilen humusun formülü yalnızca nohut, tahin ve limon suyu ancak kendisi sınırları aşarak dünyanın her yerinden sofraları süsleyen bir meze.

Kâğıt Kebabı: Hatay'ın özel baharatlarının tadını taçlandırdığı bu lezzette satır ile et kıyma kıvamına getirilir; maydanoz, sarımsak ve domatesle yoğrulan et yağlı kâğıda serilir ve özel bir kebap ortaya çıkar.

Belen Tava: Hatay'ın en yüksek ilçesi Belen'de ortaya çıkan ve kuzu eti, soğan, biber ve baharatlarla yapılan yemeğin asıl sırrı Hatay'ın ustalarında. Tava yemeği olarak sunuluyor ve ekmek banarak yenmesi tavsiye ediliyor.

Gitmişken Buraya Uğra

Eski Antakya Evleri: Gizli avluları, sarı tonları ve dar sokaklarıyla antik kentin karakteristiğini yansıtan bu evler modern dünyada tarihi dokusunu korumayı başarmış nadide yapılar.

Hatay Arkeoloji Müzesi: Paleolitik, Neolitik, Kalkolitik, Tunç Çağı, Hitit, Helenistik, Roma, Doğu Roma, Selçuklu ve Osmanlı dönemlerinden önemli eserlerin bir araya geldiği müze, dünyanın en büyük ikinci mozaik koleksiyonuna da sahip.

Pandemi Sonrası Buralarda Ye!

Kendi üretimi olan tahinle yaptığı humuslardan yemek için mutlaka Humusçu İbrahim Usta'ya; şehrin kebabından yemeklerine, kahvaltısından mezelerine kadar çeşitli lezzetleri tatmak için Sultan Sofrası'na gidilmeli. Künefe ise Çınaraltı Künefe'nin ufacık dükkânındaki usta ellerinde bir başkadır.

Şehri Gezerken Dinle

Emel Taşçıoğlu - Şu Karşıki Dağda Kar Var Duman Yok

Zara - Altın Tasta Gül Kuruttum

Erol Köker - Tütüncüden Tütün Aldım

Hatay Cuisine

ANADOLUJET ile

İstanbul Sabiha Gökçen Airport ---▸ Hatay Airport nearly an hour and 40 minutes.

Ankara Esenboğa Airport ---▸ Hatay Airport nearly an hour and 15 minutes.

What Makes Hatay Cuisine Popular?

Hatay, where people started to live long before the invention of writing, hosted ancient civilisations, became urban during the time of Alexander the Great, continues its multicultural identity today, which it has carried for thousands of years. Hatay gastronomy is like a symphony and a meeting point of different nations, religions, and rituals, with its multicultural structure that reflects the city of civilisations properly and its synthesis of surrounding cuisines. It is also a cultural transition point between the Middle East and the Mediterranean with its food. Hatay, better known as Antakya cuisine with the name of its well-established district, became a member of the UNESCO Creative Cities Network in 2017 in the field of gastronomy. Sour and spices, dishes prepared with unique methods, meat and vegetables have separate importance, the taste that is enhanced by the use of tallow, and most importantly, the fact that food is seen as a lifestyle are the most characteristic features of Hatay or Antakya cuisine.

Must-try in Hatay

Künefe: The world-famous flavour of Hatay with kadayif and sherbet placed in a mini copper tray with peanuts and put on the warm table and Antakya cheese stretching from between.

Hummus: The formula of hummus, served with meat with sauce or only olive oil, is only chickpea, tahini, and lemon juice, but it is an appetizer that crosses borders and decorates tables all over the world.

Kâğıt Kebab: In this flavour with the special spices of Hatay, the meat is minced with a chopper, kneaded with parsley, garlic, and tomato is spread on baking paper and a special kebab emerges.

Belen Tava: The real secret of the meal made with lamb, onion, pepper, and spices, which originates in Belen, the highest district of Hatay, is in the masters of Hatay. It is served as a pan meal and is recommended to be eaten by dipping bread.

Also Visit

Old Antakya Houses: Reflecting the characteristics of the ancient city with their hidden courtyards, yellow tones, and narrow streets, these houses are rare structures that have managed to preserve their historical texture in the modern world.

Hatay Archaeology Museum: Bringing together important artifacts from Paleolithic, Neolithic, Chalcolithic, Bronze Age, Hittite, Hellenistic, Roman, Eastern Roman, Seljuk, and Ottoman periods, the museum also has the second-largest mosaic collection in the world.

Eat Here After the Pandemic!

You should go to Humusçu İbrahim Usta to eat hummus made with tahini, which is his production, and to Sultan Sofrası to taste various flavours from the city's kebab to its meals, from breakfast to appetizers. Künefe, which is beautiful everywhere in Hatay, is something else from the hands of the master in the tiny shop of Çınaraltı Künefe.

Listen While Touring the City

Emel Taşçıoğlu - Şu Karşıki Dağda Kar Var Duman Yok

Zara - Altın Tasta Gül Kuruttum

Erol Köker - Tütüncüden Tütün Aldım

Bursa Mutfağı

İstanbul'a çok yakın olan bu şehre arabayla yaklaşık 2.5 saatte, ister arabalı vapur ister deniz otobüsüyle yaklaşık 2 saatte ulaşabilirsiniz.

Bursa Mutfağını Popüler Yapan Şey Nedir?

Osmanlı İmparatorluğu'nun ilk başkenti olan Bursa, imparatorluğun hüküm sürdüğü yıllardan itibaren ünlü çeşmeleriyle, köprüleriyle, hanları ve camileriyle donanmış her noktasından tarihi hissettiren bir şehir. Bu doku, saray mutfağı ve verimli topraklarının bereketli ürünler vermesinin etkisiyle şehirde geleneksel mutfak kültürünün zenginliğini de yansımıştır. Özellikle Bursa'nın kendisini aşan efsane tatlarından olan kestane ve zeytini, bu toprakların bereketindendir. Evliya Çelebi 1650'lerde Bursa'ya yaptığı seyahati, çarşılarını detaylı anlatışı ve "başka diyara mahsus değil" dediği lezzetlerini övmesiyle Bursa mutfağının ne kadar köklü olduğunun kanıtıdır. Et ve sebze yemekleri, çok çeşitli yapılış türleriyle tatlıları bu şehrin önemli lezzetleri arasında bulunurken, Osmanlı mirası saray yemekleri de önemli değerlerindendir.

Bursa'ya Gidince Mutlaka Dene

İskender Kebap: İskender, dünyaya kendini kanıtlamış Bursa'nın en meşhur yemeği. Kuzu dönerin usta pişimi, sosu ve dumanı süzülen sıcak tereyağı ile ağızdaki tadı aklınızdan çıkmayacak.

İnegöl Köfte: İnegöl köfte, ününü baharatsız bir şekilde hazırlanan kuzu etinden almasıyla dillere destan tadını yüzyıllardır koruyor.

Cantık Pide: Kahvaltıları süsleyen ve her saat yenebilen lezzet, kıymalı harcıyla tadı efsane kendisi minicik bir pide.

Kemalpaşa Tatlısı: Bursa'nın Mustafakemalpaşa ilçesine ait olan ve ismini buradan alan peynirli ve şerbetli tatlı şehrin nam salmış lezzetlerinden.

Tahanlı Pide: Şehrin her fırınında görebileceğiz, Bursalıların kahvaltılarını tek başına tamamlayan üstü tahinle kaplı bu leziz tatlı pideyi yemeği sakın unutmayın.

Gitmişken Buraya Uğra

Koza Han: 15. yüzyılda Sultan Bayezid tarafından yaptırılan han, ipek böceği üreticiliğinin ve tekstilin merkezi olmasının yanı sıra içine girildiği andan itibaren tarihle saran mimariye sahip.

Irgandı Köprüsü: Geleneksel el işçiliğinin en nadide örneklerini görebileceğiniz 1442 yılında yapılan köprü, dünyanın en eski çarşılı köprüsü olma özelliğine sahip.

Cumalıkızık Köyü: UNESCO Dünya Mirası listesinde bulunan, ilk Osmanlıların Bursa'da yerleştikleri ilk yer olan köy, eski dokusunu hâlâ koruyarak köy evlerinin sıralandığı sokaklarında tarihi yaşatıyor.

Pandemi Sonrası Buralarda Ye!

Bursa'da mutlaka tarihi dokusu ve renkli evleri eşliğinde Cumalıkızık Köyü'nde kahvaltı yapılmalı, Tarihi Abdal Fırını'na uğrayarak tahanlı pideyi tatmalı. Son olarak, 1867 yılından beri faaliyette olan Kebapçı İskender'de, meşhur İskender kebabı için sıra beklemeye değer.

Şehri Gezerken Dinle

Müzeyyen Senar - Bursa'nın Ufak Tefek Taşları

Zara - Zeytinyağlı (Gelin Nazlanması)

Elvan Erbaşı - Oğlan Adın İsmail

Bursa Cuisine

You can reach this city, which is very close to İstanbul, in about 2,5 hours by car, or about 2 hours by either ferry or sea bus.

What Makes Bursa Cuisine Popular?

Bursa, the first capital of the Ottoman Empire, is a city that makes you feel the history from every point, equipped with famous fountains, bridges, inns, and mosques from the years of the empire's rule. This texture reflects the richness of traditional cuisine culture in the city with the effect of the palace cuisine and fertile soil giving fertile products. Chestnuts and olives, which are among the legendary tastes. Evliya Çelebi, who travelled to Bursa in the 1650s, explained the bazaars in detail and praised the flavours that he said "not unique to another land," is proof of how deep-rooted Bursa cuisine is. While meat and vegetable dishes and desserts with various types of preparation are among the important delicacies of this city, Ottoman palace dishes are also important values.

Must-try in Bursa

İskender Kebab: İskender is the most famous dish of Bursa, which has proven itself to the world. With the master cooking of lamb doner, the sauce, and the hot butter, you won't forget its taste.

İnegöl Meatball: İnegöl Meatball has been preserving its legendary taste for centuries as it is famous for its lamb meat prepared without seasoning.

Cantık Pita: The flavour that decorates breakfast and can be eaten at all hours, is a tiny pita with a legendary taste.

Kemalpaşa Dessert: Belonging to Bursa's Mustafakemalpaşa district and named after it, the dessert with cheese and sherbet is one of the renowned flavours of the city.

Tahanlı Pita: Don't forget to eat this delicious sweet pita covered with tahini, which can be seen in every bakery in the city, completing the breakfast of Bursa residents alone.

Also Visit

Koza Khan: Built in the 15th century by Sultan Bayezid, the inn is the centre of silkworm-breeding and textile, as well as having an architecture that makes you feel in history when you enter.

Irgandı Bridge: The bridge, which was built in 1442, where you can see the most precious examples of traditional handicrafts, is the oldest bazaar bridge in the world.

Cumalıkızık Village: The village, which is on the UNESCO World Heritage list and was the first place the Ottomans settled in Bursa, still preserves its old texture and keeps the history alive in the streets lined with village houses.

Eat Here After the Pandemic!

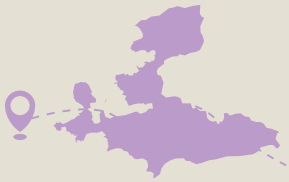
In Bursa, you should have breakfast in Cumalıkızık Village accompanied by its historical texture and colourful houses, stop by the Historical Abdal Fırını and taste the delicious pita. And it is worth waiting for the famous İskender Kebab in Kebapçı İskender, founded in 1867,

Listen While Touring the City

Müzeyyen Senar - Bursa'nın Ufak Tefek Taşları

Zara - Zeytinyağlı (Gelin Nazlanması)

Elvan Erbaşı - Oğlan Adın İsmail

İzmir Mutfağı

ANADOLUJET *ile*

İstanbul Sabiha Gökçen Havalimanı ---› İzmir Adnan Menderes Havalimanı yaklaşık 1 saat.

Ankara Esenboğa Havalimanı ---›İzmir Adnan Menderes Havalimanı yaklaşık 1 saat 20 dakika.

İzmir Mutfağını Popüler Yapan Şey Nedir?

8.500 yıllık tarihinden ilham alan ve Osmanlı, Yunan, Arnavut, Rum ve Fransız mutfaklarından etkilenen geleneksel İzmir gastronomisinin temelinde Ege'nin zeytinyağlı yemekleri ve körfezden çıkarılan balık ürünleri bulunur. Yemeklerinin büyük çoğunluğunu, Ege Bölgesi'nin bereketli topraklarından çıkan sarmaşık, ısırgan, ebegümeci, hindiba, kuşkonmaz gibi bin bir çeşitli ve şifalı otları ve sebzeleri oluşturur. İzmir mutfağını bu nedenle yeşil cennet olarak da tanımlayabiliriz. Birçok coğrafi işaretli yemeği ile geleneksel mutfağının günümüzde sokaklarına taşan lezzetleri, Türk lezzet haritasının vazgeçilmez bir parçasıdır. Akdeniz mutfağını kendine özgü tarzı ve yerel ürünleriyle buluşturan İzmir'in her bir ilçesinde başka bir lezzetin kapısını aralayabilirsiniz.

İzmir'e Gidince Mutlaka Dene

Kabak Çiçeği Dolması: Kabak bitkisinin çiçeğinin dökülmesine izin vermeyen İzmirliler onu bir dolmaya dönüştürerek efsanevi bir Ege lezzeti yaratmayı başarmışlar.

Enginar Dolması: Ustalık gerektiren yapımı, pirinçli harcına eklenen dereotu ve diğer otlarıyla İzmir mutfağının kalbini oluşturuyor.

Şevketi Bostan: Yüzlerce çeşit İzmir bitkilerinden olan ve burada sıkça tüketilen şevketi bostanla yapılan bu yemek isteğe göre sadece zeytinyağlı veya et ve soğanla yahni tadında yapılıyor.

Çığırtma: Yaz domatesinin sosuyla sunulan çığırtma patlıcan, biber ve sarımsak gibi mevsim sebzelerinin kızartmasıyla oluşuyor.

Şambali: Şambali, İzmir'in meşhur bir sokak tatlısı. Her köşe başında seyyar satıcılarda görebileceğiniz irmikli ve bol şerbetli tatlı kaymak, fıstık veya bademle sunulunca lezzetine lezzet katıyor.

Gitmişken Buraya Uğra

Tarihi Asansör: İzmir şehir manzarasını ziyaretçilerine sunan Tarihi Asansör, Mithatpaşa Caddesi ile Halil Rıfat Paşa semti arasındaki ayrılığı bitirmek için 1907 yılında yapılmış.

Efes Antik Kenti: M.Ö 3000'li yıllarda amfi tiyatrosu, tapınakları ve antik kent simgeleriyle asırlar öncesinin simgesi hâline gelen antik kent UNESCO Dünya Kültür Mirası Listesi'nde yer alıyor.

Kadifekale: Arkasına şehri, ufuk çizgisine denizi yerleştiren eşsiz bir manzaraya sahip Kadifekale'de huzurla dolabilir, Osmanlı, Bizans, Roma ve Helenistik dönemlerin izlerine rastlayabilirsiniz.

Pandemi Sonrası Buralarda Ye!

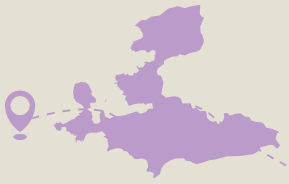
Bergama'ya has çığırtma yemeğinin lezzeti için Akropolis Restoran, İzmir sokak lezzetlerinin tatlı sultanı şambali için Hisarönü Şambalicisi'ne gidelibir; Girit Lokantası'nda İzmir'in başta kabak çiçeği dolması olmak üzere diğer zeytinyağlı yemeklerinin tadına varabilirsiniz.

Şehri Gezerken Dinle

Tolga Çandar - Kordon Zeybeği

Müzeyyen Senar – İzmir'in Kavakları

Candan Erçetin - Kalenin Bedenleri

İzmir Cuisine

ANADOLUJET ile

İstanbul Sabiha Gökçen Airport ---› İzmir Adnan Menderes Airport nearly an hour.

Ankara Esenboğa Airport ---› İzmir Adnan Menderes Airport nearly an hour and 20 minutes.

What Makes İzmir Cuisine Popular?

Inspired by its 8,500-year-old history and influenced by Ottoman, Greek, Albanian, and French cuisines, traditional İzmir gastronomy is based on olive oil dishes of the Aegean and fish products from the bay. The vast majority of their food consists of a variety of herbs and vegetables such as ivy, nettle, hibiscus, chicory, asparagus from the fertile lands of the Aegean Region. For this reason, we can define İzmir cuisine as a green paradise. The flavours of the traditional cuisine, with its many geographically marked dishes, are an indispensable part of the Turkish flavour map. You can open the door to a different taste in each district of İzmir, which combines Mediterranean cuisine with its unique style and local products.

Must-try in İzmir

Stuffed Squash Blossom: The people of İzmir, who do not allow the blossoms of zucchini to fall off, have succeeded in creating a legendary Aegean flavour by stuffing it.

Stuffed Artichoke: It is the heart of Izmir cuisine with its masterful preparation, dill, and other herbs added to its rice mortar.

Şevketi Bostan: This dish, which is made with hundreds of varieties of İzmir plants and is frequently consumed here, is made with blessed thistle, or as a stew with olive oil or meat and onions.

Çığırtma: It is prepared by frying seasonal vegetables such as aubergine, pepper, and garlic served with summer tomato sauce.

Şambali: Şambali is a famous street dessert of İzmir. The dessert with semolina and plenty of sherbet, which you can see in peddlers around every corner, is more delicious when served with cream, peanuts, or almonds.

Also Visit

Historical Elevator: Historical Elevator, which offers İzmir city view to its visitors, was built in 1907 to end the separation between Mithatpaşa Street and Halil Rıfat Paşa District.

Ancient City of Ephesus: The ancient city, which became a symbol with its amphitheatre, temples, and ancient landmarks in 3000 BC, is on the UNESCO World Cultural Heritage List.

Kadifekale: You can find peace in Kadifekale, which has a unique view that places the city behind the skyline and the sea, and you can come across traces of the Ottoman, Byzantine, Roman, and Hellenistic periods.

Eat Here After the Pandemic!

You can go to Akropolis Restaurant for the taste of Çığırtma unique to Bergama, and to Hisarönü Şambalicisi for Şambali, the sweet sultan of İzmir street flavours; in Girit Restaurant, you can enjoy İzmir's other olive oil dishes, especially Stuffed Squash Blossom.

Listen While Touring the City

Tolga Çandar - Kordon Zeybeği

Müzeyyen Senar – İzmir'in Kavakları

Candan Erçetin - Kalenin Bedenleri

Malatya Cuisine

ANADOLUJET *ile*

İstanbul Sabiha Gökçen Havalimanı ---› Malatya Erhaç Havalimanı yaklaşık 1 saat 40 dakika.

Ankara Esenboğa Havalimanı ---› Malatya Erhaç Havalimanı yaklaşık 1 saat 10 dakika.

İstanbul Sabiha Gökçen Airport ---› Malatya Erhaç Airport nearly an hour and 40 minutes.

Ankara Esenboğa Airport ---› Malatya Erhaç Airport nearly an hour and 10 minutes.

Malatya'ya Gidince Mutlaka Dene

Kayısılı Kavurma: Dünyanın en lezzetli kayısısı ile eti bu yemekte buluşturmak ortaya güçlü bir tat çıkarıyor ve Malatya mutfak kültürünü özgün kılan unsurlardan biri hâline getiriyor.

Malatya Kömbesi: Anadolu'nun her yerinde farklı özelliklerde karşımıza çıkan kömbe, bu şehirde normalden farklı olarak kuşbaşı etiyle yapılıyor.

Kiraz Yaprağı Sarması: İpe dizilerek güneşte kurutulmuş kiraz yaprakları kış aylarında yoğurt ve köfte ile yapılan farklı bir yöresel yemektir. İçine konulan erik ekşisi bu tadın püf noktalarından.

Kayısı Tatlısı: Kayısısıyla meşhur bu ilin tereyağıyla kavrulduktan sonra içine kaymak ve ceviz konarak sunulan kayısılı meşhur tatlısından yememek olmaz.

Gitmişken Buraya Uğra

Arslantepe Ören Yeri: Türkiye'nin en büyük höyüklerinden birine sahip, merkeze 7 km uzaklıktaki ören yerinde yapılan kazılar, tarihinin M.Ö 5 bin yıl öncesine kadar gittiğini gösteriyor.

Günpınar Şelalesi: Malatya'nın bozulmamış doğasıyla baş başa kalmak için 40 metre yükseklikten dökülen Günpınar Şelalesi görülmeye değer.

Silahtar Mustafa Paşa Kervansarayı: Tarihi Battalgazi ilçesinde bulunan, Doğu'ya giden yollara açılan kapı niteliğindeki kervansaray, külliye hâlindeki dükkânlarıyla ticaret tarihinin sembolü.

Must-try in Malatya

Roasting with Apricot: Combining the world's most delicious apricots and meat in this dish brings out a strong taste and makes Malatya cuisine unique.

Malatya Kömbesi: Kömbe, which we come across with different characteristics all over Anatolia, is made with meat cubs unlike normal in this city.

Apple Meatballs: The creative Malatya cuisine, which likes to use different flavours in its dishes, has achieved a unique harmony with the sweet taste of apple and meatball.

Apricot Dessert: In this city, famous for its apricots, it is impossible not to eat the famous apricot dessert served with cream and walnuts after roasting apricots with butter.

Also Visit

Arslantepe Ruins: Excavations at the archaeological site, which has one of Turkey's largest mounds, 7 km from the centre, show that its history goes back to 5000 years BC.

Günpınar Waterfall: To be alone with the unspoiled nature of Malatya, Günpınar Waterfall, pouring from a height of 40 metres, is worth seeing.

Armourer Mustafa Pasha Caravanserai: The caravanserai, which is located in the historical district of Battalgazi and serves as a gateway to the East, is a symbol of trade history with its shops in the form of a complex.

Pandemi Sonrası Buralarda Ye!

Ahmet Bey Yöresel Ev Yemekleri, yöreye özgü lezzetleri bulabileceğiniz başarılı bir lokanta. Malatya'nın kavurma ve kebaplarının tadına varmak için tarihi et lokantası Hacıbaba Sinan Et Lokantası ilk duraklardan biri olabilir. Su Sesi Kır Lokantası ise yeşillikler ve su sesleri arasında yöre kahvaltısı imkânı sunuyor.

Eat Here After the Pandemic!

Ahmet Bey Ev Yemekleri is a successful restaurant where you can find local delicacies. Hacıbaba Sinan Meat Restaurant, the historical steakhouse, maybe one of the first stops to enjoy Malatya's roasting and kebabs. Su Sesi Kır Restaurant offers local breakfast amidst the greenery and the sounds of water.

Şevket Alekberova - Bir Könül Sındırmışım

Azerbaycan'ın en büyük seslerinden biri o. Kızı Natella'nın 92 yılındaki ölümüne ancak bir sene katlanabilen ve 93 yılında aramızdan ayrılan bir anne... Müziğin anlamla buluşma noktalarından biri, belki de en birincisi, onun sesinde acı da, insan olmanın çabası ve çilesi de var. *Bir Könül Sındırmışım*'ı dinlerken, bir yolculuğa çıkacaksınız; kendinize doğru.

She is one of the greatest voices of Azerbaijan. A mother who could only endure the death of her daughter Natella in 1992 and passed away in 1993. One of the points where music meets meaning, perhaps the first, is in her voice, the pain, the effort, and the ordeal of being human. While listening to *Bir Könül Sındırmışım,* you will have a journey to yourself no matter where you are.

Özgür Baba - Dertli Dolap

Türkçenin sahibi, bu toprakların kurucularından Yunus Emre'nin *Dertli Dolap* şiirini, Özgür Baba yanından ayırmadığı curasıyla ve o kendi has sesiyle yorumluyor. Dupduru bir Türkçeye, dupduru bir ses eşlik ediyor bu parçada. Bu parçayı dinlediğinizde hiçbir şey eskisi gibi kalmayacak ama hiçbir şey de "yeni" sayılmayacak. Buna hazır mısınız gerçekten?

The poem of *Dertli Dolap*, by Yunus Emre, who is the owner of Turkish and one of the founders of these lands, is interpreted by Özgür Baba with his unique voice and cura. In this piece, a clear voice is accompanied by clear Turkish. When you listen to this piece, nothing will stay the same, but nothing will be considered "new" either. Are you truly ready for that?

Lisa Ekdalh - Wen Vet

Lisa Ekdalh'ın *Wen Vet* parçasında müziğin temelini oluşturan bir şey var: Soru sormak. İki insanın birbirini buluşundaki gizemin peşinde dolaşan bu şarkıyı dinlerken, "insan kötü kararlar verirken neden tanıdık birini arar" sorusunu da yanınızda taşıyacaksınız. Ne diyor Lisa Ekdalh: "Kim bilir, sen bilmezsin / Kim bilir, ben bilmem".

There is one thing that underlies the music in Lisa Ekdalh's Wen Vet song: Asking questions. As you listen to this song that follows the mystery in two people's finding each other, you will carry the question of "why look for someone familiar when making bad decisions." As Lisa Ekdalh says: "Who knows, you don't / Who knows, I don't."

Asmahan - Ya Touyour

Arap coğrafyasındaki Ümmü Gülsüm mü Feyruz mu tartışmasının daimi galibi o. Denizde doğan ve yeniden suya dönen büyük bir ses. Tartışmalı bir hayat, müziğe ara vermeler, 2. Dünya Savaşı öncesi ajanlık suçlamaları, prensteslikten vazgeçme cüreti gösteren bir annenin kızı. Mısır'ın belki de en büyük sesi... Bu kadar övgüyü boşuna söylemiş olamayız değil mi? Bize güvenin.

She is the permanent winner of the controversy between Ümmü Gülsüm or Fairuz in the Arab world. A great voice that rises in the sea and returns to the water. A controversial life, breaks in the music, accusations of being a spy before World War II, the daughter of a mother who dared to give up being a princess. Maybe the greatest voice of Egypt... We wouldn't say so much praise for nothing, right? Trust us.

RIDVAN TULUM

BARCELONA NASIL KURTULUR?

HOW TO SAVE BARCELONA?

ERDAL HOŞ

Her hikâyenin bir sonu var. Birkaç yıldır bitiyorum diyen Messi'nin Barcelona'sı hikâyesinin de gerçekten bittiğine ikna olduk son PSG maçı ile. Gerçi bu yazı yayınlanıp rövanş oynandığında değişebilir. Yani vardır öyle geri dönüşler ama Barcelona'nın bırakın geri dönmeye layıkıyla kaybetmeye bile mecali var gibi durmuyor. Ha diyelim olmaz oldu da turu geçtiler. Skor değişse de yol belli... Barcelona artık yeni bir hikâye yazmak zorunda. Ben Barcelona diyorum siz istediğiniz takımı koyun yerine, devran hep böyle dönüyor. Öyle olmasa Roma, Bizans, Osmanlı hâlâ ayakta; Dinamo Kiev, Ajax, Nottingham Forest hâlâ zirvede olurdu. Mekanizma öyle çalışmıyor. Üniversitede işletme dersi almıştık oradan hatırlıyorum: "Entropi" diye bir kavram. Yaşlanma yani, azalma, çürüme... Önüne geçilmeyen bir süreç. İnsan, devlet, şirket, takım ne adına olursa olsun hepsinin sonu bu. Kuruluş, yükseliş, duraklama, gerileme ve malum son. İlk bakışta olumsuz dursa da yaradan çok iyi düşünmüş aslında. Düşünsenize hep yukarı doğru çıkan bir grafik... Sürekli kazanan, kazandıkça daha zenginleşen zenginleştikçe daha güçlenen bir takım çekilir mi yahu? Hayır, Real taraftarı olmanıza gerek yok; Barcelona taraftarı için bile çekilmez. Arada yenilmek, düşmek lazım ki kalkmanın kıymeti bilinsin. Ayrılık sevdaya, yenilgi oyuna dâhil.

Every story has an end. We are convinced that the story of Messi's Barcelona, which has been giving signals for several years, is really over with the last PSG game. It may change when this article is published and a rematch is played. I mean, there are such returns, but it doesn't seem like Barcelona has the power even to lose, returning is another story. Let's just say they passed the tour. Although the score changes, the road is clear... Barcelona now has to write a new story. I say Barcelona, but you can say any team you want, the course is always the same. If it were not so, Rome, Byzantine, and Ottoman would be still standing; Dynamo Kyiv, Ajax, Nottingham Forest would still be on top. The mechanism doesn't work that way. We took a business course at university, and I remember it from there: A concept called "entropy." Aging, namely, decaying... It is an inevitable process. This is the end of all of them, regardless of the name of the person, state, company, team. Establishment, rise, stagnation, decline, and the known end. Although it looks negative at first glance, the creator actually thought very well. Think about it, a graphic that always goes up... Is it possible to put up with a team that always wins, gets richer as it gets richer, and gets stronger as it wins? No, you don't need to be a Real fan; it is impossible to even for the Barcelona fan. It is necessary to be beaten and fall in between so that the value of getting up is known. Separation is in love, defeat is in the game.

> ***İşlerin hep iyi gittiği sürekli övülen takım mı olur yahu? Hayata dair söyleyecekleri bitmiştir o takımın. Neyse ki çok uzun sürmedi Barcelona'nın o başarı işkencesi.***
>
> ***Is there a team where things are always going well and always praised? That team has nothing to say about life. Fortunately, that success torture of Barcelona didn't last long.***

Bendeniz bir dönem ben Barcelona hikâyesini sevenlerden oldum. Ama o kadar başarılı oldu ki sevimsiz gelmeye başladı. Benim hikâyeden soğumamla Barcelona'nın düşüşe geçmesi eş zamanlı oldu aslında. Yani Barcelona'ya ben nazar değdirmiş olabilirim. Gerçekten çok sıkılmıştım işlerin hep iyi gittiği sürekli övülen takım mı olur yahu? Hayata dair söyleyecekleri bitmiştir o takımın. Neyse ki çok uzun sürmedi o başarı işkencesi. Evet, anlaşılacağı üzere Barcelona'nın geldiği noktadan çok mutluyum. Çok keyif alıyorum ve bundan gayrı Barcelona'yı tekrar sevimli bulmaya başladım. Çünkü yeni bir hikâye yazmak için yeterince gerildi ortam. Barcelona nasıl kurtulur? Valla onu ben bilmiyorum ve 100 binden fazla oy kullanacak üyelere bırakıyorum kafa yormayı. Ben sadece "Stalker" olarak takipte kalacağım. Başlığı neden böyle koyduğuma gelince 12 Eylül'ün zor zamanlarında "Beşiktaş Nasıl Kurtulur" yazısı ile futboldan çok başka şeyleri anlatmaya çalışan Rahmetli Galip Erdem'i anmak istedim galiba... Barcelona nasıl kurtulur? Bu soru soruluyorsa kurtulur...

For a while, I was one of those who loved the Barcelona story. But it was so successful that it started to look unattractive. In fact, my cooling off from the story and the decline of Barcelona was synchronized. So, I might have looked at Barcelona with an evil eye. I was really bored. Is there a team where things are always going well and always praised? That team has nothing to say about life. Fortunately, that success torture didn't last long. Yes, as it can be understood, I am very happy with where Barcelona has come. I enjoy it very much and apart from that, I started to find Barcelona cute again. Because the environment is tense enough to write a new story. How to save Barcelona? Well, I don't know that and I leave it to more than 100 thousand members who will vote. I will only stay on track as a "Stalker." As for why I put the title like this, I guess I wanted to commemorate the late Galip Erdem, who tried to explain much more than football with the article "How to Save Beşiktaş" during the difficult times of September 12... How to save Barcelona? It will if this question is asked...

ADEM GÜL: DAĞLAR HAYATIMI, YENİDEN DÜŞÜNMEMİ SAĞLADI

SÖYLEŞİ: YUSUF SAMİ KAMADAN

ADEM GÜL: MOUNTAINS MADE ME RETHINK ABOUT MY LIFE

Dağcı Adem Gül ile Dağcılık ile tanışmasını, hedeflerini, bir dağa tırmanmanın insanda bıraktığı izleri ve bu izlerin hayatın kalan kısmına etkisini konuştuk.

We talked with mountaineer Adem Gül about his meeting with mountaineering, his goals, the traces of climbing a mountain, and the effects of these traces on the rest of life.

Yoğun programınız içerisinde bize zaman ayırdığının için çok teşekkür ederiz. Öncelikle tanımayanlar için kendinizden bahseder misiniz lütfen, Adem Gül kimdir?

Adem Gül, hayatını tamamıyla dağlardan kazanan ve dağlara adayan bir kişi. Dağlar benim evim, yuvam. 80'li yıllarda çok küçük yaşlarda başladığım atletizm ile uğraşıyordum. Bitlis gençlik spor atletizm kulübünde 5 bin, 10 bin metre cross yapıyordum. Ankara'daki çok başarılı bir atlet kulübü o zamanlar beni istemiş, babam hem memleketten uzaklaşmamı istememesi, hem de yalnız kalmama razı olmadığı için izin vermemişti. Dolayısıyla atletizmde bölge kulübünde sıkışıp kalmış ve devam ettirememiştim. Başarılıydım da üstelik. Rahmetli Turgut Özal'ın başlattığı

Thank you very much for sparing us time in your busy schedule. First of all, can you tell us about yourself, who is Adem Gül?

Adem Gül is a person who earns and devotes his life entirely to the mountains. The mountains are my home. I was involved in athletics, which I started at a very young age in the 80's. I was crossing 5 thousand, 10 thousand meters in Bitlis youth sports athletics club. A very successful athlete club in Ankara invited me back then, my father didn't allow me to leave my hometown and be alone. Therefore, I was stuck in the district club in athletics and couldn't continue. Besides, I was successful. In the GAP Race initiated by the late Turgut Özal, I won first place and received a medal. I am originally from Adilcevaz District of Bitlis. Turkey's third-highest mountain, Mount

GAP Koşusu'nda birinci olmuş, madalya da almıştım. Aslen Bitlis'in Adilcevaz ilçesindenim. Türkiye'nin üçüncü en yüksek dağı olan Süphan Dağı malûmunuz bizim bölgemizde. Dağcılığa başlamam da bir tesadüf eseri oldu aslında. Ablamlar gazete bayisi idi. Kasabaya gelen herkes buradan gazete alırdı. Bu vesileyle oraya gelen dağcılarla tanıştım. "Ne güzel dağınız var, sen neden dağcı olmuyorsun" derlerdi bana. Bir süre sonra da kendimi zaten dağcılığın içinde buldum. O gün bu gündür dağcılıkla uğraşıyorum. Dağcılık, spor tırmanışı ve dağ kayağı branşlarında antranörüm. Aynı zamanda da dağ rehberiyim.

Dağcılık serüveniniz nasıl seyretti?

Öncelikle tabii eğitimlerimi aldım. Sonrasında bölgede bulunan Ağrı Dağı'nda, Süphan Dağı'nda dağ rehberliği yapmaya başladım. İnsanları dağa götürüyor, onlara liderlik yapıyordum. Bir yandan para kazanıyor, bu kazandığım parayla da diğer dağlara gidiyordum. Dağlardan kazandığımı dağlara yatırıyordum anlayacağınız. Malesef güçlü sponsorluklara sahip olamadığımız için bu durum bugün de hâlâ devam ediyor. Türkiye'deki neredeyse bütün dağlara yaz kış defalarca çıktım. Hem grup götürdüm hem de gerek klasik gerek teknik rotalarla kariyer tırmanışı yaptım. Rusya'da Elbruz Dağı'na, Gürcistan'da Kazbek Dağı'na, İran'da Demavend Dağı'na defalarca hem kış hem yaz tırmanışları yaptım. Sonrasında Türkiye Dağcılık Federasyonu'nun öncülüğünde Esin Handal ile birlikte Sovyetler bölgesindeki 7 binlik dağlara tırmanışlar gerçekleştirdik. 7010 metreyle Han Tengri Dağı'na, 7105 metreyle Korjenevskaya Dağı'na, 7134 metreyle Lenin Dağı'na ve 7495 metreyle Somoni Dağı'na tırmandık. Bunlardan sonra da yine federasyon tarafından düzenlenen elit bir tırmanışa katıldım. Pakistan'da dünyanın 11. en yüksek dağı olan 8068 metrelik Gaşerbrum 1 Dağı'na 3 arkadaş tırmanış yaptık. Fazlasıyla teknik ve zor bir dağdı ama başardık. İlk 8 binlik dağ tırmanışlarında dağcılar genel olarak oksijen kullanır ve taşıyıcı rehber tercih ederler.

Suphan is in our region. It was a coincidence that I started mountaineering. My sisters were newsagents. Everyone who came to town would buy newspapers from here. On this occasion, I met the climbers who came there. They used to say to me, "What a beautiful mountain you have, why don't you be a mountaineer?" After a while, I found myself in mountaineering. I have been involved in mountaineering since that day. I am a coach in mountaineering, sports climbing, and mountain skiing. I am also a mountain guide.

How did your mountaineering adventure process?

First of all, I received my training. Later, I started to guide the mountains in Mount Ararat, Mount Suphan in the region. I was taking people to the mountain, leading them. On the one hand, I was making money, and going to other mountains with this money I earned. As you can understand, I was investing what I earned from the mountains in the mountains. Unfortunately, this situation continues today as we don't have strong sponsorships. I went many times to almost all the mountains in winter and summer in Turkey. I took groups and had career climbings with both classical and technical routes. I have climbed Mount Elbrus in Russia, Mount Kazbek in Georgia, and Mount Damavand in Iran many times, both in winter and summer. Afterwards, under the leadership of the Turkish Mountaineering Federation, we climbed the 7,000-metre mountains in the Soviet region with Esin Handal. We climbed Khan Tengri Mountain at 7010 metres, Korzhenevskaya Peak at 7105 metres, Lenin Peak at 7134 metres, and Somoni Peak at 7495 metres. After these, I also participated in an elite climb organized by the federation. We climbed the 8068-metre Gasherbrum 1 Mountain with three friends, which is the 11th highest mountain in the world in Pakistan. It was a very technical and difficult mountain, but we did it. In the first 8 thousand-metre mountain climbing, climbers generally use oxygen and prefer a guide. We didn't do any of them. We have

> ***Dağlardan kazandığımı dağlara yatırıyorum; bu işin doğasında bu var.***
>
> ***I invest what I earn from the mountains into the mountains; this is the nature of this business.***

> *Kafamı kaldırıp dağa bakınca tan yerinin ağarmaya başladığını farkettim. İşte tan yerindeki o ışık bana yeniden güç verdi.*
>
> *When I looked up at the mountain, I realized it was dawn. That light in the dawn gave me strength.*

Biz hiçbirini yapmadık. Tamamıyla kendi imkânlarımızla, döşediğimiz hatlarla, oksijen kullanmadan yaklaşık 55 günlük bir faaliyetin ardından bunu tamamladık. Ses getiren de bir tırmanış oldu.

Yatay değil, dikey uzanan dile dolay neredeyse iki aylık uzun bir yolculuk. Son olarak tam 8068 metre yüksekliğinde bir dağa tırmandınız. Zirvede olmak nasıl bir his?

Bu tırmanışın zirve günü sadece 28 saat sürdü. Hiç duraksamadan sürekli tırmandık. Üstelik çok kısıtlı imkânlarla ve de 7 bin metre üstü hiç oksijen almadan. Buz kayalarında, -40 derecelik soğuklarda bunu gerçekleştirdik. Buna çok ciddi bir sabır, ciddi bir mental hazırlık, çok büyük bir inanç gerekiyor. İnanç denilen şey aslında seni zirvelere taşıyan. Bittiğin yerde yeniden doğuyorsun. Bir yerde mesela 9 saat geçmiş, bir damla su alamamıştım. Gece 3 civarlarıydı. Durdum. Dizlerimin üstüne çöktüm. Bitmiş, daha ilerleyemiyordum. Çantamdan çıkartıp bir damla sıcak su aldım. Kafamı kaldırıp dağa bakınca tan yerinin ağarmaya başladığını farkettim. İşte tan yerindeki o ışık bana yeniden güç verdi. "Hadi oğlum, zirveye az kaldı" deyip sanki yeniden başlamış gibi toparlanıp zirveye tırmanmaya devam ettim. Belki bu psikoloji kimilerine abartı gelecektir ama çöktüğüm zamanlarda âdeta sevdiğim insanlar elimden tutup beni kaldırdılar ve zirveye kadar da eşlik ettiler. Bunu yaşadım ben. 18 saat bivakta kaldığım zaman da öyleydi. Tek başımaydım ama aslında yalnız değildim. Dağların ilahi bir gücü olduğuna inanıyorum. İnsana, insan olmanın erdemini, sabrı, inancı, hayatta çözümsüz hiçbir şeyin olmadığını gösteriyor. En azından dağların bana öğrettiği bu oldu.

Tırmanırken ne gibi tehlikelerle karşılaştınız?

Bizler alpin tarzı dağcılık yapıyoruz. Oksijen kullanmıyoruz. Taşıyıcı da tutmuyoruz, zaten tutmak da istemiyoruz. Her şeyi tamamıyla kendimiz yapıyoruz. Oksijen kullanmış olsaydık 55 günde tırmandığım o dağı belki de 20 günde tamamlamış olacaktım.

completed this with our means, the lines we have laid, after approximately 55 days of activity without using oxygen. It was a demolition job.

It's a long journey of almost two months that stretches not horizontally but vertically. Finally, you climbed an 8068 metre-high mountain. How does it feel to be at the top?

The peak day of this climb lasted only 28 hours. We climbed without hesitation. Moreover, with very limited means and without taking any oxygen above 7 thousand metres. We did this in ice rocks, in cold temperatures of -40 degrees. This requires a lot of patience, serious mental preparation, and a lot of faith. The thing called faith takes you to the height. You are reborn where you end up. For example, 9 hours passed somewhere and I couldn't get a drop of water. It was around 3 am. I stopped. I got down on my knees. It was over, I couldn't move on further. I took a drop of hot water out of my bag. When I looked up at the mountain, I realized it was dawn. That light in the dawn gave me strength again. I said, "Come on son, the summit is close" and continued to climb to the summit as if it had started again. Maybe this psychology will be an exaggeration for some, but when I collapsed, the people I loved held me by my hand, lifted me, and accompanied me to the summit. I've experienced this. It was the same when I stayed at the bivouac for 18 hours. I was alone but actually, I wasn't. I believe the mountains have divine power. It shows man the virtue of being human, patience, belief, that there is nothing unsolved in life. At least that's what the mountains taught me.

What dangers did you encounter while climbing?

We do alpine-style mountaineering. We don't use oxygen. We don't hire a carrier, nor do we want to. We do everything ourselves. If we had used oxygen, I would have completed that mountain that I had climbed in 55 days, perhaps in 20 days. It is very prestigious to climb 8 thousand me-

Özellikle 8 binliklerde oksijen kullanmadan tırmanmak çok prestijli. Çok az kişi deniyor. Mesela bizim tırmanış grubunda 10 kişiden içinde benim de dahil olduğum sadece 3 kişi oksijen kullanmadı. Dağda bir çok kaza görülebiliyor. Kırgızistan Çin sınırında yükselen teknik bir dağ olan Han Tengri Dağı'nda bir kaza atlatmıştık mesela. Zirve için tırmanırken fırtına çıkınca ana kampa geri dönme kararı almıştık. Sabit hatların olduğu geçitte üzerimize çığ düştü. Diri diri gömüldük hepimiz. Arkadaşımızın kaburgası kırıldı. Faaliyetini durdurmak zorunda kaldı ve Türkiye'ye döndü. Biz tekrar kaldığımız yerden devam ettik. Bunun gibi pek çok şey yaşıyoruz. Hava bozdu bir keresinde, söylediğim gibi 18 saat bivakta kalmak zorunda kaldım. İki seçeneğim vardı. Ya dönüp rüzgara maruz kalarak ya da karanlıkta görmeyip bir uçurumdan düşüp ölecektim ya da orada kalıp elimi ayağımı donduracaktım ama ölmeyecektim. Kumar oynadım aslında bir nevi. İkincisini seçtim ben o zaman. Neyse ki tecrübe ve yanımdaki donanımla çok ciddi bir sıkıntı yaşamadım.

Önünüzde ne gibi planlar var?

Kar leoparlığı ünvanını almayı hedefliyorum. Bir tırmanışım kaldı sadece. Sponsor desteği bulabilirsem bu yaz Pobeda Dağı'na gideceğim. Ayrıca bu yıl yine oksijensiz 8 binlik bir tırmanış yapmak istiyorum. 8 binlik 14 dağı oksijensiz bitirme hayalim var. Ne kadar gidebilirim, ömrüm ne kadar vefa eder bilemiyorum ama bunu istiyorum. Açıkçası dağlarda olmak istiyorum. Dağcının tırmanışı bitmez. Ömrümüzün sonuna kadar da dağda olacağız. Everest'e de oksijensiz çıkma gibi bir hayalim var. Neredeyse 9 binlik dünyanın en yüksek noktası burası biliyorsunuz. Kısaca, ölüyorsam da dağda öleyim derim açıkçası. K2 Dağı var yine, çok efsane bir dağdır. Bugünlerde dramatik şeyler yaşanıyor orada. Pakistan'ın ünlü dağcısı Muhammed Ali Sadpara G1'de bizi misafir etmiş bir arkadaşımdı. 5 Şubat'tan beri kayıp. Muhtemelen de vefat etti. Pakistan ordusu arama faaliyetlerine devam ediyor. Çok güçlü bir dağcıydı...

tres without using oxygen. Few people try. For example, only 3 out of 10 people in our climbing group, including me, didn't use oxygen. Many accidents can be seen on the mountain. For example, we had an accident on Mount Khan Tengri, a technical mountain rising on the border with Kyrgyzstan and China. While we were climbing for the summit, we decided to go back to the base camp when the storm broke out. An avalanche fell on us in the passage with fixed lines. We are all buried alive. Our friend's rib was broken. He had to stop and returned to Turkey. We continued where we left off again. We experience many things like this. Once the weather got worse, I had to stay in the bivouac for 18 hours as I said. I had two choices. Either I was going to fall off a cliff by turning back and being exposed to the wind or not seeing it in the dark, or I would stay there and freeze my hand and foot but I would not die. I actually kind of gambled. Then I chose the second one. Fortunately, I didn't have a serious problem with my experience and equipment.

What are your future plans?

I aim to get the title of snow leopard. I have only one climb left. If I can find sponsor support, I will go to Pobeda Mountain this summer. Also this year, I want to climb 8 thousand metres without oxygen. I dream to finish 14 mountains of 8 thousand without oxygen. I don't know how long I can go, but I want this. Frankly, I want to be in the mountains. The climber's climbing doesn't come to an end. We will be on the mountain until the end. I have a dream of climbing Everest without oxygen. You know this is the highest point in the world at almost 9 thousand metres. In short, if I am dying, let me die on the mountain. There is Mount K2, it is a very legendary mountain. Dramatic things are happening there these days. Pakistan's famous mountaineer Muhammad Ali Sadpara was a friend of mine who hosted us on G1. He has been missing since February 5th. Probably he passed away. The Pakistani army continues its exploration activities. He was a very powerful mountaineer...

BİR MİTOLOJİK HAYATTA KALMA OYUNU: VALHEIM

A MYTHOLOGICAL SURVIVAL GAME: VALHEIM

BARBAROS ARDA

Valheim, geçtiğimiz ay Steam üzerinden erken erişime sunulmuş henüz çok taze bir oyun. Geliştiricisi Iron Gate Studio. Adını daha önceden duymamış olmamız normal, oldukça küçük İsveçli bir firma. Bununla birlikte oyun, çıktığı günden beri dillerden düşmedi. İlk haftasında 1 milyon satışa ulaştı. Hemen hemen her mecrada onlarca yayıncı oyunu keyifle oynadı ve oynamaya devam ediyor.

Peki, nasıl oldu da Valheim bu kadar tuttu?

Valheim, temelde bir hayatta kalma oyunu. Geliştirici firma öncelikle ayrıntılı hayatta kalma mekaniklerine oldukça dikkat etmiş. Bu şüphesiz oyunun iskeletini oluşturuyor. Suya girdiğinizde ıslanırsınız. Acıkırsanız yemek yersiniz. Hayatta kalmak için ateş yakmanız ve barınak inşa etmeniz gereklidir. Tamam, bunlar bildik şeyler.

Valheim is a very fresh game that was released in early access on Steam last month. Its developer is Iron Gate Studio. Normally, we haven't heard of it before, it is a very small Swedish company. However, the game has been brought up repeatedly since its release. It reached 1 million sales in its first week. Dozens of broadcasters have enjoyed it and continue to play the game on almost every channel.

So how did Valheim become so popular?

Valheim is basically a survival game. The developer firm primarily paid close attention to detailed survival mechanics. This is undoubtedly the skeleton of the game. When you enter the water, you get wet. If you get hungry, you eat. To survive you need to light a fire and build a shelter. Okay, these are familiar things.

Oyun, bu bildik şeyleri keyifli bir atmosferde, cezbedici kuzey mitolojisiyle iç içe sunuyor. Böylece standart bir hayatta kalma oyununa ek olarak oyuncu, kendini bir açık dünya macerasının içinde buluyor. Lahit benzeri taşlardaki talimatları takip edip Elk boss'uyla karşılaşmadan ben de bu yanının ne denli başarılı olabileceğini kestirememiştim.

Oyun mükemmel, akıl almaz grafiklere sahip değil. Olması da imkânsız çünkü 1 GB'ın altında depolama alanı oyunu çalıştırmaya yetiyor. Ama buradan hareketle piksel piksel bir oyun da beklemeyin. Hayır, Valheim oyuncuyu atmosfere sokacak yeterli grafik başarısına ve kaliteye sahip. Üstelik sistem gereksinimlerinin düşük olması da ulaşabileceği kitleyi kuşkusuz genişletiyor. Bu durum da elbette satış başarısında pay sahibi. Tıpkı oyunun fiyatının 32 lira olması gibi. Yanlış okumadınız 32 lira.

Uçsuz bucaksız bir dünya deneyimi, hayatta kalmayı ve PvP'yi destekleyici geniş bir crafting sistemi, çok oyunculu oynanabilirlik, açık dünyada ara hikâyeler, boss savaşları ve sadece 32 lira.

Arkadaşlarımla oynayıp oyunun PvP'sini test etmedim. Ama oyun PvP'yi açıp kapatmaya izin veriyor. Eğer kolektif bir oynanış seviyor, rekabetle uğraşmak istemiyorsanız da oyun sizi zorlamıyor. Yine de kendimi PvP'den koruyabildiğim gibi inşa ettiğim yapıları da koruyabilecek miyim, bilmiyorum. Ayrıca, hâlihazırda kapsamlı bir hayatta kalma oyunu olan Valheim, ne denli başarılı bir PvP ortaya koyabilir sorusu muhakkak akıllarda. Onu da zamanla göreceğiz, oyun henüz çok yeni. Ve artık 1 haftada 1 milyon satıştan sonra, muhtemelen kendini geliştirecek bütçeye de sahip.

Son olarak Viking kültürünü ve açık dünya deneyimini yaşamayı seviyorsanız, bir şeyler inşa etmeye bayılıyorsanız, mesela bir kale ya da bir köy, hayatta kalma oyunları size keyif veriyorsa Valheim şüphesiz sizin için tek yahut çok oyunculu keyifle oynayacağınız bir oyun.

The game presents these familiar things in a pleasant atmosphere, intertwined with alluring northern mythology. Thus, in addition to a standard survival game, the player finds himself in an open-world adventure. Without following the instructions on the sarcophagus stones and encountering the Elk boss, I could not predict how successful this side could be.

The game doesn't have excellent, mind-blowing graphics. It is also impossible for it to be because less than 1 GB of storage space is enough to run the game. But, don't expect a pixel-by-pixel seen game. No, Valheim has enough graphic quality and quality to put the player in the atmosphere. Moreover, the low system requirements undoubtedly expand the audience it can reach. This, of course, has a share in sales success. Just like the price of the game, it is 32 liras. You did not read wrong, 32 liras.

An immense world experience, a vast crafting system to support survival and PvP, multiplayer gameplay, open-world substories, boss battles, and just 32 liras.

I didn't play with my friends and test the game's PvP. But the game allows turning PvP on and off. If you like collective gameplay and do not want to deal with competition, the game does not force you. Still, I don't know if I will be able to protect the structures I build as much as I protect myself from PvP. Also, the question of what quality PvP Valheim, which is already a comprehensive survival game, can deliver is obvious. We will see it over time, the game is still relatively new. And now, after 1 million sales in a week, it probably has the budget to improve itself.

Finally, if you love to live the Viking culture and open-world experience, build things, for example, a castle or a village, if you enjoy survival games, Valheim is undoubtedly a game that you will enjoy playing in single or multiplayer.

Oyun mükemmel, akıl almaz grafiklere sahip değil. Olması da imkânsız çünkü 1 GB'ın altında depolama alanı oyunu çalıştırmaya yetiyor.

The game doesn't have excellent, mind-blowing graphics. It is also impossible for it to be because less than 1 GB of storage space is enough to run the game.

Ayhan Işık Ölmez!

Ayhan Işık Is Immortal!

GÜVEN ADIGÜZEL

Bıçkın, muzip, dramatik ve eğlenceli. Kara yağız Türk işi. İngiliz Kemal, Cingöz Recai, Kara Haydar, Galatalı Mustafa. Esmer ve sol kaş hafif havada. Küçük Hanımefendi'nin şoförü. Avantür filmlerden salon adamlığına, kara filmlerden melodramlara uzanan 25 yıllık başarılı bir sinema kariyeri. Hep zirvede, daima başrol, taçsız kral. Türk sineması Ayhan Işık'la başlar. Sinemacılar Dönemi'nin miladı olarak kabul edilen Ö. Lütfi Akad'ın meşhur filmi *Kanun Namına*'nın (1952) başrolünde Ayhan Işık vardır. Yeşilçam'ın bıçkın yıldızı olarak bu filmi takip eden 138 film boyunca bir daha başrolden hiç inmeyecektir zaten.

Shiny, mischievous, dramatic and funny. Swarthy Turkish job. English Kemal, Cingöz Recai, Kara Haydar, Galatalı Mustafa. Brunette with left eyebrow lifted. Little Lady's driver. A successful 25-year career in cinema, ranging from avant-garde films to a man about town, from film noir to melodramas. Always at the top, always the leading role, the king without a crown. Turkish cinema starts with Ayhan Işık. Ayhan Işık was in the lead role of Ö. Lütfi Akad's famous film Kanun Namına (1952), which is accepted as the milestone of the Filmmakers Period. As the star of Yeşilçam, he always starred in 138 films that followed this one.

Bir Fikret Hakan-Sadri Alışık değildi elbette. Oyunculuk yetenekleri sınırlıydı. Tipi, yüz hatları ve mimikleri itibariyle hafif duygusal, komedi filmlerinde daha başarılı bir performans sergiliyordu. Belli rollerin içinde, belli kalıplara sıkışarak icra etti mesleğini. Ama işine âşık bir aktör olarak tam bir profesyoneldi. Ressamdı, ışığın nereden geleceğini, nereye bakacağını, nasıl poz vereceğini çok iyi bilirdi. Hayatını sinema saatine göre kurmuştu. Disiplinli, kuralcı, dakik, prensipli, kaprissiz ve uyumluydu. Ona bahşedilen ışığa sıkı sıkıya tutunup, ölene kadar tahtından hiç inmeden halkın sevgilisi olmayı başarmıştı. Hiçbir prodüktör onu öldüremedi.

Of course, he wasn't Fikret Hakan or Sadri Alışık. His acting skills were limited. Due to his features and gestures, he performed more successfully in slightly emotional comedy films. He performed in certain roles by getting stuck in certain patterns. But as an actor in love with his job, he was a complete professional. He was a painter, he knew very well where the light would come from, where to look, how to pose. He established his life according to the cinema clock. He was disciplined, punctual, principled, and easy going. He managed to keep his light and be beloved of people without ever descending from his throne until he died. No producer could kill him.

İzmir'e mübadeleyle gelmiş Selanik göçmeni bir ailenin altıncı çocuğu. 1929 doğumlu. Tekne kazıntısı kendi tabiriyle. İzmir Karataş'tan İstanbul'a taşınır Işıyan ailesi, saraçtır babası ve 6 yaşındadır hayattaki tek dayanağı gittiğinde, yetim ve yalnız. Resim yapmaya istidadı vardır. Önce Bâb-ı Âli, ardından İstanbul Darphanesi, çizim yeteneğini konuşturup hayatını kazandığı yerler olur. İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi'nin resim bölümünde öğrenciyken, Amerika'ya gidip otomobil tasarımları yapmayı düşlediği bir sırada, dönemin tek sinema yayını olan Yıldız mecmuasının açtığı kapak yıldızı yarışmasından aldığı birincilikle soyadı gibi ışıldayan parlak bir hayat serilir önüne.

He is the sixth child of a Thessaloniki immigrant family who came to İzmir with exchange. He was born in 1929. Işıyan family moved to İstanbul from İzmir Karataş. His father was a saddler and he was 6 when his only support left and became an orphan. He had the ability to paint. First the Bâb-ı Âli, then the İstanbul Mint were the places where he made his drawing talent talk and earned his living. While he was a student in the painting department of the İstanbul Fine Arts Academy and was dreaming of going to America and designing automobiles, a brilliant life that shines with the first place he received from the cover star competition opened by Yıldız Magazine, which was the only cinema publication of the period, was unveiled before him.

Bahtlı bir öğrenci. Mahir İz'in okul müdürü, Salah Birsel'in müdür yardımcısı olduğu Nişantaşı Erkek Orta Mektebi'nde okurken, edebiyat derslerine Rıfat Ilgaz giriyordur. Senarist Safa Önal, ressam Semih Balcıoğlu ve karikatürist Ferruh Doğan'la okul arkadaşı aynı zamanda. Güzel Sanatlar Akademisi'ne gittiğinde ise hocası Bedri Rahmi Eyüboğlu, dönem arkadaşı Fikret Otyam. Böylesine büyük bir görgü, ortam ve çevreden gelecek kadar bahtlı.

A lucky student. While studying at Nişantaşı Male Middle School where Mahir İz was the principal of the school and Salah Birsel was the vice principal, Rıfat Ilgaz was giving the literature classes. He was also his schoolmate with screenwriter Safa Önal, painter Semih Balcıoğlu, and cartoonist Ferruh Doğan. When he went to the Academy of Fine Arts, his teacher was Bedri Rahmi Eyüboğlu and his period friend Fikret Otyam. He was fortunate enough to come from such great manners and circle.

5

Siyah-beyaz filmlerin unutulmaz aktörü. Gary Cooper, Gary Grant ya da tam yerine rast gelecek hâliyle Clark Gable. İnce bıyıkları, merdivenleri çıkışı, sol kaşı. Sigara içişi evet ama en çok ani ve karizmatik bir hareketle o sigarayı söndürüşü. Ayhan Işık, *tahta kaşık, bütün kızlar ona âşık* tekerlemesinin öznesi. Yakışıklılığı malûm. Az bulunan o yıldız ışığına sahip aynı zamanda. Jön kavramının anlamına yön veren bir aktör olarak star sistemini başlattığı Yeşilçam kariyerinde, her zaman gişe garantili. Not: senaryoya mutlaka bir tane sigara söndürme hareketi yazılacak.

Unforgettable actor of black and white films. Gary Cooper, Gary Grant or as in the future Clark Gable. Thin moustache, exit stairs, left eyebrow. He's smoking, OK, but most of all, he put out that cigarette with a sudden and charismatic move. The subject of the rhyme Ayhan Işık, *wooden spoon, all girls are in love with him*. You know his good looks. He had that scarce starlight. In his career, Yeşilçam, where he started the star system as an actor that shaped the meaning of the concept of young, always guaranteed the box office. Note: one cigarette extinguishing movement will be written in the script.

6

Yüzü her zaman dışarıya dönük. Türk sinemasının evrensel bir kimliğe sahip olmasının mümkünleri üzerine düşündü. 1959'da Hollywood'a gidip aktör olarak şansını denemesi de bu evrensellik fikriyle ilgiliydi. 1 yıl sürecek Amerika seyahati sonrası hayal kırıklıklarıyla birlikte yeni tecrübeler getirmişti Yeşilçam'a. 1970 sonrası İtalyan yapımcılarla çalıştı. Frank Agrama'nın yönettiği *L'Amico Del Padrino* (Babanın Arkadaşları) ile başlayan yurtdışı kariyeri, başrolünü ünlü aktör Klaus Kinski ile paylaştığı İtalyan yönetmen Sergio Garrone'nin yönettiği Avrupa'da gösterim şansı da bulan, 1973 yapımı *La Mano Che Nutre La Morte* (Ölümün Nefesi) ve 1974 yapımı *Le Amanti Del Mostro* (Canavarın Sevgilisi) adlı filmlerle devam etti. Sonrasına ömrü vefa etmedi.

He was always looking out. He thought about the possibilities for Turkish cinema to have a universal identity. It was also related to this idea of universality that he went to Hollywood in 1959 and tried his luck as an actor. After a year-long trip to America, he brought new experiences to Yeşilçam with his disappointments. He worked with Italian producers after 1970. His career abroad, which started with *L'Amico Del Padrino* (Father's Friends) directed by Frank Agrama, continued with *La Mano Che Nutre La Morte* (1973) (Breath of Death) and *Le Amanti Del Mostro* (The Lover of the Beast) screened in Europe by Italian director Sergio Garrone, in which he shared the leading role with the famous actor Klaus Kinski, 1973's and 1974's. His life wasn't enough for later.

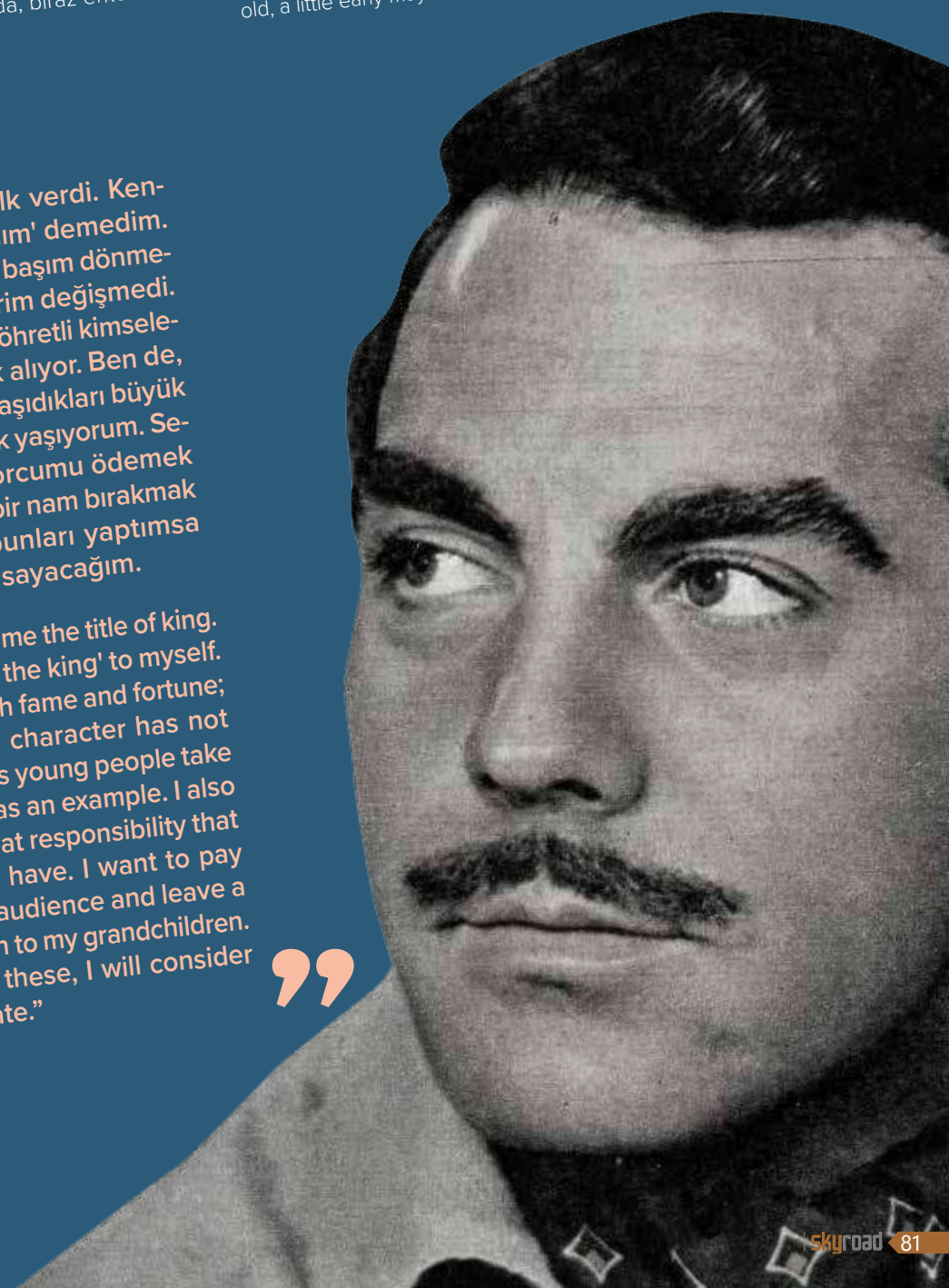
7

Yönetmen, yapımcı, senarist, aktör, ressam, şarkıcı. Ayhan Işık. James Bond değil Cingöz Recai. Resimde empresyonistti, sinemada disiplinli. Claude Monet'in tarzından, Clark Gable'ın havasından etkilenmişti. Oldukça tok, güzel bir sese sahipti. Plak yaptı. Sahne adamı değildi ama *Gönül Belası*'nı en güzelinden söyledi. Yalnızca şu 5 filmi çekmiş olsaydı bile, yeterdi taçsız kral olmasına; *Kanun Namına* (1952) *Otobüs Yolcuları* (1961) *Acı Hayat* (1962) *Üç Tekerlekli Bisiklet* (1963) ve *Küçük Hanım* serisi (5 film).

Director, producer, screenwriter, actor, painter, singer. Ayhan Işık. Cingöz Recai, not James Bond. He was an impressionist in painting, disciplined in cinema. Inspired by Claude Monet's style, Clark Gable's mood. He had a very beautiful voice. He made a record. He was not a stage man, but he sang Gönül Belası in the most beautiful way. Even if he had just shot these 5 films, it would have been enough for him to be the king without a crown; *Kanun Namına* (1952) *Otobüs Yolcuları* (1961) *Acı Hayat* (1962) *Üç Tekerlekli Bisiklet* (1963) and *Küçük Hanım* (5 films).

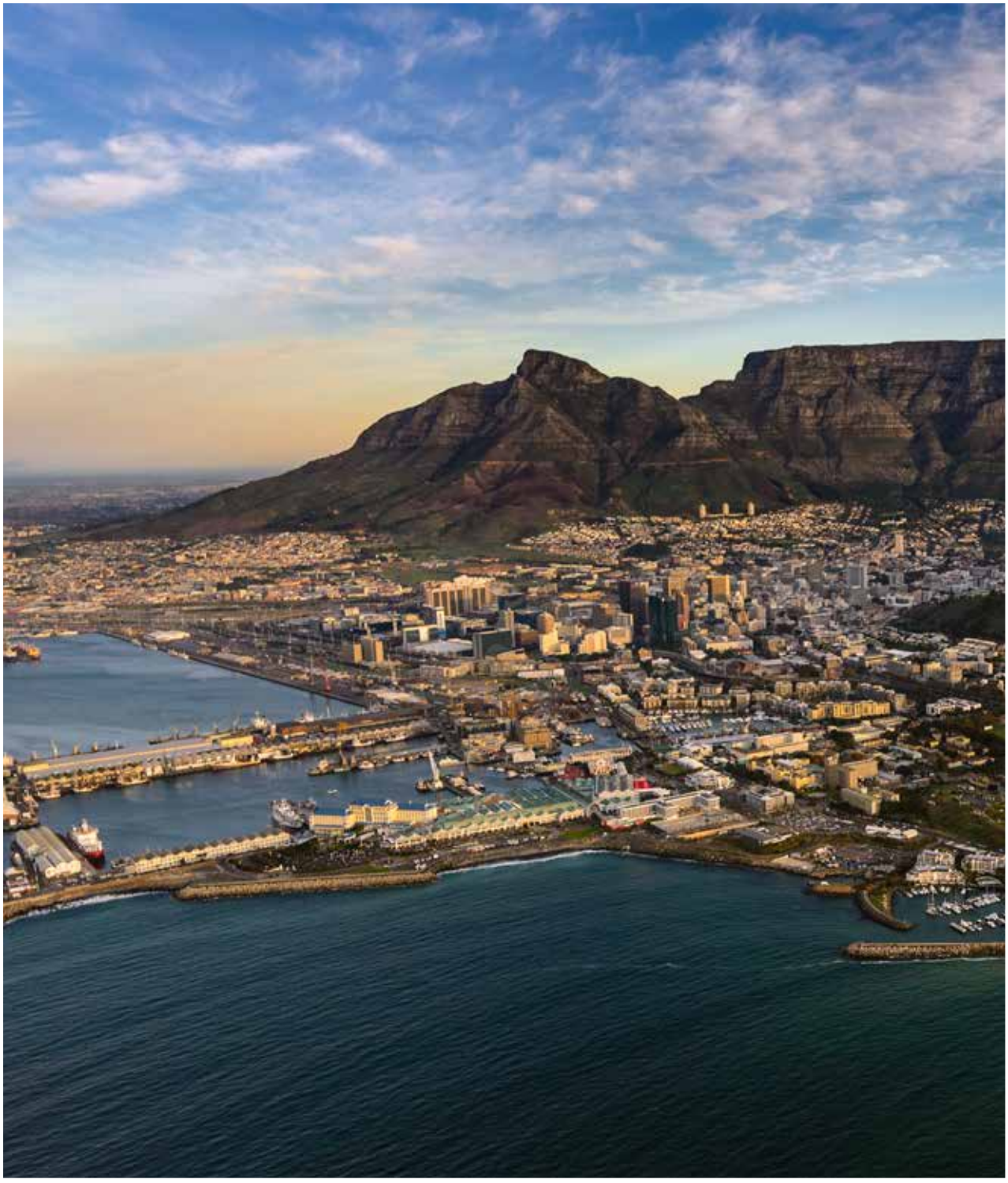
Ayhan Işık ölmez! Bu değişmez kural. Yaptığı film anlaşmaların ilk maddesi böyle. Eğer filmin sonunda ölürse, seyirciyle arasında kurduğu o büyülü bağ kopacaktır, ölmez bu yüzden, seyircisini üzmez. Sigarasını da en karizmatik hâliyle söndürür. 1979. Perde kapanır. 50 yaşında, biraz erken belki. Ayhan Işık ölmez!

Ayhan Işık is immortal! This was the fixed rule. This was the first clause of the film deals he made. If he died at the end of the film, that magical bond he established with the audience would be broken, so he would not die, so he would not upset the audience. He extinguishes his cigarette in the most charismatic way. 1979. The curtain closes. 50 years old, a little early maybe. Ayhan Işık is immortal!

Kral sıfatını bana halk verdi. Kendi kendime 'ben kralım' demedim. Şöhretten, servetten başım dönmedi; ahlâkım, karakterim değişmedi. Bugünün gençleri, şöhretli kimseleri kendilerine örnek alıyor. Ben de, meşhur insanların taşıdıkları büyük sorumluluğu bilerek yaşıyorum. Seyircilerime olan borcumu ödemek ve torunlarıma iyi bir nam bırakmak istiyorum. Eğer bunları yaptımsa kendimi bahtiyar sayacağım.

"The people gave me the title of king. I did not say 'I am the king' to myself. I am not dizzy with fame and fortune; my morality, my character has not changed. Today's young people take famous people as an example. I also live with the great responsibility that famous people have. I want to pay my debt to my audience and leave a good reputation to my grandchildren. If I have done these, I will consider myself fortunate."

YORGUNLUKLAR, YOKSULLUKLAR VE...

GÜNEY AFRİKA

TIREDNESS, POVERTY AND... SOUTH AFRICA

BETÜL DURDU

Afrika Kıtası'nın en güneyinde konumlanan Güney Afrika Cumhuriyeti, kıtanın en gelişmiş ülkelerinden biri. Doğal hayatı gözlemlemek isteyenler için çok çeşitli bir vahşi yaşama sahip Güney Afrika, 11 resmi dili olmasıyla da pek çok kültürel zenginliği bünyesinde barındırıyor. Ayrıca ülkenin görevlerine göre ayrılmış üç adet başkenti bulunuyor. Yasama, yürütme ve yargı olarak üçe ayrılan başkentlerden yasama başkenti Cape Town, yürütme başkenti Pretoria, yargı başkenti ise Bloemfontein. Birden fazla iklim tipinin göründüğü Güney Afrika kıtanın kuzey ve orta kesimlerine göre daha soğuk ve ülkenin en çok ziyaretçi alan başkenti ise güneyde yer alan Cape Town. Öyleyse Güney Afrika'yı Cape Town ile tanımaya başlayalım.

Cape Town: Güney Afrika'nın Renkli Başkenti

Afrika'nın en güzel liman şehirlerinden biri olan Cape Town, gerek yaban hayatı, gerek doğası gerekse sıcakkanlı insanlarıyla mükemmel bir yer. Hatta kendinizi modern Avrupa şehirlerinden birinde sanabilirsiniz. Cape Town'ı hakkıyla gezmek için en az bir hafta ayırmak gerekiyor ancak süresi kısıtlı olup, gelmişken Güney Afrika'nın diğer önemli şehirlerini de ziyaret etmek isteyenler birazdan bahsedeceğimiz yerleri mutlaka rotalarına dâhil etmeliler.

Dümdüz tepesinden adını alan Masa Dağı, sınırları içerisinde Ümit Burnu, Masa Dağı Ulusal Parkı ve Boulders Plajı da bulunuyor.

Table Mountain, named after its flat top, includes Cape of Good Hope, Table Mountain National Park, and Boulders Beach within its borders.

The Republic of South Africa, located in the southernmost part of the African Continent, is one of the most developed countries on the continent. Having a wide variety of wildlife for those who want to observe natural life, South Africa has many cultural riches with its 11 official languages. Also, the country has three capitals divided according to their duties. Of the capitals divided into three as legislative, executive, and judicial; the legislative capital is Cape Town, the executive capital is Pretoria, and the judicial capital is Bloemfontein. South Africa, where more than one climate type is seen, is colder than the northern and central parts of the continent, and Cape Town is the most visited capital of the country in the south. So, let's get to know South Africa with Cape Town.

Cape Town: Colourful Capital of South Africa

Cape Town, one of Africa's most beautiful port cities, is a perfect place with its wildlife, nature, and friendly people. You might even think of yourself in one of the modern European cities. It is necessary to spare at least a week to visit Cape Town properly, but those who want to visit other important cities of South Africa should include the places we will talk about in their routes.

Cape Town’da ilk durağımız Masa Dağı. Dümdüz tepesinden adını alan Masa Dağı, sınırları içerisinde Ümit Burnu, Masa Dağı Ulusal Parkı ve Boulders Plajı da bulunuyor. Teleferikle de ulaşabileceğiniz Masa Dağı, panoramik şehir ve okyanus manzarası ziyaretçilerine büyülü anlar yaşatma konusunda çok başarılı. Tabii Afrika’nın en güneyinde muhteşem bir gün batımı manzarası izlemek istiyorsanız Masa Dağı’nın yanı sıra başka alternatifler de var. İyi bir günbatımı için Cape Town'a sadece 20 dakika mesafedeki Camps Bay'e mutlaka uğramalısınız. Camps Bay, özellikle de sörfçülerin tercih ettikleri bir plaj ve şanlıysanız sörfçülere köpek balıklarının eşlik ettiğini görebilirsiniz. Ayrıca genelde şehirdeki Müslümanların yaşadığı BoKaap bölgesindeki renkli evlerle dolu sokakları turlayıp rengârenk evlerin önünde fotoğraf çekinmeyi unutmayın.

Güney Afrika'nın en ilgi çekici yerlerinden biri de Afrika penguenlerini görebileceğiniz Boulders Plajı. Plaj Cape Town'a yaklaşık 1 saat kadar uzaklıkta yer alıyor. Seyahatiniz penguenlerin üreme dönemine denk gelirse plajda çok sevimli penguen yavrularını bile görebilirsiniz. Cape Yarımadası’nın vazgeçilmezi Cape Point ve Ümit Burnu’nu kapsayan milli park rotası ise her adımda karşınıza çıkan farklı güzelliklerle seyahatinize heyecan katıyor. Seyahatine tarih ve kültür de eklemek isteyenler için Güney Afrika’nın efsane lideri Nelson Madela’nın ülkesinin bağımsızlığı için 18 yıl hapis yattığı Robben Adası da mutlaka gidilmesi gereken yerlerden biri.

Our first stop in Cape Town is Table Mountain. Table Mountain, named after its flat top, includes Cape of Good Hope, Table Mountain National Park, and Boulders Beach within its borders. Table Mountain, where you can also reach by cable car, offers magical moments to its visitors with panoramic city and ocean views. Of course, if you want to watch a magnificent sunset view in the southernmost part of Africa, there are other alternatives besides Table Mountain. For a good sunset, you should stop by Camps Bay, which is only 20 minutes from Cape Town. Camps Bay is the preferred beach for surfers, and if you're lucky, you might see sharks accompanying surfers. Also, don't forget to tour the streets full of colourful houses in the Bo-Kaap area, where Muslims in the city generally live, take photos in front of the colourful houses.

One of South Africa's most interesting places is Boulders Beach, where you can see African penguins. The beach is about an hour away from Cape Town. If your trip coincides with the penguin breeding season, you can even see adorable penguin chicks on the beach. The national park route, which includes Cape Point and Cape of Good Hope, indispensable of the Cape Peninsula, adds excitement to your travel with different beauties that come before you at every step. For those who want to add history and culture to their travel, Robben Island, where South Africa's legendary leader Nelson Mandela was imprisoned for the independence of his country for 18 years, is one of the must-visit places.

Nelson Mandela'nın Şehri: Johannesburg

Başkent üçlüsüne dâhil olmasa da Johannesburg, Güney Afrika'nın en büyük şehri aslında. Johannesburg'u çekici kılan iki şey var. Birincisi safari turları yapılabilen milli parkların şehre yakın olması, ikincisi ise Nelson Mandela'nın bir zamanlar bu şehirde ikâmet etmesi. Bir de tabii midesine düşkün olanlar için Neighbourgoods Market var. Neighbourgoods Market, cumartesi günleri kurulan ve içerisinde tüm dünya mutfaklarına ait yemekleri bulabileceğiniz, lezzetli olduğu kadar da keyifli bir pazar yeri. Johannesburg'un ilginç yerlerinden biri de Constitution Hill, yani Anayasa Tepesi. Eskiden hapishane olan ve Gandhi, Mandela gibi isimlerin hapis yattığı bu yer günümüzde Anayasa Mahkemesi olarak kullanılıyor. Johannesburg'da sıradaki durağımız ise Nelson Mandela'nın evinin bulunduğu Vilakazi Caddesi. 1946-1996 yılları arasında yaşadığı ev günümüzde müze olarak ziyaretçilerini ağırlıyor. Ayrıca 2001'de ziyarete açılan Apartheid Museum (Irkçılık Müzesi), Güney Afrika'nın ırkçılıkla mücadelesini simgeliyor. Müzede, ırkçılığın dünya dışı bir öğreti olduğu eserlerle anlatılıyor.

Güney Afrika, suç oranlarının yüksekliği ile turistleri biraz korkutsa da oraya gittiğinizde aslında anlatıldığı kadar tehlikeli bir yer olmadığını sıcak ve samimi insanları sayesinde görebilirsiniz. Dolayısıyla Güney Afrika konusundaki söylentilere kulak asmaya ve korkmaya gerek yok. Gidin ve Afrika'nın en güneyinde yer alan bu doğa harikası ülkenin tadını çıkarın!

City of Nelson Mandela: Johannesburg

Although it is not included in the capital trio, Johannesburg is South Africa's largest city. Two things make Johannesburg attractive. The first is that the national parks for safari tours are close to the city, and the second is that Nelson Mandela once resided in this city. There is also Neighbourgoods Market for those who are fond of food. Neighbourgoods Market is a delicious and pleasant marketplace where you can find dishes from all over the world and set up on Saturdays. One of Johannesburg's interesting places is Constitution Hill. This place, which used to be a prison and where names such as Gandhi and Mandela were imprisoned, is now used as the Constitutional Court. Our next stop in Johannesburg is Vilakazi Street, where Nelson Mandela's house is located. The house where he lived between 1946-1996 is now hosting its visitors as a museum. Besides, the Apartheid Museum, which was opened to visitors in 2001, symbolizes South Africa's struggle against racism. In the museum, it is explained through works that racism is extraterrestrial teaching.

Although South Africa scares tourists a little with its high crime rates, when you go there, you can see that it is not as dangerous as it is described, thanks to its warm and sincere people. So, there is no need to heed and fear the rumours about South Africa. Go and enjoy this natural wonder country in the southernmost part of Africa!

SAATLERİ AYARLAMA ENSTİTÜSÜ

THE TIME REGULATION INSTITUTE

AHMET HAMDİ TANPINAR

1

Ben aşktan daima kaçtım. Hiç sevmedim. Belki bir eksiğim oldu. Fakat rahatım. Aşkın kötü tarafı insanlara verdiği zevki eninde sonunda ödetmesidir. Şu veya bu şekilde... Fakat daima ödersiniz... Hiçbir şey olmasa, bir insanın hayatına lüzumundan fazla girersiniz ki bundan daha korkunç bir şey olamaz.

I've always avoided love. I have never loved. Maybe I was missing something. But I am comfortable. The bad thing about love is that it ultimately makes people pay for the pleasure it gives. One way or another... But you always pay... If nothing happens, you enter a person's life more than necessary; nothing is more terrible than that.

2

Saatin kendisi mekân, yürüyüşü zaman, ayarı insandır... Bu da gösterir ki, zaman ve mekân, insanla mevcuttur!

The clock itself is space, its walk is time, its setting is human... This shows that time and space exist with people!

3

Bazen düşünürüm, ne kadar garip mahlûklarız? Hepimiz ömrümüzün kısalığından şikâyet ederiz; fakat gün denen şeyi bir an evvel ve farkına varmadan harcamak için neler yapmayız?

Sometimes I think, how weird creatures are we? We all complain about the shortness of our life; but what do we not do to spend the so-called day as soon as possible without realizing it?

4

Korku... Korku ve insan, korku ve insan talihi, insanın insana hücumu, o hiç yere düşmanlık. Fakat neyi aldatabilirdim, kime anlatabilirdim? İnsan neyi anlatabilir? İnsan insana, insanlara hangi derdini anlatabilir? Yıldızlar birbiriyle konuşabilir, insan insanla konuşamaz.

Fear... Fear and man, fear and human fortune, human attack on man, that hostility for nothing. But what could I cheat, to whom could I tell? What can a person tell? What problem can a person tell people? Stars can talk to each other, people cannot talk to people.

5

Şu hakikati kendi hayatım bana öğretti: İnsanoğlu insanoğlunun cehennemidir. Bizi öldürecek belki yüzlerce hastalık, yüzlerce vaziyet vardır. Fakat başkasının yerini hiçbiri alamaz.

My own life taught me the following truth: Mankind is the hell of a man. There are maybe hundreds of diseases, hundreds of situations that will kill us. But no one else can replace it.

6

En iyisi düşünmemekti. Kaçmaktı. Kendi içine kaçmak. Fakat bir içim var mıydı? Hatta ben var mıydım? Ben dediğim şey, bir yığın ihtiyaç, azap ve korku idi.

It was best not to think. But to run away. Running into yourself. But did I have a heart? Did I even exist? What I said myself was a lot of need, torment, and fear.

7

İnsan yaradılışı tam bir eşitliğe razı olamaz. Ufak tefek imtiyazların teşvikine de muhtaçtır. Diyebilirim ki, bizzat iyilik dahi, ancak ceza görmesi ve ayıplanması icap eden bir kötülüğün bulunmasıyla kabildir.

Human nature cannot accept complete equality. It also needs the incentives of minor privileges. I can say that even a good deed is only possible when an evil that must be punished and condemned is found.

DOĞAYI YENİDEN DÜŞÜNMEK:

NGORONGORO KRATERİ

RETHINKING NATURE: NGORONGORO CRATER

SEVDE SEVAN USAK

> *Tanzanya Milli Parkları listesine baktığınızda Ngorongo'yu listede bulamayacaksınız çünkü o bir koruma alanı ve Tanzanya Koruma Müdürlüğü tarafından idare edilmekte.*
>
> *When you look at the Tanzania National Parks list, you won't find Ngorongoro on the list because it is a protected area and is managed by the Tanzania Conservation Directorate.*

İki bin metrenin üzerindeki seyir terasından bakarken, şöyle diyorsunuz kendi kendinize: Şu hareket eden noktalar da ne, yoksa onlar... Evet evet, onlar... Hayvanlar.... Binlerce, on binlerce...

Ngorongoro'da seyir terasından kratere baktığımda şaşkınlık mı, heyecan mı, mutluluk mu yaşadığım neydi bilmiyorum! Muhtemelen hepsi... Alabildiğine büyük bir boşluk, yemyeşil kesintisiz bir alan, zemininden yükselen dağlar gibi duvarlar... Ve burası dünyanın en büyük kraterlerinden biri... Unesco Dünya Mirası listesinde yer alan, koruma alanı, Ngorongoro Krateri.

Gelelim Seyir Terası Öncesine

Tanzanya için Afrika kıtasının milli parklar cenneti denebilir. Ülkenin sadece bir bölgesinde değil, doğusunda da batısında da, kuzeyinde de, güneyinde de milli parklar bulunuyor. Milli Parkların dışında da özel mülkiyet olan koruma alanları ve tabii bir de Ngorongoro... Tanzanya Milli Parkları listesine baktığınızda Ngorongo'yu listede bulamayacaksınız çünkü o bir koruma alanı ve Tanzanya Koruma Müdürlüğü tarafından idare edilmekte. Kendisi gibi özel bir konuma sahip Ngorongoro...

Tanzanya'nın kuzey bölgesinde yer alan, dünyaca ünlü Milli parkların bulunduğu alanda... Yani Tanzanya'da safari yapmayı planladıysanız Tarangire Milli Parkı, Manyara Gölü Milli Parkı ve Serengeti Milli Parkı'nın olduğu bölgeye gideceksiniz demektir ve Ngorongoro'yu da orada bulacaksınız... Listenize mutlaka ekleyin, bir benzerini bulmanız mümkün değil çünkü...

As you look at the observation deck over two thousand metres, you say to yourself: What are these moving points, are they... Yes yes, they are... Animals... Thousands, tens of thousands...

When I looked at the crater from the observation deck in Ngorongoro, I do not know if I was surprised, excited, or happy! Probably all... A huge void, a green uninterrupted area, walls like mountains rising from the ground... And this is one of the largest craters in the world... Ngorongoro Crater, the protected area, which is on the Unesco World Heritage list.

Before the Observation Deck

Tanzania can be called the national parks paradise of the African continent. There are national parks not only in one part of the country but also in the east, west, north, and south. Apart from the National Parks, there are also private protected areas and of course Ngorongoro... When you look at the Tanzania National Parks list, you won't find Ngorongoro on the list because it is a protected area and is managed by the Tanzania Conservation Directorate. Ngorongoro, which has a special position like itself...

It is located in the northern region of Tanzania, in an area where the world-famous national parks are located... So if you plan to go on a safari in Tanzania, it means that you will go to the area where Tarangire National Park, Lake Manyara National Park, and Serengeti National Park are located, and you will find Ngorongoro there. Make sure to add it to your list because you cannot find a similar one.

Ve Sonunda Ngorongoro'ya Gidiyoruz

Tanzanya'da o kadar milli park gördüğüm ve defalarca niyetlendiğim hâlde Ngorongoro'ya gidememiştim. Uzunca bir süre fotoğraflarına bakıp, videolar izleyip durdum. Sonunda o gün geldi ve çocuklarla birlikte düştük yola... Arusha'ya yerleştik planımızı yaptık. Tarangire ve Arusha Milli Parkını gezdikten, Manyara Gölü'ne şöyle bir göz attıktan sonra, artık Ngorongoro'daydık...

Burada 2 ayrı giriş kapısı bulunuyor. Önce ana giriş kapısında işlemleri yaptırıp, giriş ücretlerinizi ödüyorsunuz. Ve burada giriş ücretleri dışında bir de kratere giriş için ayrıca ücret ödemeniz gerekiyor. Giriş sonrasında yükselmeye başlıyorsunuz ve pek tanımadığınız ağaçlar arasından geçerek seyir terasına geliyorsunuz, işte orası donup kaldığınız yer... Yaklaşık 2400 metreden, 600 metre aşağıda bulunan muazzam manzaraya bakıyorsunuz. Zannediyorum sayfada fotoğrafları gördüğünüzde ne demek istediğimi anlamışsınızdır. İşte orada tam orada 25 bin hayvan birlikte yaşıyor. 2.5 milyon yıl önce volkanik patlamalarla oluşmuş, deniz seviyesinden 1800 metre yükseklikte, 260 kilometre karelik alanıyla Afrika'nın 50 büyük hayvanına kucak açmış krater. Doğu Afrika'da bulunan tüm büyük memelilerin bulunduğu, 400 kadar kuş çeşidine ev sahipliği yapan üstelik Afrika'nın beş büyüklerini (aslan, leopar, bufalo, gergedan, fil) birlikte bulabileceğiniz ender yerlerden biri.

And Finally, Ngorongoro

Although I had seen so many national parks in Tanzania and had intended many times, I couldn't go to Ngorongoro. For a long time, I kept looking at their photos and watching videos. Finally, that day came and we hit the road with the children... We settled in Arusha and made our plan. After visiting Tarangire and Arusha National Parks and taking a glance at Lake Manyara, we were in Ngorongoro...

There are 2 separate entrance gates here. First, you make the procedures at the main entrance gate and pay your entrance fee. And here, besides the entrance fees, you have to pay an additional fee to enter the crater. After the entrance, you start to rise and you come to the observation deck by passing through the trees you do not know much, that's where you freeze... You are looking at the magnificent view from approximately 2400 metres, 600 metres below. I think you know what I mean when you see the photos on the page. 25,000 animals live right there together. The crater, which was formed by volcanic eruptions 2.5 million years ago, at an altitude of 1800 metres above sea level, embraces 50 big animals of Africa with an area of 260 square kilometres. It is one of the rare places where you can find all the big mammals in East Africa, home to about 400 bird species, and also find the big five of Africa (lion, leopard, buffalo, rhino, elephant) together.

Seyir terasında o güzelliği doya doya seyredip, birkaç kare fotoğraf aldıktan sonra diyorsunuz ki, hadi orada olalım artık, orada kraterde, hayvanların yanında... Ve bu kez alçalmaya başlıyorsunuz yaklaşık 3 km'lik bozuk bir yoldan alçala alçala 2. kapıya geliyorsunuz. Kraterin giriş kapısı bu kez. Kağıtlarınız kontrol ediliyor ve kratere buyur ediliyorsunuz.

Masailer Ne Yapıyor Burada?

Kratere yaklaştıkça yollarda etrafta inek sürüleri gözünüze çarpıyor. Ve Masaileri görünce durumu anlıyorsunuz. Tam da burada kraterde vahşi hayvanlarla birlikte yaşıyor Masailer. Sadece yaşamıyorlar aslanların, leoparların, sırtlanların arasında bir de hayvancılık yapıyorlar. Afrika'da hayvanların arasında insan yerleşimine izin verilen nadir yerlerden biri burası.

Ve sonunda biz de seyir terasında görülen noktalardan biriyiz. Kraterin tabanında hayvanların arasında yavaş yavaş yol alıyoruz. Hayvanların bir kısmı o kadar yakınımızdaki cep telefonları ile bile fotoğraflarını, videolarını çekmek mümkün... Zebralar, antilop türleri, filler, aslanlar, zürafalar, maymunlar, babunlar, çitalar, leoparlar, yaban domuzları, impalalar, sırtlanlar, tilkiler ve hatta nesli tehlike altında olan gergedanlar... İlerledikçe, kraterin içinde yer alan Magadi gölüne yaklaştıkça kuşlar çoğalıyor. Pembe bacaklı flamingolar ve su aygırları da sodalı gölün misafirleri.

Bu arada ben de daha önce görmediğim bazı antilop türlerini görmenin, görmediğim ama bildiğim bazı kuşlarla ilk kez karşılaşmanın ve çok sevdiğim bazı kuşları tekrar görmenin mutluluğu içindeyim. Bizim çocuklarsa aslan peşinde... Aslan nerede, aslan nerede diye aranıp duruyorlar. Ngorongoro'da mutluluğumu gölgeleyen tek şey kraterde bulunan ve nesli tehdit altında olan kara gergedanları çok çok uzaktan görmek oldu. Bir gergeden ailesi gördük ancak çok çok uzaktaydı, yavrusu ile birlikte ama çok uzakta.

Kraterin içindeyken gölün hemen ardında gözüken krater duvarları sanki sıradağlar uzanıyor izlenimi verdiğinden, krater zemini de yemyeşil olduğu için sadece hayvanlar değil, gördüğünüz manzara da hayranlığınızı arttırıyor. Krater zemininde tuvaletin bulunduğu alan dışında hiçbir yerde araçtan inemiyorsunuz. Aslında hayvanlar da sürekli kraterin içindeler herhangi bir göç durumu söz konusu değil. Zaten buna ihtiyaçları da yok. Magadi gölünü besleyen ırmaklar sayesinde bölgede her zaman su var, o tabii o kadar çok hayvan olunca yiyecek de...

Bu kadar çok hayvanın birlikte yaşadığı krateri, parkın kapanma saati geldiğinde terk ederken heyecanımız yerini hüzne bıraktı. Çocuklar daha kraterden ayrılmadan tekrar ne zaman gelebiliriz diye sormaya başladılar. Görebildiğimiz için kendimizi çok şanslı hissettiğimiz bu yere bakalım tekrar gelebilecek miyiz? Ama Tanzanya'ya gelirseniz siz mutlaka gidin, mutlaka...

Burası, 400 kadar kuş çeşidine ev sahipliği yapan üstelik Afrika'nın beş büyüklerini (aslan, leopar, bufalo, gergedan, fil) birlikte bulabileceğiniz ender yerlerden biri.

This is one of the rare places where you can find the big five of Africa (lion, leopard, buffalo, rhino, elephant), which is home to about 400 bird species.

After watching that beauty on the observation terrace and taking a few photos, you say, let's be there now, there in the crater, next to the animals... And this time you start to descend, you come down to the second gate on a rough road of about 3 km. This is the entrance gate of the crater. Your papers are checked and you are welcomed into the crater.

What are the Masai Doing Here?

As you approach the crater, herds of cows appear on the roads. And when you see the Masai, you understand the situation. Right here in the crater, the Masai live with wild animals. They do not only live but also raise livestock among lions, leopards, and hyenas. This is one of the rare places in Africa where human habitation is allowed among animals.

And finally, we are one of the points seen on the observation deck. We move slowly among the animals on the floor of the crater. Some of the animals are so close to us, it is possible to take their photos and videos even with mobile phones... Zebras, antelope species, elephants, lions, giraffes, monkeys, baboons, cheetahs, leopards, wild boars, impalas, hyenas, foxes, and even endangered rhinos... As we move forward, closer to Lake Magadi inside the crater, the birds multiply. Pink-legged flamingos and hippos are also guests of the soda lake.

In the meantime, I am happy to see some antelope species that I have not seen before, to meet some birds I have not seen but know for the first time, and to see some of the birds I love very much. Our children are after lions... They are looking for where the lion is. The only thing that overshadowed my happiness in Ngorongoro was seeing the endangered black rhinos in the crater far away. We saw a rhino family, but it was far, far away, with its cub but far away.

The crater walls, which appear right behind the lake while in the crater, give the impression of stretching out a mountain range, and the crater floor is also lush, so not only the animals but also the scenery you see increases your admiration. You cannot get out of the vehicle anywhere other than the area where the toilet is located on the crater floor. In fact, animals are constantly in the crater, and there is no migration situation. They don't need that anyway. Thanks to the rivers feeding Lake Magadi, there is always water in the region, of course, when there are so many animals, food is also...

Our excitement gave way to sadness as we left the crater, where so many animals lived together when the park was closed. Before the children left the crater, they started asking when we could come back. Will we be able to come back to this place where we feel very lucky to see it? But if you come to Tanzania, you should definitely go there...

BİR ŞEHRİ TANIMAYA NEREDEN BAŞLANIR?

WHERE SHALL WE START TO KNOW A CITY?

NECİP TOSUN

Kartpostallarda, şehir rehberlerinde görülmeyen, anlatılmayan nesi vardır bir şehrin. Bütün bu yazılıp çizilenlerden sonra daha ne ekleyebilirsiniz bu malumat yığınına. Nasıl yeni bir göz, yeni bir bakış. Her şehir ziyaretimde bunu düşünürüm. Ama o şehirleri gördükten sonra söylenmemiş pek çok söz, görülmemiş yer, atlanmış gerçekler olduğunu fark ederim. Bir şehirdeki ikinci günle birlikte şehir silueti yavaş yavaş açılır, siyah kartpostallardaki caddeler, binalar renklenir, canlanır, müphem görüntüler aydınlanmaya, belirginleşmeye, her şey yerli yerine oturmaya başlar. O vakit şehir hikâyesini bir bir anlatır: "Ben Beyaz Kule. Bu şehrin, en yalnızıyım. Yapayalnızı."

Standart gezi popüler edebiyat okumak gibidir. Herkesin ortak beğenileri doğrultusunda hazırlanmış bir toplamdır. Bu önünde fotoğraf çektirilen ve ben de gördüm denilmek için belge toplanan bir gezidir. Bunlara şehir hiçbir sürpriz sunmaz. Şehir gizlerini, sürprizlerini kaybolmayı göze almış az sayıdaki gezginlere açar. Bunlar da nitelikli edebiyat okuru gibidir. Hiç kuşkusuz aynı kente herkes aynı yolculuğu yapmaz. Her şehrin ne anlattığı bakana göre değişir. Kimi kartpostal gibi görür kimi bir bakışta kentin ruhuna nüfuz eder.

Şehre biçim veren sadece mekânlar değil, ruhtur. Her şehrin bütün belleği olan mutlaka bir hikâye anlatıcısı vardır. Kimileri tüm gezi boyunca hikâye anlatıcısını dinler. Her şehrin bir sahibi vardır, meydanın, caddenin sahibi. Bir hikâyesi, bir sesi olmayan şehir bir beton yığınıdır, modeldir, tasarımdır, henüz olmamıştır. Şehir elbette canlı bir organizmadır. Şehri gezerken aslında şehri anlamaya, onun gizlerini ortaya çıkarmaya çalışmayız. Şehri fethetmeye, onu bize ait kılmaya çalışırız. Ama onu fethetmek her şeyden önce o şehri anlamaktan geçer. Farklı sesler ve farklı görüntüler içinde o uyumlu fotoğrafı, ortak imgeyi, sesi bulmak gerekir.

Bazen insanları bu şehirde tutan nedenleri anlamaya çalışırım. Bunun nedeninin sadece ekonomik neden olduğunu sanmıyorum. Ama ne? İşte o nedeni bulduğumuzda bir şehrin temel özelliğini de keşfetmiş oluruz. Görmeye geldiğimiz bu şehirde sıkılmış, kaçmak isteyen insanların varlığını bile düşünemeyiz.

What does a city have that isn't seen on postcards or explained in city guides. What more can you add to this pile of information after all this has been written and drawn? A new eye, a new look. I think about that each time I visit a city. But after seeing those cities, I realise there are many words haven't been told, places haven't been seen, realities have been skipped. With the second day in a city, the silhouette of the city gets opened slowly; the streets, buildings on the black and white postcards get coloured, revived. The vague images begin to become enlightened, to become distinct, and everything to settle down. At that point the city starts to tell about its story: "I am the White Tower. I am the loneliest in this city. All alone."

The standard excursion is like reading popular literature. It is prepared according to the common tastes. This is a trip in front of which a photograph is taken and documents are collected to be said "I had been there." For those, the city offers no surprises. The city reveals its secrets and surprises to the few travellers who are willing to get lost. They are like qualified literary readers. Undoubtedly, everyone doesn't make the same journey to the same city. Some see it as a postcard, some penetrate the city's soul at a glance.

It is not only the spaces that shape the city but the soul. Every city definitely has a storyteller with all its memory. Some listen to the storyteller during the whole trip. Every city has an owner, the owner of the square and the street. A city without a story, a sound is a concrete pile, a model, a design, it hasn't been completed yet. The city is of course a living organism. While visiting the city, we don't actually try to understand the city and reveal its secrets. We try to conquer the city and make it ours. But conquering it depends on understanding in at the beginning. It is necessary to find that compatible photograph, common image and sound among different sounds and different images.

Sometimes I try to understand the reasons that keep people in this city. I don't think this is just for economic reasons. But what? When we find that reason, we discover the basic feature of a city. We can't even think of the existence of people who are

Ben onları da ararım. Bazen bir şehrin ne dediği o şehirde yaşayan insanların bakışında yakalanır.

Farklı kimliklerin meydanlarda karışarak bir şehri ayakta tutan ortak ruhu oluşturdukları söylenebilir. Rolleri, konumları, anlayışları farklı farklı olan bu insanlar şehrin meydanlarına geldiklerinde eşitlenir, şehrin ortak ruhuna karışıp kaybolurlar. Maceracı gençler, yoksul işçiler, çekik gözlü turistler, zenci işportacılar, herkes, herkes eşitlenir. Birbirlerine çarparlar, aynı yönlere giderler, yan yana otururlar. Ne vakit meydandan ayrılma zamanları gelir o zaman gerçek rollerini giyinip tramvaylara, otobüslere binerek gerçek yaşamlarına dönerler. O gecenin sabahı temizlik işçileri meydanlara bırakılan çöpleri, hayalleri, yarım kalmış hayatları hiçbir iz bırakmamacasına yıkayıp tertemiz yaparak meydanı yeniler ve ertesi güne hazırlar.

Kim yaşar burada, bu şehir kimi avutur, kimi ağlatır, kimi güldürür. Bir şehre geldiğimde, o şehri simgeleyen farklı sesler, farklı görüntüler içinde şehri temsil eden uyumlu fotoğrafı, ortak imgeyi, sesi bulmak isterim.

Benim için şehir biraz da seyretmek demektir. Şehirde sokağa karışıp kaybolmuşken âniden bastıran yağmurla bir pizzacıya sığınmak; oradan, şemsiyeler altından insanlara, tarihî kalıntıları koştura koştura gezen turistlere, son derece şık giyimli kadınların uçuşan etekleriyle, atkılarıyla altlarında bisikletleriyle kalabalığı korkusuzca süzülüşlerine bakmak demektir. Köprüleri, iç içe geçmiş daracık sokakları, balkonlardan taşan renk renk çiçekleri izlemek demektir.

bored and want to escape from it in this city we came to see. I look for them as well. Sometimes what a city says is caught in the eyes of the people living there.

It can be said that different identities mingle in the squares and create the common spirit that keeps a city alive. When these people with different roles, positions and understandings come to the squares of the city, they become equal, get lost in the common spirit of the city. Everybody; adventurous youths, poor workers, tourists, street vendors, all gets equal. They hit each other, go in the same direction, sit side by side. When the time comes to leave the square, they get into their real roles and return to their real lives by getting on trams and buses. In the morning of that night, the cleaning workers renovate the square and prepare it for the next day by washing the garbage, dreams and unfinished lives left in the squares without leaving any trace, making them clean.

Who lives here, who does this city console, make cry and laugh? When I come to a city, I want to find the harmonious photograph, common image, and sound that represent the city in different sounds, different images.

For me, the city also means watching a little. Taking shelter in a pizzeria because of the rain while you are mingling with the street in the city means from there, under umbrellas to look at the people, the tourists rushing around, the elegantly dressed women with their flying skirts, scarves and bicycles under them. It means to watch bridges, narrow streets intertwined, and colourful flowers overflowing from balconies.

BULUTLARDAN UZAKTA GEÇEN BİR YIL

COVID-19 SONRASINDA SEYAHAT

A YEAR AWAY FROM THE CLOUDS TRAVELLING AFTER COVID 19

ÇİĞDEM TURA

"İntikam harcaması", Çin Kültürel Devrimi'nde yaşanan yokluğun ardından patlama gösteren tüketici talebini tanımlamak için 1980'lerde ortaya çıkan bir terim...

"Revenge spending" is a term that emerged in the 1980s to describe the booming consumer demand following the poverty during the Chinese Cultural Revolution...

"Valizim ağır gelir de ekstra bagaj ödemesi yapmam gerekir mi?" endişesi, sıkıcı güvenlik kontrolleri, çantalarımızın kontrollerde açılıp özel eşyalarımızın karıştırılması, vize almak için verilen onca emek, uçak henüz park hâline geçmeden ayağa kalkan kişilere göz devirmelerimiz... Tüm bunları özlediniz mi?

Pandemi nedeniyle göklerde uçamadığımız bir yıl geçirdik. Kimimiz eskiden seyahat edebilen bir insan olduğunu kendine ve çevresine kanıtlamak ve belki de eskiden bunun mümkün olduğunu hatırlayıp, geleceğe dair umutlanmak için sosyal medyada eski seyahat fotoğraflarını paylaşıp durdu; kimimiz ise insanoğlunun adaptasyon yeteneğiyle gerçeğine boyun eğdi ve dünyasının küçülmesine isyan etmedi.

Biz kendi hayatlarımızı ve elimizden alınan tatillerimizi düşünürken daha büyük ölçekteki sarsıntılar, bireysel endişelerimizi geçersiz kıldı. Dünyanın "seyrinde" olduğu 2019'un verilerine göre her 10 kişiden 1'i turizm sektöründe çalışıyordu ve sektör, küresel GSYH'nin %10.3'ünü meydana getiriyordu. İş gücünün %90'ının turizm alanında çalıştığı Karayip Adaları gibi yerler, pandeminin ekonomik etkilerini en acı şekilde hisseden yerler oldu. Turizm sektörüyle desteklenen yiyecek-içecek, eğlence, ulaşım gibi alanlar da ciddi anlamda etkilendi.

"İntikam Seyahati"

Pandeminin ilk aylarında sınırların açılmasını sabırsızlıkla bekleyen insanlık, artık bunun öyle kolay olmayacağını ve dünyanın belki de sonsuza kadar değişmiş olacağını kabullendi.

"Sosyal mesafe" vb. kelimeler aklımıza aylardır kazınmış durumda, insanlarla yakınlaşmanın tehlikeli olduğuna koşullandık. Film

"If my luggage is heavy, do I have to pay for extra baggage?" anxiety, boring security checks, opening our bags at the controls and shuffling our private belongings, all the efforts to get a visa, our eyes rolling at the people who got up before the plane was parked... Did you miss all these?

We had a year when we couldn't fly in the skies due to the pandemic. Some of us kept sharing old travel photographs on social media in order to prove to ourselves and others that we were people who could travel in the past, and maybe remember that this was possible in the past and hope for the future; and some of us surrendered the reality with the mankind's adaptability and didn't rebel against the shrinkage of their world.

As we contemplated our own lives and vacations taken away from us, the larger-scale shocks overturned our individual concerns. According to the data of 2019, when the world was "on the course," 1 out of every 10 people were working in the tourism sector and the sector accounted for 10.3% of the global GDP. Places such as the Caribbean Islands, where 90% of the workforce works in tourism, have felt the economic effects of the pandemic most painfully. Areas such as food and beverage, entertainment and transportation, supported by the tourism sector, were also seriously affected.

"Revenge Travel"

In the first months of the pandemic, humanity, who had been waiting for the opening of the borders, accepted that it would not be so easy anymore and that the world might be changed forever.

Words like "social distance" etc. have been stuck in our minds for months, and we have been conditioned that getting closer to

izlerken insanların tokalaşması veya sarılması bile bizi rahatsız eder duruma geldi. Hâl böyleyken, sınırlar açılır açılmaz uçak biletlerimizi kapıp gönlümüzce gezebilecek miyiz? Koşullanma mı ağır gelecek, yoksa keşif merakımız mı?

"İntikam harcaması", Çin Kültürel Devrimi'nde yaşanan yokluğun ardından patlama gösteren tüketici talebini tanımlamak için 1980'lerde ortaya çıkan bir terim. "İntikam seyahati" de Korona sonrası dönemde insanların seyahat edemedikleri zamanların acısını çıkarırcasına seyahat edeceğine ve Korona'dan intikamlarını alacaklarına yönelik beklenti.

Akıllara Zarar Pandemi Trendleri

Turizmin durma noktasına geldiği dönemde yeni seyahat trendlerinin doğmadığını düşünüyorsanız yanılıyorsunuz... "Flights to Nowhere" (Varış Noktası Olmayan Uçuş), pandemiyle yaşamaya alıştığımız dönemde ortaya çıkan çılgın bir akım oldu. Avustralyalı Qantas Airways, Tayvanlı EVA Airways, Bruneili Royal Brunei Airlines ve Japon ANA Airways gibi havayolu şirketleri uluslararası sınırların kapalı olduğu dönemlerde uçmayı özleyenler için "hiçbir yere gitmeyen" uçuşlar düzenledi. Bu uçuşlar, belirli bir süre uçtuktan sonra kalkış noktalarına geri dönüyor ve yolcularına "gerçeğe yakın seyahat deneyimi" vaat ediyor. İklim aktivistlerine kulak kabartan Singapur Havayolları ise boş bir heves uğruna dünyayı kirletmektense uçaklarını kaldırmadan, yolcularını karadaki uçaklarında ağırladı, bir tema çerçevesinde eğlenceler düzenledi ve uçak içi ikramları özleyenlerin midesine bayram ettirdi. Kim derdi ki uçuşları 10 dakika gecikmeli kalkınca tüm keyfi kaçan insanlar, kalkmayan veya hiçbir yere gitmeyen uçaklarda

people is dangerous. To watch people shaking hands or hugging in films started to bother us. And yet, will we be able to grab our plane tickets and travel as we like as soon as the borders are opened? Will conditioning prevail or our curiosity for exploration?

"Revenge spending" is a term that emerged in the 1980s to describe the booming consumer demand following the poverty during the Chinese Cultural Revolution. And "revenge travel" is the expectation that people will travel as a revenge for the time they couldn't travel in the post-Corona period.

Astonishing Pandemic Trends

If you think that new travel trends aren't born in the period when tourism came to a halt, you are wrong... "Flights to Nowhere" is a crazy trend that emerged in the period when we got used to living with the pandemic. Airlines such as Australian Qantas Airways, Taiwanese EVA Airways, Bruneian Royal Brunei Airlines, and Japanese ANA Airways organise "to nowhere" flights for those who miss flying during times when international borders are closed. These flights return to their departure points after flying for a certain period of time and promise their passengers a "lifelike travel experience." On the other hand, Singapore Airlines, which listened to climate activists, hosted its passengers on land planes, organised entertainment within the framework of a theme and made those who miss the in-flight treats enjoy the food without flying the planes instead of polluting the world for the sake of whims. Who would think that people who lose all joy when their flights are delayed for ten minutes will pay thousands of dollars for flights that don't take off or go nowhere and the tickets of these

bulunmak için binlerce Dolar ödeme yapmaya gönüllü olacak ve üstelik bu uçuşların biletleri rekor hızda tükenecek diye... (Qantas Airways'in 7 saat uçup da hiçbir yere varmayan uçuşunun biletleri 10 dakikada tükenerek bir rekor kırdı!)

Seyahat Sektörünün Geleceğine Dair Öngörüler

Turizm sektörünün önde gelen isimleri pandemiye ilişkin her gelişmede, her mutasyonda verileri toplayıp devamlı olarak gelecek tahminlerini güncelliyor.

Pandemiyle geçirdiğimiz bir yılın ardından sonraki yıllar için beklenen trendler şöyle:

1. Mutlaka görülmesi gereken, Dünyanın en görkemli büyük şehirleri yerine kalabalıklardan uzak küçük şehirler tercih edilecek. Sokakları insan yığınlarıyla dolu metropollerin sokakları, kısıtlamalar nedeniyle boş olsa dahi küçük şehirler daha güvende hissettirecek.

2. Kitle turizminin yerini "anlamlı turizm" alacak. Artık popüler olan yerleri sadece "gidilecek yerler listemizde" olduğu için ziyaret etmek yerine sevdiklerimizle kaliteli zaman geçirmek ve uzakta olanlarla hasret gidermek için seyahat edeceğiz.

3. Otellerde konaklayıp konaklamama konusunda bir süre daha kararsız kalıp çadır, karavan gibi alternatif konaklama seçeneklerini tercih edeceğiz.

4. İş seyahatleri mazide kalmış olabilir. Zorunluluk nedeniyle uzaktan da pekala iş yürütüleceğini gören iş dünyası, bir daha eski düzenine dönmeyecek.

5. CommonPass gibi PCR testi sonucunu, sağlık beyanını ve aşı durumunu gösteren yeni tip dijital pasaportlar zorunlu hâle gelecek. Ancak bunun için tüm ülkelerin ortak kurallar belirlemeleri ve sınır prosedürlerini standart hâle getirmeleri gerekecek.

6. Yurt içi seyahat yaygınlaşacak ve ülkeler yerli turistler ile ekonomilerini canlandırmak için ülke içi seyahati teşvik edecek.

7. Sokağa çıkma yasakları nedeniyle dört duvar arasında bunaldığımız için çözümü doğada bulacağız. Hem kalabalıklardan uzak olmamız gerektiği hem de ferah alanlara hasret olduğumuz için şehir veya müze gezmektense doğada vakit geçireceğiz.

"Hiper hijyen" ve "temassız seyahat" kavramlarıyla tanışacağız. Yepyeni teknolojilerle hijyen sağladığına dair kanıt sunan yerleri tercih edeceğiz ve parmak izinin dahi dijital olarak verildiği, her adımda temassız olduğumuz yolculuklara çıkacağız.

Seyri öngörülemeyen Koronavirüs'ün geleceğe güvenle bakmayı unutturması nedeniyle sonraki aylar için planlar yapmak yerine son dakika fırsatlarından faydalanmayı seçeceğiz.

Özgür günlerin geleceğine dair inancınızı korumanız dileğiyle...

flights will be sold out at record speed... (Qantas Airways' flight, which flew for 7 hours and reached nowhere, broke a record by selling out in 10 minutes!)

Predictions for the Future of the Travel Industry

The leading names of the tourism industry are constantly updating their future predictions by collecting data with every development and mutation regarding the pandemic.

After a year with the pandemic, the expected trends for the next years are as follows:

1. Small cities away from crowds will be preferred instead of the most magnificent big cities of the world. Even if the streets of metropolises, whose streets are full of people, are empty due to restrictions, small cities will feel safer.

2. Mass tourism will be replaced by “meaningful tourism.” We will travel to spend quality time with our loved ones and fulfil our longing for those who are far away, rather than visiting the popular places only because they are on our “destinations list.”

3. We will be hesitant about staying in hotels for a while and prefer alternative accommodation options such as tents and caravans.

4. Business travel may be a thing of the past. The business world, which sees that works can be carried out from afar due to necessity, will not return to its old order again.

5. New types of digital passports, such as CommonPass, showing the PCR test result, health statement and vaccine status will become mandatory. However, this will require all countries to set common rules and standardize border procedures.

6. Domestic travel will become widespread and countries will encourage domestic tourists to boost their economies.

7. We will find the solution in nature, as we are overwhelmed behind the walls due to curfews. We will spend time in nature rather than visiting cities or museums, as we need to be away from crowds and long for spacious areas.

We will get acquainted with the concepts of “hyper hygiene” and “contactless travel.” We will choose places that offer evidence that they provide hygiene with brand new technologies, and we will embark on journeys where even fingerprints are digitally provided, with no contact at every step.

We will choose to take advantage of last-minute opportunities instead of making plans for the next months, as the coronavirus, whose course is unpredictable, makes us forget to look to the future with confidence.

We wish you to preserve your belief that free days will come...

TAŞRA DEĞİL MEMLEKET

NOT COUNTRY, HOMETOWN

MESUT BOSTAN

Türk dizilerinde son dönemde psikolojik yönü ağır basan anlatılar öne çıkıyor. *Doğduğun Ev Kaderindir* ve *Kırmızı Oda* gibi terapiyi anlatısının merkezine alan ve *Masumlar Apartmanı* gibi terapi günlüklerinden yola çıkan dizilerin yanı sıra *Gönül Dağı* gibi karakterlerinin psikolojisine odaklanan diziler de ilgi çekiyor. Psikolojik meselelerin geniş seyirci kitlesinin ilgisini çekmesi ele alınan konuların sosyal psikolojiye dair boyutunu da gözler önüne seriyor. Dünya genelinde daha çok modernleşen toplumlarda popüler hâle gelen Türk dizilerinin hızlı sosyal dönüşümlerin travmasını atlamak için seyircisine anlamlı bir tutamak sağladığı düşünülebilir. Yeşilçam'dan dizilere melodramatik muhayyile muhafazakâr bir modernleşme tasavvuru ile geleneksel toplum kesimlerinin modernlikle uzlaşabilecekleri hikâyeler sunuyordu. *Gönül Dağı* ve gerçek hikâyelerden yola çıktığı söylenen terapi dizileri modernleşmenin yüksek bir hızda yaşandığı ve katı bir sosyal karşıtlık ekseninde ifade bulduğu günümüz dünyasında seyircisine geçmişiyle barışma imkânı sağlıyor. Yeşilçam melodramları modernleşmenin hikâyesini anlatırken *Gönül Dağı* gibi diziler hâlihazırda modernleşmiş olanın geriye bakışını anlatıyor. Türkiye gibi hızlı bir sosyal dönüşüm yaşayan ülkelerde geriye bakışın odağına şehrin kenar mahallesi ya da *Gönül Dağı*'nda olduğu gibi küçük bir kasaba yerleşiyor. Küçük kasabaların sıcak atmosferi TRT'nin *Ege'nin Hamsisi* ve *Yeşil Deniz* gibi geçmiş dizilerin de merkezdeydi. Yine bu yapımların yapımcısı ve yönetmeni tarafından gerçekleştirilen *Gönül Dağı* ise küçük kasabayı sahil kesiminden koparıp bozkırın ortasına yerleştiriyor. Eskişehir'in Sivrihisar beldesinde çekilen dizinin hikâyesi Gedelli adında hayali bir Anadolu kasabasında geçiyor. Araç plakalarından Yozgat'a bağlı olduğunu anladığımız kasabanın önemli geçim kaynaklarından biri ise patates. Patates referansı bir diğer Orta Anadolu şehri olan Niğde'ye de selam çakıyor. Dizide kullanılan şivenin de Kırşehir tınılarına sahip olduğunu düşündüğümüzde Gedelli'nin bir Orta Anadolu sentezi olduğunu söyleyebiliriz.

In Turkish TV series, the narratives that dominate the psychological aspect come to the fore. In addition to the series that focus on therapy diaries such as Doğduğun Ev Kaderindir and Kırmızı Oda, and the therapy diaries such as Masumlar Apartmanı, there are also TV shows that focus on the psychology of their characters, such as Gönül Dağı. The fact that psychological issues attracted the attention of a wide audience reveals the dimension of the topics dealt with in social psychology. It can be thought that Turkish TV series, which have become popular in more modernizing societies around the world, provide a meaningful grip to their audience to bypass the trauma of rapid social transformations. With the melodramatic imagination, Yeşilçam presented stories that traditional society segments could reconcile with modernity with a conservative modernization vision. Gönül Dağı and the therapy series, which are said to be based on real stories, provide the audience the opportunity to reconcile with the past in today's world where modernization is experienced at a high speed and is expressed in strict social opposition. While Yeşilçam melodramas tell the story of modernization, series such as Gönül Dağı tell the retrospective of what has already been modernized. In countries experiencing rapid social transformation edge of the city's focus on backward glances like Turkey Gönül Dağı or small town as it settles on the mountain. In countries experiencing rapid social transformation like Turkey, the focus of the retrospective is the suburb of the city or a small town, as in Gönül Dağı. The warm atmosphere of small towns was also at the centre of TRT's past series such as Ege'nin Hamsisi and Yeşil Deniz. On the other hand, Gönül Dağı, which was produced by the producer and director of these productions, cuts the small town from the coastal area and places it in the middle of the steppe. The story of the series shot in Sivrihisar Town of Eskişehir takes place in an imaginary Anatolian town called Gedelli. One of the most important livelihoods of the town, which we understand from the license plates that it is located in Yozgat, is potatoes. Potato reference salutes another Central Anatolian city, Niğde. Considering that the dialect used in the series also has the sounds of Kırşehir, we can say that Gedelli is a Central Anatolian synthesis.

Taşra Anlatılarına Karşı

Gönül Dağı kendini "bozkırda bir Anadolu masalı" olarak tanımlıyor. Bozkıra dair masalsı bakış açısı *Bir Zamanlar Anadolu'da* filmi gibi örneklerde bozkırın çorak ülke olarak sunulan imgesiyle bir karşıtlık içerisinde. Türk aydınlarının taşra olarak niteleyip yalnızlıkla, mahrumiyetle ve buhranla özdeşleştiği bozkır *Gönül Dağı*'nda cemaat hissiyle, kanaatkarlıkla ve gönül ferahlığıyla ilişkilendirilir. *Ahlat Ağacı*'nda Sinan'ın öğretmen olup ayrılmak istediği ve pek de hayırla anmadığı Çan'dan farklı olarak Gedelli *Gönül Dağı*'nın kahramanları tarafından gelecekte bir teknoloji üssü olarak tahayyül edilir. Sinemanın yanı sıra dijital platformlar için hazırlanan "nitelikli diziler" de sinemadaki taşra anlatısını çoğaltır. *Şahsiyet*'in cehennem timsali Kambura'sının yanında *Gönül Dağı*'nın Gedelli'si sert ve olumsuz görünen insanlarının bile iç yüzünde iyi olduğu bir masal diyarıdır. *Gönül Dağı*'nın Anadolu kasabasını saf ve masum bir şekilde resmedişinin esin kaynağı ise son dönem Türk hikâyesinin en önemli yazarlarından biri olan Mustafa Çiftçi'dir. Çiftçi'nin eserlerinde olduğu gibi *Gönül Dağı*'nda da sıradan insanların yoksullukla, imkânsız aşkla ve fedakârlıklarla dolu hikâyelerini izleriz. *Gönül Dağı*'nı ana akım televizyon dizilerinden ayıran en önemli özellik ise yan karakterlerin bile etkileyici hikâyelere sahip olmasıdır. Bölümlerin başında farklı karakterlerin dramatik

> ***Gönül Dağı, Bir Zamanlar Anadolu'da filmi gibi örneklerde bozkırın çorak ülke olarak sunulan imgesiyle bir karşıtlık içerisinde.***
>
> ***Gönül Dağı, is in contrast with the image of the steppe presented as a barren country in examples such as the film Once Upon a Time in Anatolia.***

Against Country Narrations

Gönül Dağı describes itself as "an Anatolian tale in the steppe." Gönül Dağı is in contrast with the examples such as the film Once Upon a Time in Anatolia where the image of steppe presented as a barren country. The steppe, which Turkish intellectuals characterize as the country and identify with loneliness, deprivation, and depression, is associated with a sense of community, frugality, and peace of mind in Gönül Dağı. As different from Çan, whom Sinan wanted to leave as a teacher and didn't remember well in the film the Wild Pear Tree, Gedelli is imagined as a technology base in the future by the heroes of Gönül Dağı. In addition to cinema, "quality series" prepared for digital platforms reproduce the narrative of the country in cinema. Gedelli of Gönül Dağı is a fairy tale land where even the harsh and negative-looking people are good inside, besides the Kambura, which is the symbol of Hell, of Persona. The inspiration of Gönül Dağı's depiction of the Anatolian town in a pure and innocent way is Mustafa Çiftçi, one of the most important writers of the recent Turkish short-story. As in the works of Çiftçi, we follow the stories of ordinary people full of poverty, impossible love and sacrifice in Gönül Dağı. The most important feature that distinguishes Gönül Dağı from mainstream television series is that even the side characters have impressive

Mustafa Çiftçi:

1977 doğumlu, ilk ve orta öğrenimini Yozgat'ta tamamladı. 1999 yılında Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi'nden mezun oldu. 2000-2001 yılları arasında Güney Afrika Cumhuriyeti'nde bulundu. Dönüşünde İngilizce okutmanlık, metin yazarlığı, radyo ve TV programcılığı yaptı. Ah Mercimeğim, Bozkırda Altmışaltı, Adem'in Kekliği ve Chopin isimli üç öykü kitabı vardır.

He was born in 1977 and completed his primary and secondary education in Yozgat. He graduated from Gazi University Faculty of Communication in 1999. He was in the Republic of South Africa between 2000-2001. On his return, he worked as an English lecturer, copywriter, radio, and TV-programmer. He has three short-story books with the titles Ah Mercimeğim, Bozkırda Altmışaltı, Adem'in Kekliği, and Chopin.

monologlarını duyar ve onların hikâyelerine vakıf oluruz. *Gönül Dağı*'nın baş karakteri olan Taner'in aşkı uğruna sözüne karşı çıktığı annesini bile hikâyesini dinlediğimizde anlarız. Dizi böylelikle bütün melodramatik hissiyatına rağmen hikâyesini katı karşıtlıklar kurmadan insani bir biçimde anlatır. Gedelli'nin bazıları hayatın zorluklarıyla sertleşmiş karakterleri bozkırda açmış çiçekler gibi rengârenk kişiliklere sahiptir. *Gönül Dağı* karakterlerinin güzelliğiyle taşra anlatılarının kesif karanlığından farklı bir Anadolu manzarası sunar.

Bir Memleket Dizisi

Mustafa Çiftçi'nin hikâyelerini ve *Gönül Dağı* dizisini "memleket edebiyatı"nın devamı olarak değerlendirmek mümkündür. Yahya Kemal'in *Memleketten Bahseden Edebiyat*'ta ifade ettiği "mektepten memlekete dönüş" momenti hem "benim kariyerim annemi sevmektir" diyen ve bu sebeple üniversite sonrası memleketi olan Yozgat'a dönen Çiftçi'nin hayatında hem de *Gönül Dağı*'nın üniversite okuyup mühendis olduktan sonra Gedelli'ye dönen Dilek karakterinde tespit edilebilir. *Gönül Dağı* bu açıdan

> ***Gönül Dağı, taşradan merkeze hareket eden ve çoğunlukla da kadın karakterlerin anlatıldığı Türk dizileri evreninden değil, daha çok edebiyatın alanından besleniyor.***
>
> ***Gönül Dağı is a subject of literature rather than the universe of Turkish TV series, which mostly depict female characters, moving from the country to the centre.***

stories. At the beginning of each episode, we hear the dramatic monologues from different characters and become familiar with their stories. When we listen to the story of the mother of Taner, the main character of Gönül Dağı, whom he opposes for the sake of love, we can understand. Thus, the show tells its story in a humane way, without rigid contrasts. Some of Gedelli's characters have colourful personalities like flowers blooming in the steppe. With the beauty of Gönül Dağı characters, it offers a different Anatolian view.

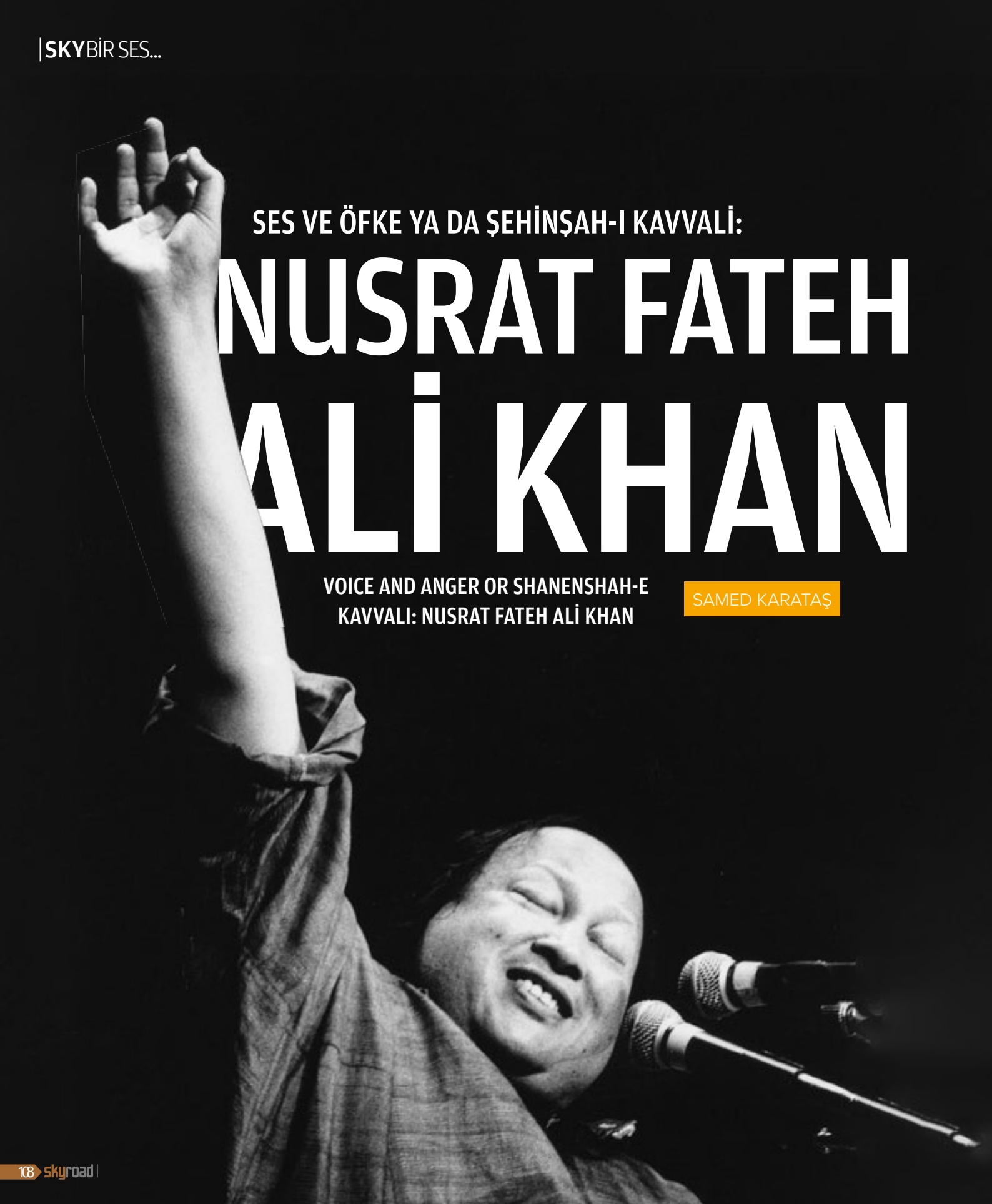
A Hometown Series

It is possible to evaluate Mustafa Çiftçi's stories and Gönül Dağı series as a continuation of "homeland literature." The "turning back to hometown from school" moment that Yahya Kemal stated in Memleketten Bahseden Edebiyat can be detected both in the life of Çiftçi who said "my career is to love my mother" and returned to his hometown Yozgat after university and in the character of Dilek who returned to Gedelli after studying and becoming an engineer in Gönül Dağı. In this

Gönül Dağı, taşradan merkeze hareket eden ve çoğunlukla da kadın karakterlerin anlatıldığı Türk dizileri evreninden değil, daha çok edebiyatın alanından besleniyor. Dilek'te ve gençliğinde köylerde öğretmenlik yapmış annesinde *Çalıkuşu*'ndan esintiler yakalanabilir. Dilek karakteri annesinin görevi sebebiyle sürekli yer değiştirmiş bir çocuk olarak kendine kök salabileceği bir memleket arar. Çocukluğundaki sıcak anılarla tekrar bağlandığı Gedelli onun arayışının vuslata erdiği yerdir. Ancak karakterin Gedelli güzellemeleri aynı zamanda dizinin inandırıcılıktan da en çok uzaklaştığı noktalardır. Dilek'in dizinin icat yapma çalışmalarını merkeze aldığı Taner, Veysel ve Ramazan için kek yaptığı sekansta benimsenen müstehzi ton dizinin derin bir bilinç düzeyinde bunun farkında olduğunun işareti sayılabilir. Üç kafadarın hatır gönül için yedikleri kek gibi seyircinin Dilek karakterinin ağzından dökülen memleketçi söylemi inanmasa da dizinin samimiyetine binaen kabul etmesi bekleniyor gibidir. *Gönül Dağı*'nın melodramatik muhayyileyi kullanışında da benzer bir farkındalık tespit edilebilir. Dizi üç kafadarın yaptıkları icatlarla kasabalarını ihya etme hayalini anlatırken bunu duygu yoğun bir atmosferde aşk ilişkileri sarmalı içerisinde yapar. Kafadarların yaptıkları uçağın patentini alıp alamamaları bile Dilek'in aşkı için kendini feda etmesine bağlanır. *Gönül Dağı* bu bakımdan Hollywoodvari bir başarı hikâyesinin dizi formuna büründürülmüş hâlidir. Ramazan'ın yazdığı ve bir robotun aşkını anlattığı melodramatik bilim kurgu romanı gibi *Gönül Dağı* da melodramatik bir başarı hikâyesidir. Hollywood'un başarı hikâyelerinde karakterler yükseldikçe yalnızlaşırken *Gönül Dağı*'nın karakterleri başarıyı ancak bir araya gelip dayanıştıkça yakalarlar. Böylelikle dizi karakter hikâyelerinde yakaladığı sahiciliğin ötesinde ideolojik bir çözüm önerdiğinde Türk düşüncesinin önemli bir öğesi olan korporatizme bağlanır.

respect, Gönül Dağı is a subject of literature rather than the universe of Turkish TV series, which mostly depict female characters, moving from the country to the centre. In Dilek and her mother, who worked as a teacher in villages in her youth, a breeze can be caught from Çalıkuşu. Dilek seeks a country where she can take root as a child who is constantly displaced due to her mother's duty. Gedelli, reconnected with warm memories of her childhood, is where her search ends. However, the character's praises of Gedelli are also the points where the series is far from credibile. The sarcastic tone adopted in the sequence where Dilek made cakes for Taner, Veysel, and Ramazan, whose inventions the series centred, can be considered a sign of awareness of this at a deep level of consciousness. It seems that the audience is expected to accept it even if the audience doesn't believe the nationalist rhetoric pouring from the mouth of Dilek, like the cake that the three friends ate as a favour. A similar awareness can be detected in the use of Gönül Dağı's melodramatic imagination. While the series tells about the dream of three friends to revive their town with their inventions it does this in an emotional atmosphere in a spiral of love relations. Even if the buddies are unable to patent the plane they built, it depends on Dilek's sacrifice for her love. In this respect, Gönül Dağı is a Hollywood-like success story in the form of a series. Like the melodramatic science fiction novel written by Ramazan and about the love of a robot, Gönül Dağı is a melodramatic success story. In Hollywood's success stories, the characters become lonely as they rise, while the characters of Gönül Dağı achieve success only when they come together and with solidarity. Thus, when the series offers an ideological solution beyond the authenticity it captures in character stories, it is linked to corporatism, which is an important element of Turkish thought.

SES VE ÖFKE YA DA ŞEHİNŞAH-I KAVVALİ:

NUSRAT FATEH ALİ KHAN

VOICE AND ANGER OR SHANENSHAH-E KAVVALI: NUSRAT FATEH ALİ KHAN

SAMED KARATAŞ

1

İsmini ilk duyanlar bir hükümdar sanabilir; ama değil. Sadece Nusrat Fateh Ali Khan... Kültürel renklerin çeşitliliği içerisinde Pakistan'ın Pencap Eyaleti'nde 13 Ekim 1948 yılında gözlerini dünyaya açmış büyük bir müzisyen, büyük bir ses o. İnsanlar doğdukların yılların, dönemlerin, yerlerin ve ayların huyunu kapar derler. Ekim ayında Terazi burcu olarak doğması sanata elverişleri koşulların oluşması için hayatın ona sunduğu ilk özellikti belki de. Ayrıca doğduğu eyalet olan Pencap eyaleti de Hint - Pakistan geçiş bölgesi olması sebebiyle hem bir tür çeşitliliğe hem de kendi toplumunun özgün kültürüyle müziğini oluşturmasını sağladı.

Those who hear his name first may think he was a ruler; but he wasn't. Just Nusrat Fateh Ali Khan... He was a great musician, a great voice, who opened his eyes to the world on 13 October 1948 in Pakistan's Punjab Province in the diversity of cultural colours. People say that they catch the mood of the years, periods, places, and months they were born. His birth as a Libra in October was perhaps the first feature life offered him in order to create conditions favourable to art. In addition, Pencap State of his birth was the transition region of Indian - Pakistani, which enabled him to create both a kind of diversity and the unique culture of his own society.

2

Kendi toplumunu iyi bilmesi, onlardan sanat ve ruh anlamında beslenmeyi iyi bilmesi onu bir gün bulunduğu coğrafyada zirveye taşıyacaktı. Pakistan'la, Hindistan'ın birbirinden ayrılmasındaki başat unsur olan İslam onun sanatını şekillendirdi. Peygamber ve Ehl-i Beyt aşığı birisiydi. Bulunduğu böyle itibarıyla, bu görüşü Şii mezhebine bağlanmaya çalışılsa da değildir. Bunun yanında Sufi olduğunu da kabul etmez.

Knowing his own society well and knowing how to feed himself well in terms of art and spirit would one day carry him to the top in the geography he was in. Islam, the dominant factor in separating Pakistan from India, shaped his art. He was a lover of the Prophet and Ehl-i Beyt. His view was related to the Shiite sect because of the region he was in, but he wasn't. Besides, he didn't accept that he was a Sufi.

3

Peygamber sevgisi, onu naat ve methiyeler üzerine yoğunlaştırdı. Nusrat Fatih Ali Khan'nın kendini gerçekleştirdiği türler olarak bu türleri gösterebiliriz. Hint - Pakistan sahasında bu konularda eser veren, bu konularda müzik icra eden kişilere "kavvali" denmektedir. Kavvali kavramı, Hint - Pakistan sahasında, 700 senelik bir geleneği olan bir tür. Hint - Pakistan sahasındaki tekkelere söylenen, bu söylenenlerle insanların vecde gelip kalplerini bu dünyanın varlığından, sıkıntısından bir nebze olsun ayırabildikleri, kalplerini huzurla mayalayabildikleri bir tür.

The love of the prophet focused him on naat and praise. We can show these species as the genres in which Nusrat Fatih Ali Khan realized himself. People who work on these subjects in the Indian-Pakistani field and perform music on these subjects are called "Kavvali". The concept of Kavvali is a type that has a 700-year-old tradition in the Indian - Pakistani area. It is a type that is said to the monasteries in the Indian-Pakistani area, where people can come in ecstasy and detach their hearts from the existence and troubles of this world and brew their hearts peacefully.

4

Nusrat Fateh Ali Khan'ın tercih ettiği bu icra, Hint - Pakistan sahasından tarih boyunca çeşitli vesilelerde diğer kültürlere yayılmıştır. 13.yüzyıl başlarında, Emir Hüsrev Dehlevi, kavvali müziğinin oluşmasında başat rolü üstlenmiştir. İran, Hint ve Güney Asya müziklerinin bir çeşnisini oluşturmuştur. Bu müzik türü aslında Anadolu'ya kadar gelmiştir. Mevlana Celaleddin- i Rumi vesilesiyle, sema gösterileri üzerinden Anadolu sahasını etkilemiştir. Türkler de bunu balkan coğrafyasına çeşitli etkilerle taşımıştır. Müzik türleri tarihin belirli zamanlarında başka kişilerin yeteneği ve vesileleriyle tekrar canlanırlar. Nusrat Fateh Ali Khan da bunu yapan son kişi. Türünün son örneği.

This performance, preferred by Nusrat Fateh Ali Khan, spread to other cultures on various occasions throughout history from the Indian - Pakistani area. At the beginning of the 13th century, Emir Hüsrev Dehlevi played the leading role in the formation of kavvali music. He created a flavour of Iranian, Indian, and South Asian music. This type of music actually reached Anatolia. On the occasion of Mevlana Celaleddin- i Rumi, it influenced the Anatolian area through the sema performances. Turks also carried this to Balkan geography. Music genres are revived at certain times in history with the talents and occasions of other people. Nusrat Fateh Ali Khan is also the last person to do this.

5

Nusrat Fateh Ali Khan, iyi eğitimli müzisyenler ve gruplarla çalışarak müzik bilgisi ve yeteneğini perçinlemiştir. 1970 ve 1980 yıllarında dünyada yeni yeni esmeye başlayan bir film kültürü ortaya çıkar. Bu kültür Hint - Pakistan film kültürüdür. Kalabalık bir nüfusa ve özgün bir kültüre sahip olan bu coğrafyada film kültürü dünyayı kasıp kavurmaya başlayacaktır. Nusrat Fateh Ali Khan ise birçok filmin müziğini yaparak, hem bu kültürün tanınmasına hem de kendi ismini daha fazla duyulmasına vesile oldu. Hepimiz izlemişizdir. Hint - Pakistan filmleri ne kadar hareketli, özgün filmler olsa da o filmlerden bize kalan şeylerden en kuvvetlisi filmlerin müziğidir.

Nusrat Fateh Ali Khan strengthened his musical knowledge and talent by working with well-educated musicians and bands. In the 1970s and 1980s, a new film culture emerged in the world. This culture is the Indian - Pakistani film culture. In this geography, which has a crowded population and a unique culture, film culture started to take the world by storm. Nusrat Fateh Ali Khan, made the soundtrack of many films, making this culture known and his name heard more. Although Indo-Pakistani films are active and original movies, the most powerful thing left to us from those films is the soundtrack. So, we can say that Nusrat Fateh Ali Khan established a tradition in the Indo-Pakistani soundtrack industry.

6

Bütün bu gelişmelerin ışında Nusrat Fateh Ali Khan kabına ve geleneğine sığamaz olmuş, dünya tarafından tanınmaya başlamıştır. Yeni tanışıklıklar onu farklı ortamlarda farklı müzikler üretmeye sevk etmiştir. İngiliz müziğinin unutulmaz ismi Peter Gabirel ile tanıştıktan sonra hayatında farklı bir koridor açılmıştır. Bilindiği üzre Peter Gabriel çeşitli etnik ve özgün kültürel müzikleri dünyaya tanıtan, İngiliz müziğinin unutulmaz isimlerinden biridir. Türkiye'den de Selda Bağcan ile de dolaylı olarak çalışmış ve onun bir icrasını Dünya Dans ve Müzik Festivali Albümü'nde yayınlamıştır.

In the light of all these developments, Nusrat Fateh Ali Khan was unable to fit into himself and tradition and began to be recognized by the world. New acquaintances prompted him to produce different music in different environments. After meeting the unforgettable name of British music, Peter Gabirel, a different corridor was opened in his life. As it is known, Peter Gabriel is one of the unforgettable names of British music who introduced various ethnic and original cultural music to the world. He also worked with Selda Bağcan from Turkey indirectly and released her performance in his album, the World Dance and Music Festival.

7

Nusrat Fateh Ali Khan'ın Peter Gabriel ile tanışmasından sonra çeşitli festivallerde boy göstermiştir. Real World Record şirketinden de iki adet albüm yapmıştır. Birinci maddeyi yazarken isminden bir hükümdarı beklediğimizi belirtmiştim. Tam da bu noktada ilk albümünün ismi buna ve müzik dünyasındaki yerine bir gönderme yaparak "Şehinşah-ı Kavvali" olarak verilmiştir. Kavvalilerin Sultanı Nusrat Fateh Ali Khan'ın bu evresini evrenselleşme evresi olarak okuyabiliriz.

After Nusrat Fateh Ali Khan met Peter Gabriel, he appeared in various festivals. He also made two albums from Real World Record. While writing the first article, I stated that we are expecting a ruler from his name. At this point, the name of his first album was given as "ShanenShah-e Kavvali," making a reference to this and his place in the world of music. We can see this phase of Nusrat Fateh Ali Khan, the Sultan of Kavvalids, as the phase of universalization.

8

Büyük bir imparatorun seferden dönüşü gibi son dönemlerinde biraz daha içe, kalbine yani kendi kültürel kökenlerine dönmeye başlamıştır. *Nusrat Shahbaaz* isimli bir albümünü bu doğrultuda çıkarmıştır. Kavvali müziğini dünyanın çeşitli müzisyenleriyle farklı formlarda bir nevi tekrardan üretmiştir. Nusrat Fateh Ali Khan, genç yaşta büyük bir müzik birkimini geride bırakarak, tıpkı seferdeki bir sultan gibi, 16 Ağustos 1997' de Londra'da Karaciğer ve Böbrek sorunları nedeniyle vefat etmiştir.

Like the return of a great emperor from the expedition, he started to turn a little more inward, to his heart, his cultural roots. He released an album called *Nusrat Shahbaaz* in this direction. He reproduced Kavvali music in different forms with various musicians of the world. Nusrat Fateh Ali Khan passed away in London on August 16, 1997, due to liver and kidney problems, leaving behind a large musical complex at a young age, just like a sultan on the expedition.

KAVGA ETMEYİ GEREKTİRECEK KADAR ÇOK: TUZ

Z. HİLAL KARATAŞ

ENOUGH TO FIGHT: SALT

Uygarlık tarihi bakımından çok önemli olan bir mineraldir tuz. Başlangıçta sadece yiyeceklerin lezzetini attırmak ve onları saklamak için kullanılsa da zaman içinde sanayi, sağlık gibi pek çok alanda tüketilen bir madde durumuna gelmiştir. Peki, ne oldu da dikkatimizi çekti tuz? Hayvanların içinde tuz olan taşları yalamalarının, tuzlu kaynak sularını içmelerinin ve ölülerinin tuz kaynağı içinde bozulmamasının insanların dikkatini çektiği genel kabul olarak görülür. Tuzun üretilmeye başlanması ise 8.000 yıl önceye uzanır. Kaynaklara göre ilk defa Çin'de Xiechi Gölü'nden tuz üretilmeye başlanmıştır. Ayrıca Çin'de M.Ö. 7. yüzyılda tuzdan vergi alınmaya başlandığı da bilinmektedir. Mısırlılar ise M.Ö. 2800'lerde tuzlanmış balık ihraç ediyor ve ölülerinin gömerken yanlarına tuz da koyuyorlardı. Semavi dinlerin ilki olan Yahudilikte de tuz önem taşır. Talmud'da tuz, Tevrat'ı sembolize eder; dünya nasıl tuzsuz var olamazsa aynı şekilde Tevratsız da var olamaz. Kutsal kitapları Tevrat'ta ise "Bütün öğünlerinize tuz serpeceksiniz" ve "Rabbin önünde ebedi tuz ahdidir" gibi ifadeler yer alır. Hz. İsa'nın ise Dağ Vaazı'nda kendisine iman edenlere, havarilerine, "Yeryüzünün tuzu sizsiniz. Ama tuz tadını yitirirse, bir daha ona nasıl tuz tadı verilebilir? Artık dışarı atılıp ayakaltında çiğnenmekten başka işe yaramaz." dediği kabul edilir. Tuz nasıl bozulmayı önlüyorsa, Hristiyanlar da dünyanın bozulmasını önleyecek, onu koruyacak ve temiz tutmak için çabalayacaktır. İslamiyet'e geldiğimizdeyse Hz. Muhammed"n (s.a.v) yemeğe tuz ile başlamayı öğütlediği kabul edilir. Diğer inanışlara baktığımızdaysa yine tuzun kutsal sayıldığını görmekteyiz. Örneğin Budizm'de tuzun, şeytan ruhunu

Salt is a very important mineral in the history of civilization. Although it was initially used only to increase the taste of food and store them, it has become a substance consumed in many areas over time. Well, what happened and the salt caught our attention? It is generally accepted that animals lick stones with salt, drink salty spring water, and their bodies are not spoiled in the salt source, which draws the attention of people. Production of salt goes back to 8,000 years ago. According to the sources, salt production started from Xiechi Lake in China. It is also known that in China in the 7th century BC tax was started on salt. Egyptians were exporting salted fish in 2800 BC and adding salt to their dead while they were buried. Salt is also important in Judaism, which is the first of the heavenly religions. In the Talmud, salt symbolizes the Torah, just as the world cannot exist without salt, it cannot exist without the Torah. In the holy book Torah, some expressions exist such as, "And your every meal offering you shall season with salt" and "It shall be an everlasting covenant of salt before God." It is accepted that the Prophet Jesus said to those who believed in him, to his apostles, in his Mountain Sermon that, "You are the salt of the earth. But if the salt loses its saltiness, how can it be made salty again? It is no longer good for anything, except to be thrown out and trampled underfoot." Just as salt prevents spoilage, Christians will strive to prevent the world from spoiling, and keep it clean. When we come to Islam, it is accepted that the Prophet Muhammad advised us to start the meal with salt. When we look at other beliefs, we see that salt is considered sacred. For example, in Buddhism, salt is

> ***Budizm'de tuzun, şeytan ruhunu kovduğuna inanılır. Şinto inancında ise tuz temizlenmek demektir.***
>
> ***In Buddhism, salt is believed to drive away from the evil spirit. In the Shinto belief, salt means cleansing.***

kovduğuna inanılır. Şinto inancında ise tuz temizlenmek demektir. Günümüzde yansımasını sumo güreşlerinin yapıldığı alanın tuzlanmasıyla görmekteyiz.

Tuza, ekonomi ve siyaset çerçevesinden bakacak olursak oldukça şaşırtıcı bilgilerle karşılaşırız. Eski Yunan'da, Romalılarda, Çin'de ve Mayalarda tuzdan vergi alınarak ülke için gelir sağlanmaktaydı. Hatta bazen toplanan vergilerin neredeyse yarısına tekabül ediyordu. Sömürgeciliğiyle ün yapmış İngiltere ise Ortadoğu petrollerinden sonra Hindistan'ın tuzuna gözünü dikmişti. 17. yüzyıldan itibaren İngiltere sanayiinin hizmetine sunulan tuz, Hindistan için dayanılmaz bir hâl almaya başladı. 1930'da Mahatma Gandi önderliğinde, Tuz Yürüyüşü (Salt March) adını verdikleri sivil itaatsizlik eylemi gerçekleştirildi. Gandi törende, suç sayılmasına rağmen yerden bir avuç tuz topağı alıp, Tuz Kanunu'na uymadığını göstermiştir.

Tuz çoğu zaman da para yerine kullanılacak kadar değerliydi. Antik Yunan'da köleler tuz karşılığında satılmıştı. Ünlü gezgin Marco Polo, Tibet'te kralın siluetinin basılı olduğu tuz bloklarının para yerine kullanıldığını yazmıştır. Romalı askerlere verilen tuz ödeneği, Latince'den İngilizce'ye geçen tuz kelimesinin kökenini oluşturmuştur.

Kendi kültürümüzden birkaç örnek vermek gerekirse, "Bir gün tuz yediğin yere, bin gün selâm." atasözü tuza verilen önemi gösterir. Kutadgu Bilig eserinde Yusuf Has Hâcip, tuzu ekmeği bol ikram etmenin cömertlik, bunu yiyenlerin tuz ekmek hakkına riayet etmelerinin ise vefakârlık gereği olduğunu söyler. Anadolu'da hâlâ kullanılmakta olan tuz ekmek hakkı deyişi de buradan gelir. Mevlevî semâi yapılan odanın penceresinde ise tuz kabı bulunur ve bu pencereye "tuz penceresi " denirdi. Biraz daha sosyal hayata doğru dönük olan Ahilik ise "Her nesnenün tuzu vardır. Ahilik ve şeyhlik tuzı, ekmeği kazanup miskinlere yidürmekdür." sözüyle tuzun önemini bir kez daha hatırlatmıştır.

Unutulmamalıdır ki "Tuzdan leziz, sudan aziz bir şey yok gibidir."

believed to drive away from the evil spirit. In the Shinto belief, salt means cleansing. Today, we see its reflection in the salinization of the area where sumo wrestling takes place.

There are surprising facts about salt in terms of economics and politics. In ancient Greece, the Romans, China, and the Mayans, income was provided for the country by taxing salt. Sometimes it amounted to almost half of the taxes collected. Britain, famous for its colonialism, wanted India's salt after Middle Eastern oil. The salt, which was put to the service of British industry from the 17th century, became unbearable for India. In 1930, under the leadership of Mahatma Gandhi, an act of civil disobedience called Salt March was carried out. Gandhi took a handful of lumps of salt from the ground and showed that he did not comply with the Salt Law, even though it was considered a crime.

Salt was often valuable enough to be used as a substitute for money. In ancient Greece, slaves were sold for salt. Famous traveller Marco Polo wrote that in Tibet, salt blocks with the silhouette of the king were used instead of money. The salt allowance given to Roman soldiers formed the origin of the word salt, which passed from Latin to English.

In our culture, the proverb, "Where you eat salt one day, greetings for a thousand days" shows the importance given to salt. In Kutadgu Bilig, Yüsuf Balasaguni said that it is a requirement of generosity to offer salt bread in abundance and that those who eat it must abide by the right to salt bread. The word salt bread right, still used in Anatolia, comes from here. In the window of the room where the Mevlevi Sema Ceremony was performed, there was a salt container and this window was called the "salt window." Ahi community, which is a little more oriented towards social life, reminded the importance of salt once again with the saying, "Every object has salt. Ahi and sheikhdom are to earn the salt and feed the lazy people."

It should not be forgotten that "There is almost nothing more delicious than salt and more sacred than water."

BİLİNENİN GİZİ: VAN GO MÜZ

MYSTERY OF THE KNOWN: VAN GOGH MUSEUM

ZEYNEP KANTARCI

Popüler kültürün her dönemde kendine özgü kurbanları vardır. Normal şartlarda halkın gündeminde belki de hiçbir zaman yer bulamayacak olan ressamlar da biteviye yenilenen bu geniş listede en nihayetinde yerini alır. Bu ressamların belirli eserleri, günümüzde en basit eşyaları dahi üretilerek hepimize ulaşır ve halkın çeşitli tabakalarından insanlara kendini âdeta dayatan görsellere dönüşür, metalaşır. Vincent Van Gogh, bugün maalesef bu isimlerin başında geliyor. İnsanın derinliği, ürettikleri vasıtasıyla sezilebilir bir hâle gelebilse de bir başkasının onda yatan gizi tam olarak hissedebilmesi neredeyse imkânsızdır. Bu sebeple denebilir ki Van Gogh'un ismi ile eserleri her ne kadar birer tüketim nesnesine dönüştürüldüyseler de -kişinin asıl cevheri, üzerine eğilinmeden fark edilemeyeceğinden- "göz önündeliği" onu eksiltmeye yetmeyecektir. Bize duyurulan, fakat aslında duymadığımız bu sanatçıyı, Amsterdam şehrindeki Van Gogh Müzesi'ni bu sefer kendimiz, bakışımızı tazeleyerek ekran üzerinden ziyaret edeceğiz bugün.

İçeri girdiğimde, kapıların üzerinde büyük ekranlarda birbirinin aynısı olan üç Van Gogh otoportresi karşılıyor beni. Sağa dönüyor ve bir duvarı baştanbaşa aynı portrenin göz kısmıyla kaplanmış bir salona giriyorum; gözlerden yapılma bir salona. Tekrar sağa dönünce duvarda bir yazı; "Face to Face with Van Gogh" ("Van Gogh ile Yüz Yüze") diyor, hemen altında ise bir başka otoportre var. Van Gogh'un 1886 yılında resmettiği, hafif yan durup tek elinde bir fırça tuttuğu otoportrede gözleri hafif kısık. Bu, yüzüne huzursuz ve acılı

Popular culture has its unique victims in every period. The painters, who would probably never find a place in the public's agenda under normal conditions, finally took their place in this wide-ranging list. Unfortunately, Vincent Van Gogh is one of these names today. Although the depth of human beings can become perceptible through what they produce, it is almost impossible for anyone else to fully feel the mystery they have. For this reason, it can be said that even though Van Gogh's works were transformed into objects of consumption with the name –since the real essence of the person cannot be noticed without paying attention to it– his "visibility" will not be enough to diminish him. Today, we will visit the Van Gogh Museum in the city of Amsterdam on the screen, this time refreshing our gaze, this artist, who was announced to us, but we have not heard of.

When I enter, three Van Gogh self-portraits, which are identical on the big screens above the doors, greet me. I turn right and enter a hall whose one wall is covered with the eye part of the same portrait; to a hall made of eyes. When you turn right again, writing is on the wall saying "Face to Face with Van Gogh," and just below is another self-portrait. In the self-portrait painted by Van Gogh in 1886, where he stands slightly sideways and holds a brush in one hand, his eyes are slightly low. This adds a restless and painful expression to his face. While thinking,

N

OGH

ZESİ

bir ifade katıyor. Tam da “Belki de bir sanatçıyı anlamanın en etkili yolu, kendini nasıl resmettiğine dikkat kesilmektir.” diye düşünürken “Self-Portraits” başlıklı bir bilgilendirme yazısının yakınlaştırma butonuna tıklıyor ve Van Gogh’un bu otoportreleri aslında nasıl gözüktüğünü yansıtmak için değil, renk, fırça hareketi ve yüz ifadesi çalışmak için resmettiğini öğreniyorum. Otoportrelerimin yalnızca birinde canlılık belirtisi görüyorum, demiş Van Gogh. Ressamın, önünde tuvalin yer aldığı bir resimiymiş. Aramaya koyuluyorum. Aynı sırada yer alıyor *Self-Portrait as a Painter* resmi. Van Gogh resimde siyah, fötr bir şapka giyiyor. Hakikaten de önünde bir tuval, elinin ucunda da bir palet. Karanlık bir resim; yüzü neredeyse zar zor seçiliyor. Van Gogh, ressamlığını resmen tasdik ediyor bu otoportreyle. Sembolik bir anlam da taşıyor olmalı. Tam on üç adet portre sayıyorum bu salonda. Bir ressam ile otoportreleri vasıtasıyla tanışmak iyi bir başlangıç. Üst kata çıkıyorum.

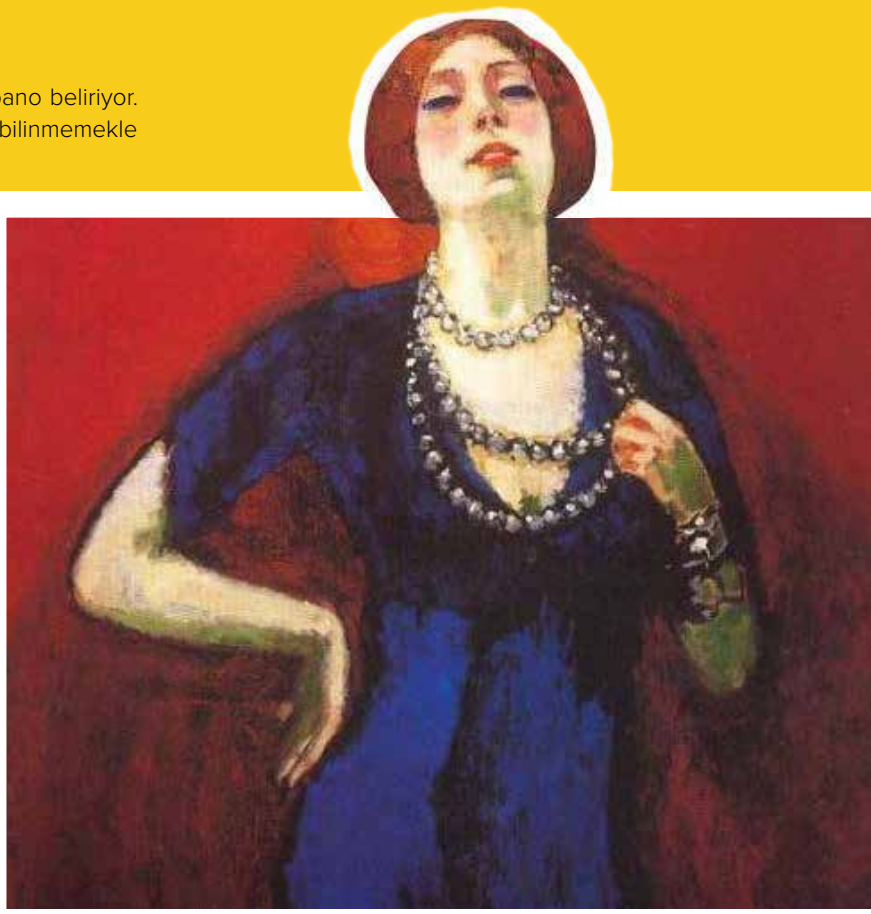
“Perhaps the most effective way to understand an artist is to pay attention to how he portrays himself,” I click on the zoom button of an informative article titled “Self-Portraits” and I learn that Van Gogh painted these self-portraits not to reflect how they look, but to study colour, brush movement, and facial expression. “I only see a hint of vitality in one of my self-portraits,” Van Gogh said. It was a painting of the artist with the canvas in front of him. I start searching. It takes place in the same row *Self-Portrait as a Painter* painting. Van Gogh is wearing a black fedora hat in the picture. Indeed, a canvas is in front of him, a palette at the tip of his hand. A dark picture; his face is almost barely noticeable. Van Gogh officially acknowledged his painting with this self-portrait. It must also have a symbolic meaning. I count thirteen portraits in this room. Meeting an artist through self-portraits is a good start. I go upstairs.

İlk gördüğüm şey, üzerinde ressama ait el yazısı ile eskiz bir çizimin bulunduğu duvardaki pano. Bu kattaki Paris resimleri bir yana, “köy” ve “köylü” temalarının hâkim olduğu kısım gerçekten ilgimi çekiyor. Özellikle *The Cottage* (1885) resmini incelemeden geçebilmek mümkün değil. Arkasını dönmüş, eve girmek üzere olan bir köylü kadın, tümü soluk olmak üzere koyu sarı, kahve-rengi, yeşil, mavi renkleri arasındaki ustaca geçişler, ağaçların bir fırtınaya işaret eden kulübeye doğru eğimleri ve kulübenin sol duvarında görünen belli belirsiz bir adam gölgesi, hep birlikte gizemli ve karanlık bir hava katıyor bu resme. Zihnimde Van Gogh’un yaşamını konu alan *Loving Vincent* filminde izlediğim, köylülerin Van Gogh’u aşağıladıkları sahneler canlanıyor. Tüm bu köy resimleri, kim bilir hangi koşullarda resmedildi. Anthon van Rappard’a ait iki adet resim de yer alıyor serginin bu kısmında. Van Gogh’unkilerin aksine insan bedenlerinin yakından resmedildiği bu resimler, oldukça sıcak bir atmosfere sahip. Arka kısımdaki salona ilerlediğimde bir çiçek bahçesiyle karşı karşıya kalıyorum; Van Gogh’un bildiğim tüm çiçek resimleri burada, bir arada. Oklar ile yan salona geçince sanatçının meşhur yatak odası resmini görüyorum, resmin yanında ise yatak odasının canlandırılmış bir fotoğrafı yer alıyor. Hayal ile hakikat, imge ile madde arasında bırakıyor beni serginin ziyaretçilerine sağladığı bu “imkân”. Yatak odasının fotoğrafını görünce resmine olan sevgim artıyor.

> ***Arka kısımdaki salona ilerlediğimde bir çiçek bahçesiyle karşı karşıya kalıyorum; Van Gogh’un bildiğim tüm çiçek resimleri burada, bir arada.***
>
> ***When I move to the hall at the back, I am faced with a flower garden; all of Van Gogh's flower paintings I know are here, together.***

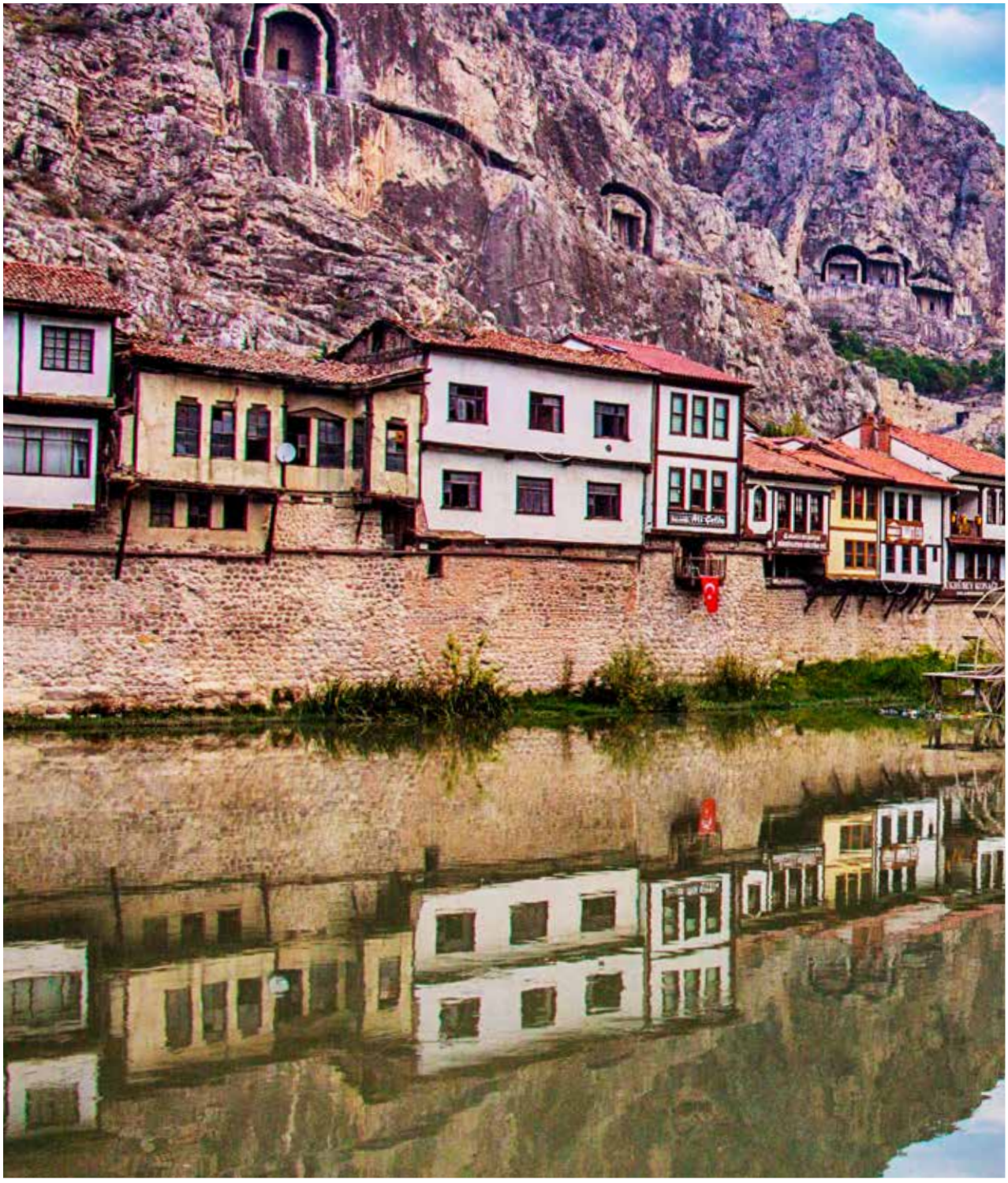
The first thing I see is the panel on the wall with a sketch drawing by the artist's handwriting. Apart from the Paris paintings on this floor, the part dominated by the “village” and “peasant” themes catches my attention. In particular, it is not possible to pass the painting *The Cottage* (1885) without examining it. Turned around, a peasant woman about to enter the house, the subtle transitions between ochre, brown, green, blue, all pale, the slopes of the trees towards the hut pointing to a storm, and the shadow of a man visible on the left wall of the hut, all is mysterious and adds a dark atmosphere to this picture. I remember the scenes that I watch in the movie Loving Vincent, which is about the life of Van Gogh, where the villagers humiliate Van Gogh. All these village paintings were painted under what conditions, who knows. There are also two paintings by Anthon van Rappard in this part of the exhibition. Unlike Van Gogh's, these paintings, which depict human bodies closely, have a very warm atmosphere. When I move to the hall at the back, I am faced with a flower garden; all of Van Gogh's flower paintings I know are here, together. When I move to the next room with arrows, I see the artist's famous bedroom painting, next to the picture is an animated photograph of the bedroom. This “opportunity” that the exhibition provides for its visitors leaves me between dream and reality, image and matter. My love for his painting grows when I see the photo of his bedroom.

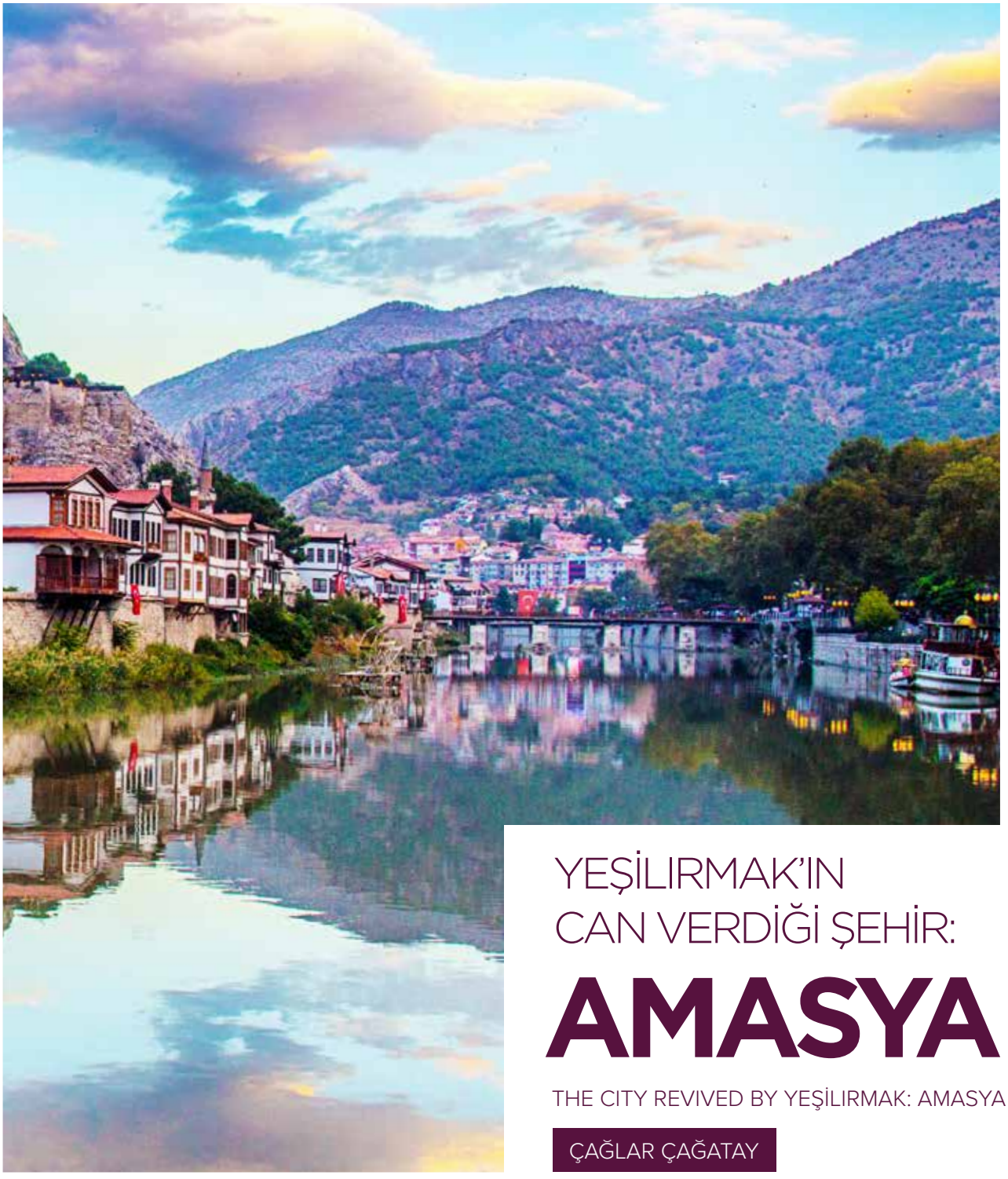

Üçüncü kata tıklıyorum. “Hastalık ve Kulak” başlıklı bir pano beliriyor. Burada “Van Gogh’un hangi hastalıktan mustarip olduğu bilinmemekle birlikte semptomlarının epilepsi ve ağır bir maniye işaret ettiği” not edilmiş. Kendi isteğiyle hastaneye yatan sanatçının resmin iyileştirici gücüne beslediği inancı hayatının hiçbir döneminde kaybetmediği söyleniyor. Bu kısımda Van Gogh’un otuz yedi yıllık yaşamında sahip olduğu en yakın dostlarının resimleri de yer alıyor. Bu isimlerden bazıları Paul Gaugin, Émile Bernard ve Paul Sérusier. Van Gogh’un natürmort meyve resmi çalışmalarını da inceledikten sonra yan odaya geçiyorum, Kees van Dongen’ın bir resmi karşılıyor beni. Alımı bir kadın, cesur bir bakış... Resmin ismini hemen aratıyor ve resimdekinin sanatçının eşi Guus Preitinger olduğunu öğreniyorum. Onun hemen yanındaysa yine aynı ressamın boyut olarak diğerinden oldukça küçük bir resmi yer alıyor. Yine bir kadın, portrenin ismi *Mina Tandja*. Kim olduğuna dair internette herhangi bir bilgi yok. Kırmızı, yarım tülbentli, ürkek bakışlı ve sarı renkte giysiler giymiş bu kadının resmi, yanındaki resimle her yönden tezat. Yan yana duran bu iki resmin kontrastlığı ikisini de daha ilgi çekici kılıyor. İlerliyorum. Bu katta ekseriyetle farklı sanatçılara ait eserler yer alıyor. Bir Van Gogh resmi görüyor, okları takip ediyor ve tüm ayrıntılarıyla inceliyorum titizlikle işlenmiş bu manzarayı. Hayattayken yalnızca bir resmini satmayı başarabilmiş Vincent Van Gogh’un anısına açılan bu müzeye olan ziyaretimi, bir tık, fakat yoğun ve bir o kadar da manidar hislerle sonlandırıyorum.

> ***Kendi isteğiyle hastaneye yatan sanatçının resmin iyileştirici gücüne beslediği inancı hayatının hiçbir döneminde kaybetmediği söyleniyor.***
>
> ***It is said that the artist, who was hospitalized voluntarily, never lost faith in the healing power of painting.***

I click on the third floor. A board titled “Disease and Ear” appears. It is noted here, “Although it is not known which disease Van Gogh suffers from, his symptoms indicate epilepsy and a severe mania.” It is said that the artist, who was hospitalized voluntarily, never lost faith in the healing power of painting. This section also includes pictures of Van Gogh's closest friends in his thirty-seven years of life. Some of these names are Paul Gaugin, Émile Bernard, and Paul Sérusier. After examining Van Gogh's still-life paintings, I move to the next room. A painting by Kees van Dongen greets me. A brilliant woman, a bold look... I immediately search for the name of the painting and learn that it is the wife of the artist, Guus Preitinger. Next to it, there is a picture of the same artist that is much smaller in size than the other. Another woman, the name of the portrait is *Mina Tandja*. There is no information on the internet about who she is. The picture of this woman, dressed in red, half-headscarf, timid eyes, and yellow clothes, contrasts in every way with the picture next to it. The contrast of these two pictures side by side makes both of them more interesting. I'm moving forward. On this floor, there are works by mostly different artists. I see a Van Gogh painting, follow the arrows and examine this meticulously processed landscape. I end my visit to this museum, which was opened in memory of Vincent Van Gogh, who managed to sell only one of his paintings while he was alive, with a click, but intense and at the same time meaningful feelings.

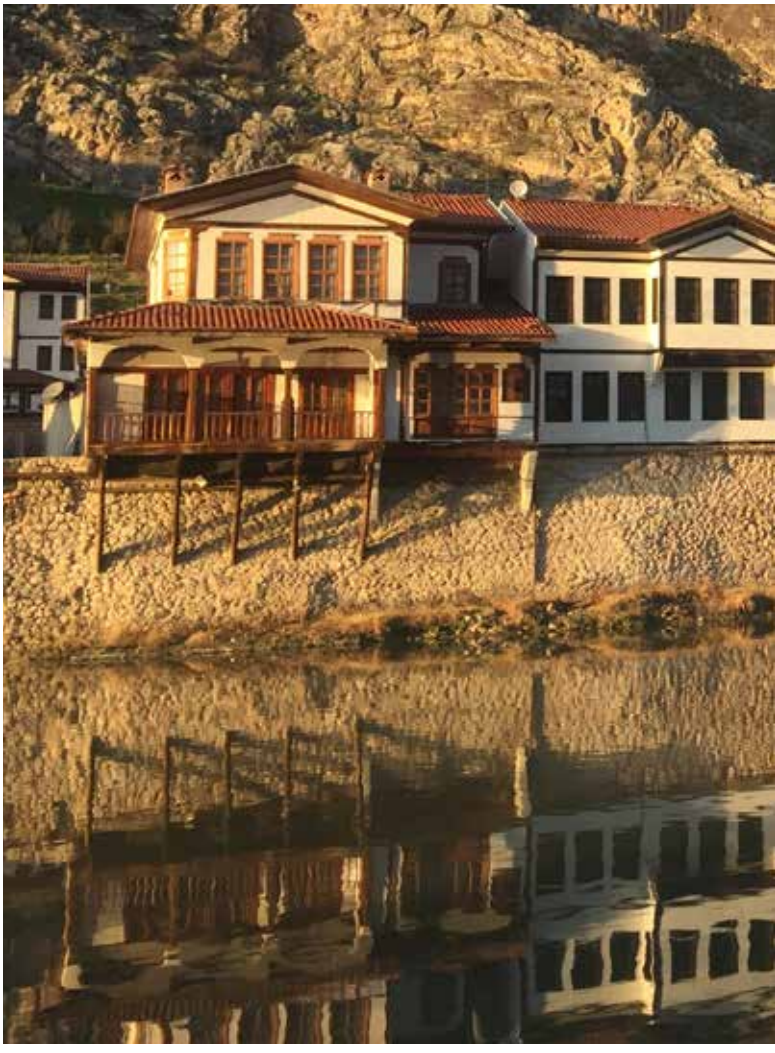

YEŞİLIRMAK'IN CAN VERDİĞİ ŞEHİR: AMASYA

THE CITY REVIVED BY YEŞİLIRMAK: AMASYA

ÇAĞLAR ÇAĞATAY

> ***Amasya olağanüstü doğal konumu ile şaşırtıcı bir güzelliğe sahip ve sarp kayalıkları ikiye bölerek kendine yol açan Yeşilırmak etrafında konumlanmış durumda.***
>
> ***Amasya has an astonishing beauty with its extraordinary natural location and is located around Yeşilırmak, which divides cliffs into two.***

Dünyanın ilk coğrafyacısı Strabon'un doğduğu, Ferhat'ın Şirin için dağları deldiği, Osmanlı İmparatorluğu'nun şehzadelerinin yetiştiği, milli mücadelede bağımsızlık ateşinin yakıldığı yer Amasya... Yeşilırmak'ın kenarında konumlanmış Yalıboyu evleri, müzeleri, köprüleri, kaya mezarları, anıtları ve daha birçok tarihi eserinin yanı sıra doğal güzellikleri ile de ön plana çıkıyor. Kendine has zengin kültürü, gastronomisi ve elması ile meşhur Amasya, seyahat severlere farklı seçenekler sunuyor.

Amasya is the place where Strabo, the world's first geographer, was born, Ferhat pierced the mountains for Şirin, the princes of the Ottoman Empire were raised, and the fire of independence was lit in the national struggle. Located on the edge of Yeşilırmak, Yalıboyu stands out with its natural beauties as well as its houses, museums, bridges, rock tombs, monuments, and many other historical artifacts. Famous for its rich culture, gastronomy, and apple, Amasya offers different options to travel lovers.

Şehrin Simgesi: Yalıboyu Evleri

Şehrin gezilecek yerler listesindeki ilk durağımız Yalıboyu evleri. Yeşilırmak kenarındaki tarihi evler, Harşena Dağı'nın bitiminde yer alıyor. İki veya üç katlı olan evler, ahşap ve beton malzeme kullanılarak inşa edilmiş ve sokak dokusu olarak bitişik nizamda yapılmış. Yalıboyu evlerinin içerisinde yer alan Hazeranlar Konağı, Hatuniye Cami'nin hemen yanında bulunuyor. Etnografya müzesi olan konağın, alt katında sanat galerisi var. Bu konağı da mutlaka gezmelisiniz.

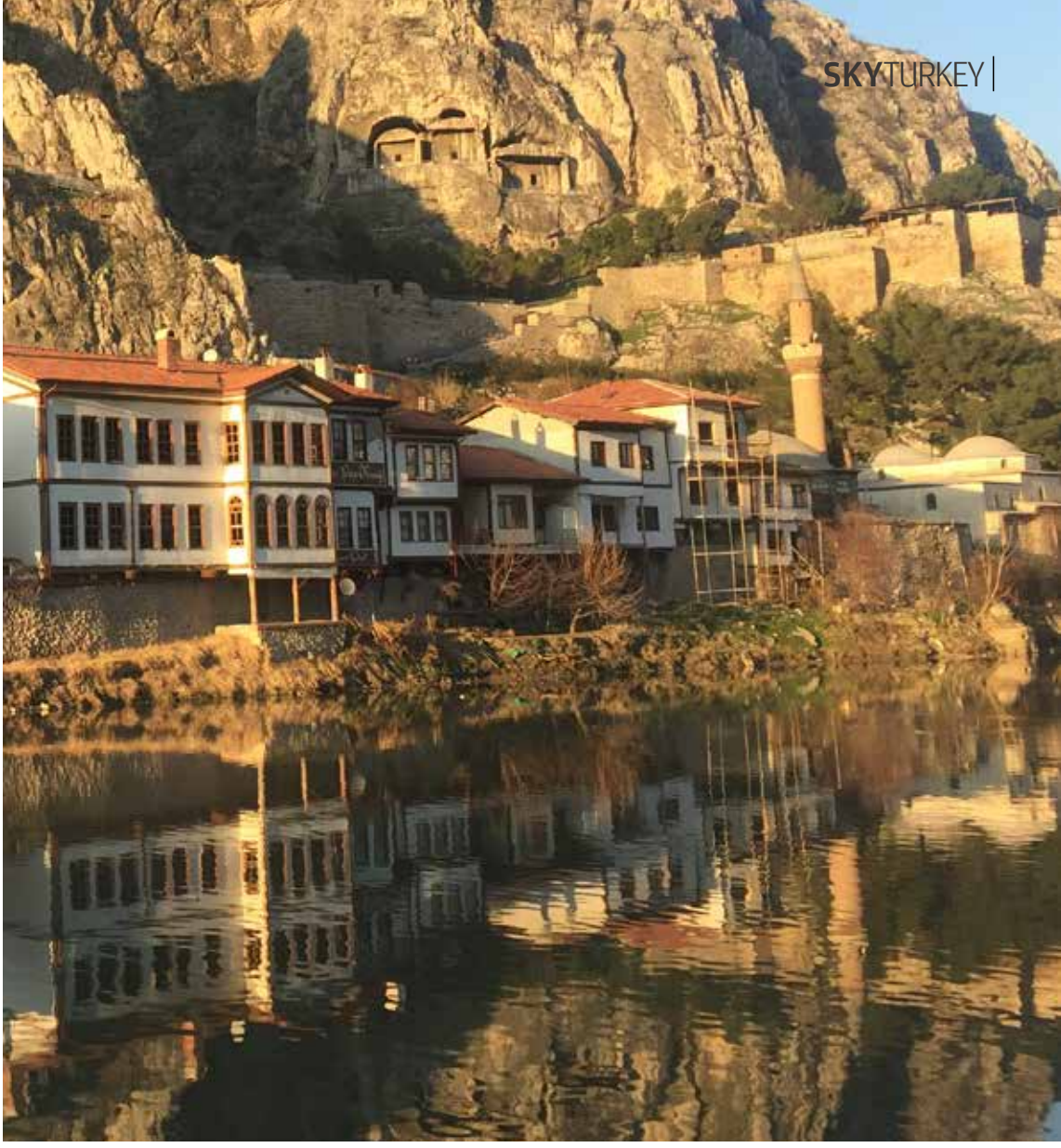
Görkemiyle gözünüzü alacak olan Harşena Dağı ve Pontus Kral Kaya Mezarları bir sonraki durağımız oluyor. Amasya'nın Pontus Krallığı'nın başkenti olmasıyla birlikte, dağın güney yamacına anıtsal kaya mezarları inşa edilmiş. Anadolu'nun en seçkin örnekleri arasında gösterilen bu bölgeyi görmek için, merdivenleri çıkmak gerekiyor ama buna kesinlikle değecek emin olabilirsiniz.

Symbol of the City: Yalıboyu Houses

Our first stop on the list of places to visit in the city is Yalıboyu houses. Historical houses on the edge of Yeşilırmak are located at the end of Harşena Mountain. The two or three-storey houses were built using wood and concrete materials and have a street texture. Located in Yalıboyu houses, Hazeranlar Mansion is right next to Hatuniye Mosque. The mansion, which is an ethnography museum, has an art gallery on the ground floor. You should definitely visit this mansion.

Harşena Mountain and Pontic King Rock Tombs, which will catch your eyes with their splendour, will be our next stop. With Amasya being the capital of the Kingdom of Pontus, monumental rock tombs were built on the southern slope of the mountain. It is necessary to climb the stairs to see this region, which is shown among the most distinguished examples of Anatolia, but you can be sure that it will be worth it.

Şehrin bir diğer simgesi de Bayezid Külliyesi. Yeşilırmak'ın kenarındaki külliye, 1481'de II. Bayezid'in tahta çıkmasıyla yapımına başlamış ve 1486'da tamamlanmış. Geniş ve büyük avlusu, el işlemeli taç kapısı ve mimari işçiliğiyle dikkat çeken yapıyı, geziniz sırasında ziyaret etmelisiniz. Aynı zamanda külliyenin imaret binasında Minyatür Amasya Müzesi de yer alıyor.

Müzeler Şehri Amasya

Amasya olağanüstü doğal konumu ile şaşırtıcı bir güzelliğe sahip ve sarp kayalıkları ikiye bölerek kendine yol açan Yeşilırmak etrafında konumlanmış durumda. Amasya'nın en eski köprülerinden Alçak Köprü'nün ayağında, Yeşilırmak'ın kıyısındaki eski sur duvarları üzerinde kurulu iki katlı ahşap bina Şehzadeler Müzesi olarak hizmet veriyor. Şehzadelikleri Amasya'da geçmiş olan Osmanlı Sultanlarının aslına uygun resimlerinden yola çıkarak yaptırılan heykellerini görebileceğiniz müzeyi mutlaka ziyaret edin, tarihe keyifli bir yolculuk yapın.

Another symbol of the city is the Bayezid Complex. The complex on the edge of Yeşilırmak started to be constructed in 1481 with the ascension of Bayezid II to the throne and was completed in 1486. You should visit the building, which attracts attention with its wide and large courtyard, hand-carved crown gate, and architectural workmanship. There is also the Miniature Amasya Museum in the imaret building of the complex.

Amasya, City of Museums

Amasya has an astonishing beauty with its extraordinary natural location and is located around Yeşilırmak, which divides cliffs into two. The two-storey wooden structure built on the old city walls near Yeşilırmak, at the foot of Alçak Bridge, one of the oldest bridges in Amasya, serves as the Princes Museum. You should visit the museum where you can see the sculptures of the Ottoman Sultans, who spent their youth in Amasya, based on the original paintings, and make a pleasant journey into history.

700 yılı aşkın tarihi ile Amasya Bimarhanesi yani şifahanesi, 2011'den beri Sabuncuoğlu Tıp ve Cerrahi Tarihi Müzesi olarak ziyaretçilerini bekliyor. Tıp tarihi meraklılarının ve sanatseverlerin görmesi gereken Amasya Bimarhanesi, Anadolu'da müzikle tedavi yapılan ilk hastane olma özelliğini taşıyor. Müzede, Fatih Sultan Mehmet döneminde 14 yıl başhekimlik yapmış Sabuncuoğlu Şerefeddin'in yazmış olduğu ilk Türkçe cerrahi eser Cerrahiyyetü-l Haniyye kitabındaki çizimlerden yola çıkarak yapılan aletler sergileniyor.

Bir sonraki durağımız Amasya Arkeoloji Müzesi. 1925'de kurulan Amasya Müzesi'nde 13 ayrı medeniyetin eserlerini bir arada görmek mümkün. Müzenin en dikkat çekici bölümü ise İlhanlılar Dönemi'ne ait 14'üncü yüzyıldan kalma mumyalar. Saraydüzü Kışla Binası ise Mustafa Kemal Atatürk'ün 1919 yılı Haziran'ında Amasya'ya geldiğinde konakladığı ve Amasya Genelgesi'nin kaleme alındığı yer. Bu bina tarihi aslına uygun bir şekilde Yeşilırmak kıyısında yeniden inşa edilmiş. Cumhuriyet Dönemi'ne ait eserlerin ve belgelerin sergilendiği bir müze olmasının yanı sıra bir kültür merkezi. Amasya efsanevi âşıklar Ferhat ile Şirin'in yaşadığı yer olarak biliniyor. Şirin'e olan aşkı uğruna dağları delerek, suyu getiren Ferhat'ın izleri hâlâ "Ferhat Su Kanalı" olarak bu Amasya'da yaşıyor. Siz de Ferhat ile Şirin'in masal hâline gelen bu öyküsünü yerinde görmek istiyorsanız, Ferhat Su Kanalı bölgesini ziyaret edebilirsiniz.

With its history of more than 700 years, Amasya Bimarhanesi, or hospital, has been waiting for its visitors since 2011 as the Sabuncuoğlu Medical and Surgical History Museum. Amasya Bimarhanesi, which must be seen by medical history enthusiasts and art lovers, is the first hospital in Anatolia where music therapy was performed. In the museum, instruments made based on the drawings in the book Cerrahiyyetü-l Haniyye, the first surgical work in Turkish written by Sabuncuoğlu Şerefeddin, who served as chief physician for 14 years during the reign of Fatih Sultan Mehmet, are exhibited.

Our next destination is the Amasya Museum of Archeology. It is possible to see the works of 13 different civilizations together in the Amasya Museum, which was established in 1925. The most striking part of the museum is the mummies from the 14th century from the Ilkhanid Period. Saraydüzü Barracks Building is the place where Mustafa Kemal Atatürk stayed when he came to Amasya in June 1919 and the Amasya Circular was written. This structure was rebuilt on the shore of Yeşilırmak in accordance with its historical original. Besides being a museum where works and documents belonging to the Republic Period are exhibited, it is a cultural centre. Amasya is known as the place where the legendary lovers Ferhat and Şirin lived. Traces of Ferhat, who brought water by piercing the mountains for the sake of his love for Şirin, still lives in here as the "Ferhat Water Channel." If you want to see this story of Ferhat and Şirin, which has become a fairy tale, you can visit the Ferhat Water Channel area.

Şirin'e olan aşkı uğruna dağları delerek, suyu getiren Ferhat'ın izleri hâlâ "Ferhat Su Kanalı" olarak bu Amasya'da yaşıyor.

Traces of Ferhat, who brought water by piercing the mountains for the sake of his love for Şirin, still lives in here as the "Ferhat Water Channel."

FANTASTİK KENTLER 3
FANTASTIC CITIES

DENBER

ARDA AREL

Boğa bedenli adamlarla, iri kalçalı kadınların yurdu Denber; bin bir yıldır Rhû Çölü'nün ortasında, nispeten verimli topraklarda uzanmış yatıyor. Çöl aç ve susuz, yanı başında ne varsa yiyor içiyor yine de doymuyor. Fakat Denber'e verilmiş bir sözü var, ona asla dokunmuyor.

Sahra ve Denber zamanla iç içe geçmiş, bir bütün olmuşlar. Halk çölün ruhu olduğuna inanıyor ve ona tapıyor. Ona Avcı diyorlar. Oryon, Sayad ve daha birçok ismi var ama ruh aynı ruh. Onları koruyor, şehri muhafaza ediyor. Ve tabii korku da inancın bir parçası, Avcı'nın müsaadesi olmadan kim çölde ne yapabilir.

Kişi Rhû'ya adımını attığı an avcıyla tanışır. Avcı izin verirse ay dönümü Denber'e erişir.

Kıvırcık, yağlı saçları da gözleri gibi geceden siyah, kavruk tenli bir çocuk aşağı mahalleye çıplak ayak koşuyor. Sokaklar öyle sessiz ki çocuğun ayak sesi yankılanıyor. Aşağı mahalledeyse beyaz bir tüccar, yana yakıla yüzündeki yanıklara merhem arıyor. Güç bela çölü aşmış, belli ki Denber'e ilk gelişi. Bir mızrak kulu, batıya bakan duvarın en yüksek burcunda, başını gölgeye vermiş tüccarı izliyor. Yüzünde sütten ak dişlerini kısmen gösteren bir tebessüm. Henüz farkında değil ama bir seveni var. Genç kız çarşıdan eve, evden çarşıya aynı kumaşı taşıyor. Çünkü en yüksek burcun gölge yanı sadece çarşı ile kızın evi arasında görülebiliyor. Mızrak kulu başını çevirip bir anlık onu görse tüm gün gidip geldiğine değecek.

Kum taşından sarı surları alaca karanlıkta kenti neredeyse görünmez kılıyor. Gizlenmişi gören, gördüğünü vuran yiğitlerin bile o vakit Denber'i görüp yanılgıya düştüğü olmuştur. Ardından güneş öyle hızlı batıyor ki aysız gecede göz açıp kapamaya şehir karanlığa bürünüyor. İşte, Denber'de hayat o zaman başlıyor.

İlk ateş bekçileri çıkıp sokakları aydınlatacak kandillerin fitillerini tutuşturuyorlar. Kandiller tutuşunca Denber, gece karanlığında çölün ortasında bir meşale gibi parlıyor. İnsanlar sokağa dökülüyor ve market aniden canlanıyor. Tüccar, aradığı merhemi buluyor ve nihayet yükünü indirmeye koyuluyor. Bir daha yolu düşerse Denber'e derdine derman dahi arasa akşamı bekleyecek, o kesin.

Köşe başından bir ses duyuluyor. Bir müzik. Deve derisinden yapılma Zuma adında bir çalgı bu. Başına geçen koca karı ihtiyar parmaklarını ustaca vurarak ritmi belirliyor. O cüsseli bedenler, rengârenk neşeleri geldiğinde şaşırtıcı derecede kıvrak danslar edebiliyor.

Denber, the home of men with bull bodies and women big hips, has been lying in relatively fertile land in the middle of the Rhû Desert for a thousand and one years. The desert is hungry and thirsty, eats and drinks whatever is right next to it, but still doesn't get enough. But it has a promise to Denber that it never bothers the city.

Sahara and Denber have intertwined over time and become one. The people believe the desert has a soul and worship it. They call it the Hunter. It has many other names like Oryon, Sayad but the soul is always the same. It protects them and preserves the city. And, of course, fear is also a part of faith; no one can do anything in the desert without the permission of the Hunter.

The moment one steps on Rhû, they meet the Hunter. If the Hunter permits, they reach Denber at the month anniversary.

A swarthy boy with curly, greasy hair and eyes as dark as the night is running barefoot down the neighbourhood. The streets are so quiet that the child's footsteps echo. A white merchant in the lower neighbourhood is looking for ointment for burns on his face. He barely crossed the desert obviously it's his first visit to Denber. A spear servant is watching the merchant with his head in shadow at the highest tower of the west-facing wall. A smile that partially shows his teeth whiter than milk on his face. He is not aware of that yet but someone loves him. The young girl is carrying the same fabric from home to the bazaar and from the bazaar home. Because the shadow side of the highest tower can only be seen between the bazaar and the girl's house. If the spear servant turns his head and sees her for a moment, it'll be worth it that she goes back and forth all day.

Sandstone yellow walls make the city almost invisible in the twilight. Even the brave ones who saw what was hidden and shot what they saw, saw Denber at that time and fell into error. Then the sun sets so fast that the city turns into darkness in the blink of an eye on a moonless night. That's when life begins in Denber.

The first fire guards come out and ignite the wicks of the lamps that will illuminate the streets. When the lamps are ignited Denber glows like a torch in the middle of the desert at dusk. People take to the streets and the market suddenly comes alive. The merchant finds the ointment he was looking for and finally sets off to unload his load. If he ever happens to pass Denber, he will wait for the evening even if he looks for a cure, he'll wait for the evening; that's for sure.

Bu özel bir gece yahut eğlence değil, kentin gün battıktan sonra olağan hâli. Denberiler pek neşeli insanlar, çoğu zaman gülüyorlar. Fakat kesinlikle konuşkan değiller. Gerekmedikçe dilsiz gibiler. Kendi aralarında bile bakışarak tuhaf şekilde anlaşıyorlar. Kimileri çok zeki olmadıklarını söylüyor. Belki de doğru ve o yüzden bu kadar mutlular. Belki de tam tersi. Yine Denberilerin efsundan etkilenmedikleri, şakadan anlamadıkları, dilediklerinde avuçlarında ateş yaratabildikleri de söyleniyor. Denber, yeryüzünde öyle bir noktada ki hakkında söylenenler şehrin gecesiyle günü kadar başka. Denber'in hele ki gecesi bambaşka.

Sabah olduğundaysa kentte gün, bir öncekinin aynısı. Sessizlik de ses de aynı. Eğer koşarsa yokuş aşağı, bir oğlanın ayak sesi yahut Denber'e ilk defa gelmiş birinin sızlanması. Başka birisi, sevdiği adamı izlediğini görmesin diye evden gündüzleri çıkan bir genç kız da yoksa bilin ki şehir büsbütün uykudadır.

A noise is heard around the corner. Music. It is an instrument called Zuma made of camel skin. The old woman who took the reins determines the rhythm by tapping her fingers skilfully. Those bulky bodies can dance surprisingly briskly when their colourful joy comes.

This is not a special night or entertainment, but the city's normal after sunset. Denberians are very cheerful people, laughing most of the time. But they are not talkative. They are mute unless otherwise is necessary. They even strangely get along with each other by looking. Some say they are not very clever. Maybe it is correct and that's why they are so happy. Maybe it is the opposite. It is said that Denberians aren't affected by charm, don't have a sense of humour, can create fire in their hands. Denber is at such a point on earth that what is said about it is as different as the night and the day of the city. Especially, the nights of Denber are completely different.

In the morning, the day in the city is the same as before. Silence and sound are the same. If he runs down the hill footsteps of a boy or the whimper of someone who came to Denber for the first time. Know that the city is completely asleep if no young girl leaving the house during the day so that someone else does not see that she is watching the man she loves.

ELİF SANCHEZ: MÜZİĞİ BİR İÇGÜDÜ MESELESİ OLARAK ELE ALIYORUM

ELİF SANCHEZ: I HANDLE MUSIC AS A MATTER OF INSIGHT

SÖYLEŞİ: HAKAN AKOĞLU

Müzisyen bir aileden gelen ve 10 yaşına kadar ailesinden aldığı müzik eğitiminin ardından, İstanbul Devlet Konservatuvarından üstün başarı ödülü ile mezun olan Elif Sanchez, 2017'de Bill Pierce Ödülü ve Akdeniz Müzik Enstitüsü Ödülü'nü kazanarak Berklee College of Music'den mezun oldu. 2020'nin son günlerinde Türkiye'ye dönen Elif Sanchez ile yaptıklarını ve yapmak istediklerini konuştuk.

Coming from a musician family and receiving musical education from her family until the age of 10, Elif Sanchez graduated from the İstanbul State Conservatory with an outstanding achievement and graduated from Berklee College of Music by winning the Bill Pierce Award and the Mediterranean Music Institute Award in 2017. We talked with Elif Sanchez, who turned back to Turkey on the last days of 2020, about what she has done and what she will do.

Anneniz Türk Halk Müziği sanatçısı. Bir bakıma çocukluğunuz Türk Halk Müziği ile geçmiş... Berklee'ye uzanan müzik yolculuğunuzu sizin ağzınızdan dinleyebilir miyiz?

Ben müziğin içine doğdum ve bu yüzden de kendimi hep şanslı hissettim. Kendi müziğimizi küçük yaşta çok yakından tanıdım. Kulağıma, yüreğime o zamandan işledi. Annem koro şefi olduğundan çok sık konserleri olurdu ve ben her konserine çıkar türkü söylerdim. Fakat büyüdükçe başka bir yöne gitmeye karar vererek klasik müzik eğitimi aldım. Enstrümanistim diye şarkı söylemeyi hiç düşünmemiştim. Berklee'nin sınavına girdim. Burslu olarak kazandım ve caz obua bölümünün tek öğrencisi olarak da mezun oldum. Tabii Berklee ayrı bir serüvendi. 4 yıl boyunca ne yapsam ne etsem derken dünya müzikleri yapan, obua çalan ve şarkı söyleyen bugünkü ben oldum.

Ailede başka müzisyen var mı? Nasıl bir ailede büyüdünüz?

Ailemde müzisyen olmayan kimse yok. Annem ses sanatçısı aynı zamanda koro şefi. Babam da ses sanatçısı. İkisi de İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuvarı mezunu. Teyzem de bir ses sanatçısı. O da İTÜ mezunu. Abim keman çaldı bir süre fakat müzisyen olmak istemedi. Ne kadar istemediyse müzik de onu o kadar bırakmadı. Şu an perküsyon çalıyor. Müzisyen bir ailede büyümek avantaj olarak gördüğüm bir şeydir her zaman. Benim için müzik bir içgüdü. Sonradan hayatıma giren bir şey değil.

Uzun yıllar Amerika'da yaşadınız. Amerika serüveni nasıl başladı? Türkiye ve Amerika'yı karşılaştırdığınızda müziğe yaklaşım ve müzik eğitimi anlamında nasıl farklar görüyorsunuz?

Türkü, Klasik batı müziği, Caz, Blues derken Türkiye'de çok bölündüm. Hepsini harmanlayıp kendimi ifade edebileceğim bir tür yaratmak istedim. Türkiye'de böyle bir şeye müsaade edecek bir okul yoktu, hâlâ da yok, fakat artık her şey değişti. Benim zamanımda internet bu-

Your mother is a Turkish folk music artist. In a way, your childhood was spent with Turkish folk music... Could you share your musical journey to Berklee?

I was born into music, so I always felt lucky. I got to know our music very well at a young age. It has penetrated my ear and my heart from that time. Since my mother was a choir conductor, she had frequent concerts and I used to sing a folk song at her every concert. But as I grew up, I decided to go a different direction and studied classical music. I never thought of singing as an instrumentalist. I took Berklee's exam. I won a scholarship and graduated as the only student of jazz performance on oboe. Of course, Berklee was a separate adventure. Thinking about what I should do for 4 years finally I became the one who makes world music playing the oboe and singing.

Are there any other musicians in the family? What kind of family did you grow up in?

Everyone in my family is a musician. My mother is a singer and a choir conductor. My father is also a vocal artist. Both of them are graduates of İstanbul University State Conservatory. My aunt is also a vocal artist. She is an ITU graduate. My brother played the violin for a while but didn't want to be a musician. The music didn't leave him even though he didn't want to. He plays percussion. Growing up in a musician family is something I always see as an advantage. Music is an instinct for me. It's not something that came into my life later.

You lived in America for many years. How did your America adventure begin? How do you see the difference in terms of music and music education approach when you compare Turkey and the United States?

In Turkey, I was divided into folk songs, Western classical music, jazz, and blues. I wanted to create a genre where I could blend them all and express myself. There was no school in Turkey allowing something like that, still, there isn't, but today

> *Berklee'de müzik ve müziğin anlamına dair çok şey öğrendim.*
>
> *I learned a lot about music and the meaning of music at Berklee.*

günkü kadar yararlanılabilir bir araç da değildi. Berklee'de tam benim aklımdaki bu tanıma uyan bir okuldu. Aynı anda birçok şeyi öğrenip, deneyebileceğim. Makam dersinden çıkıp, caz armonisine giriyordum sonra da konturpuan dersi. Oradaki eğitim sisteminin en sevdiğim taraflarından biri her sorunun bir cevabı olmasıydı. Etrafında tarih yazan müzisyenler dolaşırken çalışmak, onlardan öğrenmek çok başka...

Javier Límon'un "Refuge of Sound" projesinde konuk sanatçı olarak davet edildiniz. Javier Límon ile yollarınız nasıl kesişti?

Javier Limón'la yollarımız Akdeniz müzik Enstitüsü'nün yaptığı Paco de Lucia tribute konseri ile kesişti. Konuk sanatçı olarak şu an dünyadaki en iyi harmonika sanatçılarından biri olan Antonio Serrano'nun davet edildiği inanılmaz bir konser düzenlediler ve beni de çalmam için davet ettiler. Orada tanıştık. Sonra beni Refuge of Sound projesine de davet etti.

Javier Limon'un çalıştığı isimler içinde sizin en çok etkileyen, en beğendiğiniz sanatçılar kimler?

Javier Limón birçok büyük işe imza atmış ve birçok usta ile çalışmış bir prodüktör. Çalıştığı birçok kişiyi çok beğenerek takip ediyorum fakat Bebo Valdez, Cucho Valdez ve Diego el Cigala benim müzikal hayatımda önemli yeri olan müzisyenler. Gerçekten kendi müziklerinde tarih yazmış insanlar. Aynı zamanda Buika ve Alejandro Sanz'ı da çok beğeniyorum.

2015'te "Mediant Collective" grubunu kurdunuz ve yapımcılığını Matthew Nicholl ve Javier Límon'un üstlendiği ilk albümünüzü yayınladınız. Mediant Collective nasıl kuruldu? Javier Límon ile çalışmak nasıl bir tecrübeydi?

Mediant Collective benim Gilad Barakan'la tanışmamla başladı. Gilad Berklee'de tanıştığım en yetenekli gitarist ve bestecilerden birisi. Bana kendi projesini çalmam için ulaşmıştı o vesileyle tanıştık. Müzik yaptıkça kafalarımızın ne kadar

everything is easier. The internet wasn't as useful as today. Berklee was a school that fitted exactly this description in my mind. At the same time, I could learn a lot and experience. I would go out of the theme class and go into jazz harmony and then counterpoint lessons. One of my favourite things about the education system there was that every question had an answer. It is very different to work around the musicians who wrote history and learn from them...

You have been invited as a guest artist in Javier Límon's "Refuge of Sound" project. How did your paths cross with Javier Límon?

Our paths crossed with Javier Límón with the Paco de Lucia tribute concert by the Mediterranean Music Institute. They organised an amazing concert where Antonio Serrano, currently one of the best harmonica artists in the world, was invited as a guest artist and invited me to play. We met there. Then he invited me to the Refuge of Sound project.

Among the names that Javier Límon has worked with, who are your favourite artists?

Javier Límón is a producer who has done many great jobs and worked with many masters. I admire many of the people he works with, but Bebo Valdez, Cucho Valdez, and Diego el Cigala are musicians who have an important place in my musical life. They made history in their music. I also like Buika and Alejandro Sanz very much.

You formed the band "Mediant Collective" in 2015 and released your first album, produced by Matthew Nicholl and Javier Límon. How was Mediant Collective founded? What was it like working with Javier Límon?

Mediant Collective started with my meeting with Gilad Barakan. Gilad is one of the most talented guitarists and composers I've met at Berklee. He had reached me to play his project and we met on that occasion. As we made music, we realised how alike we were, and the more we pro-

uyuştuğunu fark ettik ve ürettikçe daha da çok üretmek istedik. Çok keyifli bir iş birliği çıktı ortaya. Bir konserde Ayrılık türküsünü söylerken Gilad çok etkilenmiş ve kendi aranjmanını yapıp bana getirdi. Ben de onun aranjmanından çok etkilendim ve bunu kaydetmeye karar verdik. Telefonumuza kaydettik ve fikir almak için Matthew Nicholl'e yolladık. O da Javier'e dinletmiş. İkisi de çok beğendiler ve albüm kaydedelim dediler. Biz de 2015'te Mediant Collective'i kurduk. Albümümüz çıktı ve Avrupa turnesi yaptık fakat sonra herkes bireysel olarak devam etmek istedi ve ayrıldık.

Yaptığınız müziğin tarzı için neler söylersiniz. Albümde nasıl bir sound yakalamaya çalıştınız? Elif Sanchez, Dünya Müziği içinde nerede duruyor?

Amerika'da kaldığım süre boyunca farklı yerlerden gelen birçok müzisyen ile çalıştım. Birçok farklı kültürün müziklerini çaldım. Bunun şu an geldiğim noktaya çok büyük bir etkisi oldu. Müziğimi ve yaptığım nağmeleri bile farklı kılan budur. Farklı yerlerin müziğinden beni en çok etkileyen motifleri alıp kendi versiyonunu yarattım. Müziğimde birçok şeyin etkileşimi var o yüzden de yaptığım müzik tam anlamıyla dünya müziği.

EP'nizde Cenk Erdoğan ile çalıştınız. Repertuvarı nasıl seçtiniz? Bizi nasıl bir albüm bekliyor?

Cenk Erdoğan'la calışmak benim için bir ayrıcalık oldu. Cenk benim için Turkiye'nin en iyi ilk 5 müzisyeni arasındadır. O yüzden inanılmaz keyifli bir süreç oldu. Türküler benim dinleyerek büyüdüğüm, çok sevdiğim türküler. Benim için özel olan türkülerden birkaçını seçtim. Çok dinamik yeni fikirler denediğimiz bir EP yolda.

Bundan sonraki projeleriniz neler?

Kafamda birçok proje var. Her gün yeni bir fikirle uyanıyorum. Ama önceliğim EP çalışmamı olabildiğince çok insanla paylaşmak. Ondan sonra kendi şarkılarımdan oluşan İspanyolca ve Türkçe bir proje ve albüm yapmak istiyorum.

duced, the more we wanted to produce. Very pleasant cooperation has emerged. While I was singing the folk song Ayrılık at a concert, Gilad was very impressed and brought it to me with his arrangement. I was very impressed with his arrangement, and we decided to record it. We recorded it on our phone and sent it to Matthew Nicholl for advice. And he played it for Javier. They both liked it very much and said let's record an album. So, we started Mediant Collective in 2015. Our album came out and we toured Europe, but then everyone wanted to continue individually and we left it.

What would you say about the style of your music? What kind of sound did you try to capture in the album? Where does Elif Sanchez stand in World Music?

During my stay in America, I worked with many musicians from different places. I played music from many different cultures. This has had a huge impact on where I am now. This is what makes my music and even the songs I play differently. I created my version by taking the motifs that most impressed me from the music of different places. Many things interacting with my music, so the music I make is literally world music.

You worked with Cenk Erdoğan for your EP. How did you choose the repertoire? What kind of album awaits us?

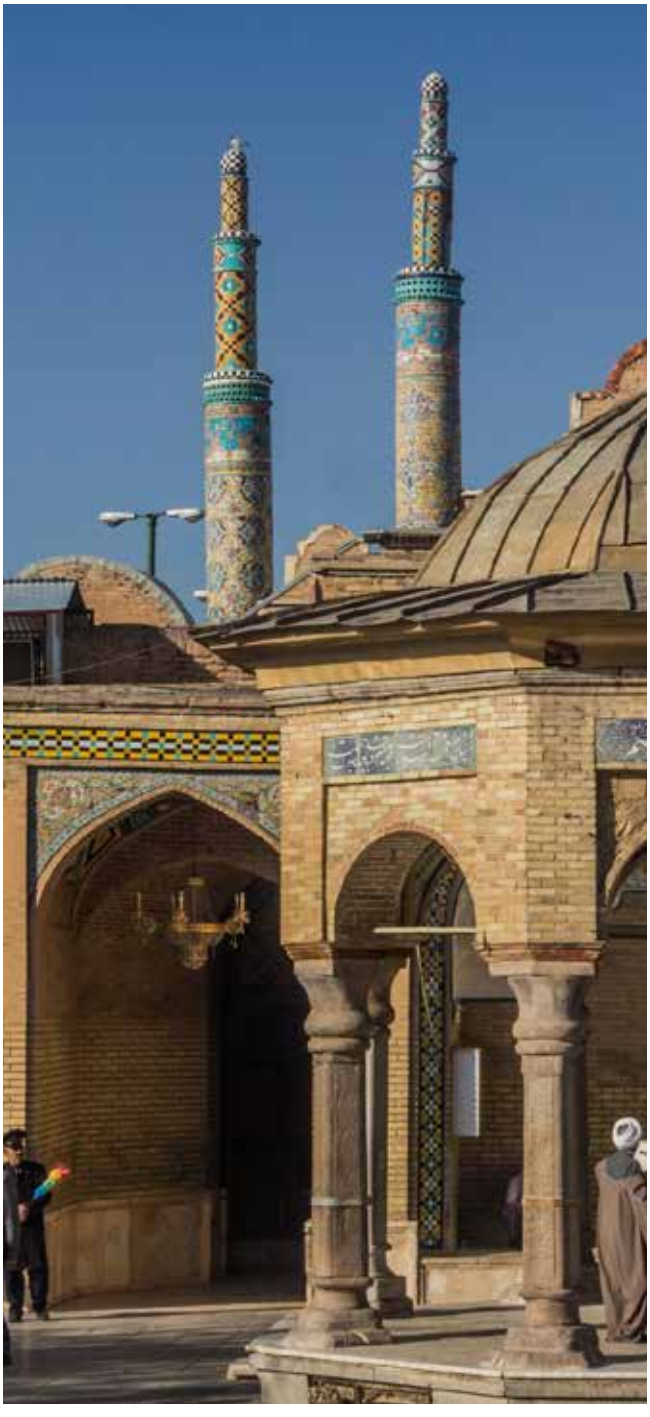
It has been a privilege for me to work with Cenk Erdoğan. Cenk, for me, is among Turkey's top 5 best musicians. That's why it was an incredibly enjoyable process. Folk songs are the ones that I grew up listening to and I love very much. I chose a few of the folk songs that are special to me. An EP where we try out very dynamic new ideas is on the way.

What are your next projects?

I have many projects in mind. Every day I wake up with a new idea. But my priority is to share my EP with as many people as possible. After that, I want to make a project and an album in Spanish and Turkish with my songs.

> ***Birçok farklı kültürün müziklerini çaldım. Bunun şu an geldiğim noktaya çok büyük bir etkisi oldu.***
>
> ***I played music from many different cultures. This has had a huge impact on where I am now.***

KAZVİN: İRAN'DA BİR MEYVE BAHÇESİ

QAZVIN: AN ORCHARD IN IRAN

YUSUF SAMİ KAMADAN

Azerbaycan sınırından başlayıp Hazar Denizi'nin güney cephesi boyunca Türkmenistan sınırına kadar uzanan, İran'ın kuzeyindeki Elburz Dağları'nın güney eteklerinde kurulmuş bir şehir olan Kazvin, bulunduğu mevki itibarıyla insanoğlunun çok erken keşfettiği ve yerleştiği bir yer. Toprağının verimli kaynak sularıyla beslenmesi burayı bir tarım kenti yapmasından başka, şehrin bulunduğu mevki stratejik olarak da burayı kendisine merkez edinenler için büyük imkânlar sunar. Sasaniler'in, imparatorluğun kuzey sınırlarını Deylemîler'den korumak için bu şehri kurmaları tam olarak Kazvin'in bu özelliği sebebiyledir. İslam fetihlerinin ilk yıllarında sulh yoluyla ele geçirilen Kazvin'in, aslında gerçek manada şehir hüviyeti kazanması da bu tarihten sonra olur. İnşa edilen surlar, sonradan da yapılan eklemelerle bugün hâlâ ayakta olan ve döneminde kendisine vakıf ge-

Qazvin, a city founded on the southern foothills of the Elburz Mountains in the north of Iran, starting from the border of Azerbaijan and extending along the southern front of the Caspian Sea to the border of Turkmenistan, is a place where human beings discovered and settled very early due to its location. The location of the city strategically offers great opportunities for those who take this place as their centre, besides making it an agricultural city, that the soil is fed with fertile spring waters. It is precise because of this characteristic of Qazvin that the Sassanids established this city to protect the northern borders of the empire from the Daylamids. It was only after this date that Qazvin, which was seized through peace in the first years of the Islamic conquests, actually gained the identity of a city. The city architecturally became an Islamic city

> *İslam fetihlerinin ilk yıllarında sulh yoluyla ele geçirilen Kazvin'in, aslında gerçek manada şehir hüviyeti kazanması da bu tarihten sonra olur.*
>
> *It was only after this date that Qazvin, which was seized through peace in the first years of the Islamic conquests, actually gained the identity of a city.*

lirlerinin tahsis edildiği Cuma Camii ve daha niceleriyle şehir mimari bakımdan bir İslam şehri hüviyeti kazanır. Daha sonra idaresine geçen yapılar da buna katkıda bulunurlar. Özellikle Selçuklular zamanında şehir mimari eserlerle süslenir. Malesef yıkıcı Moğol fırtınasının Kazvin'e de uğraması sebebiyle çok az bir kısmının günümüze kadar ulaştığı bu eserler gerçekten de sanat değeri bakımından göz doldurucudur. Meşhur Alamut Kalesi'nin de sınırları içerisinde yer aldığı şehir bu bakımdan da önemli bir değer taşır. Alamut Kalesi'ne uzanan sarp, dağlık yol Kazvin'den geçer. Bu sebep dolayısıyla olacaktır ki Moğollar Alamut Kalesi'ndeki oluşumu yok etmeden önce buraya musallat olurlar. Şehir özellikle Safevîler zamanında önem kazanır. Günümüzde ayakta kalan eserlerin çoğu bu dönemin ürünüdürler. Safevîler'in başşehri olan Tebriz'in Osmanlılar tarafından ele geçirilmesi neticesinde bir

with the built walls, the Juma Mosque, which still stands today with the additions made later and with which the income of the foundation was allocated during its period, and many more. The structures that took over later also contribute to this. Especially during the Seljuk Period, the city is decorated with architectural works. Unfortunately, because of the destructive Mongolian storm that also hit Qazvin, these works, which only a few of them have reached today, are really impressive in terms of artistic value. The city, in which the famous Alamut Castle is also located, has an important value in this regard. The steep, mountainous road to Alamut Castle passes through Qazvin. Probably, for this reason, the Mongols haunted here before destroying the formation in Alamut Castle. The city gained importance, especially during the Safavid Period. Most of the works that survive today are products of this period.

> ***Alamut Kalesi'ne uzanan sarp, dağlık yol Kazvin'den geçer. Bu sebep dolayısıyla olacaktır ki Moğollar Alamut Kalesi'ndeki oluşumu yok etmeden önce buraya gelirler.***
>
> ***The mountainous road to Alamut Castle passes through Qazvin. for this reason, the Mongols haunted here before destroying the formation in Alamut Castle.***

üs mevkiinde de olan Kazvin, bu devletin yeni başşehri olur. İki ticaret yolunun kesiştiği yerde bulunuyor olması sebebiyle ticaretin ilerlemesinde kilit bir faaliyet de gösteren şehir, bu dönemde büyük bir zenginliğe kavuşur ki aslında şehrin günümüze ulaştığı kadarıyla sahip olduğu mimari eserler de bunu tüm açıklığıyla ortaya koyarlar. Kazvin, erken tarihlerden itibaren burayı gezmeye gelen çok sayıda Avrupalı seyyahın da yazılarına konu olur. Şehrin sahip olduğu yapılar geçmişte olduğu gibi aslında günümüzde de turistleri çeker. Mesela Şah İsmail'in oğlu Şah Tahmasb'ın ismiyle de bilinen saray olan, Çihelsütûn bu eserlerin en önemlilerinden biridir. Kaçarlar zamanında tekrar elden geçmesiyle Kaçar mimarisini de taşıyan eser, gerçekten de görülmeyi hak eder. Kazvin'in özellikle yüzyıllar bir ticari merkez hâline gelmesinin neticesi olarak hayat kazanan kapalı çarşısı bir zamanların hararetli ticari faaliyetlerini âdeta hâlâ tarihi sütunlarında muhafaza ediyordur. Binlerce metrekarelik bir alana yayılmış olan pazar burayı ziyaret edenlere sadece tarihi yapısını sunmakla da kalmaz üstelik. Yüzyıllar önce yapılan bir sanat; gerek halı dokumacısı gerek ayakkabı üreticisiyle klasik anlamda varlığını burada hâlâ devam ettiriyordur. Ayrıca Kaçar Hanedanı dönemine tarihlenen Mescid-i Sultânî de şehirde görülmesi gereken yapılardan bir diğerini oluşturur. Sanayisiyle, yollarıyla, yapılarıyla günümüzde modern bir şehir hüviyeti taşıyan Kazvin, verimli toprağı ile İran'ın adeta meyve bahçesi olma özelliğini de muhafaza eder. Buraya has olan üzüm hakikaten tadılmaya değer. Modern kimliğinin yanında şehir burayı gelip de görmek isteyenlere hâlâ çokça şey sunar. Ve tabii ki hiç şüphesiz Kazvin'e kadar gelinmişken uğramadan gidilmemesi gereken bir yer de Alamut Kalesi'dir. Şehir merkezinin 100 küsur km. kuzeydoğusunda yer alan kale, yolları sebebiyle her ne kadar size rahat bir seyahat imkânı vermese de oraya varıldığında karşılaşılan manzara kesinlikle çekilen eziyeti unutturacaktır.

After the capture of Tabriz, the capital of the Safavids, by the Ottomans, Qazvin, which was also a base, became the new capital of this state. Being located at the intersection of two trade routes, the city, which was also a key to the progress of trade, attained great wealth in this period, and in fact, the architectural works that the city has reached today reveal this with all its clarity. Qazvin was also the subject of the writings of many European travellers who came to visit this place from early dates. The buildings of the city attract tourists today, as in the past. For example, Chehel Sotoon, the palace also known by the name of Shah Ismail's son Shah Tahmasp, is one of the most important of these works. The work, which also carries the Qajar architecture after being overhauled during the time of the Qajars, really deserves to be seen. The grand bazaar, which gained life as a result of the fact that Qazvin had become a commercial centre for centuries, almost still preserves the heated commercial activities of the past in its historical columns. The grand bazaar, which is spread over an area of thousands of square metres, not only offers its visitors its historical structure. An art that was made centuries ago continues its existence here in the classical sense with both as the carpet weaver and the shoe manufacturer. Also, Masjed-e Soltani, dated to the Qajar Dynasty, is another must-see structure in the city. With its industry, roads, and buildings, Qazvin is a modern city and preserves its fertile soil as an orchard of Iran. The grape unique to this place is worth tasting. Besides its modern identity, the city still offers a lot to those who want to come and see this place. And of course, there is no doubt that Alamut Castle is a place that should be visited when you are in Qazvin. Although the castle, which is located 100 km northeast of the city center, does not give you a comfortable travel opportunity due to its roads, the scenery encountered when you get there will make you forget the suffering.

NİLÜFER YANYA:

MÜZİK İLE ÖZLEDİĞİM ŞEYLERİ ARIYORUM

NİLÜFER YANYA: I AM LOOKING FOR THE THINGS I MISS WITH MUSIC

SÖYLEŞİ: GİZEM ERTÜRK

İlk albümü Miss Universe'ün, Pitchfork, Billboard, Stereogum, Consequence of Sound, The Guardian, MTV, Noisey, The Independent, Paste, Under the Radar, Dazed ve CLASH tarafından 2019'un en iyi albümlerinden biri seçilmesiyle büyük bir üne kavuşan Nilüfer Yanya ile müziğe bakışını ve gelecek planlarını konuştuk.

We talked to the young artist, Nilüfer Yanya about her first album Miss Universe was selected as one of the best albums of 2019 by Pitchfork, Billboard, Stereogum, Consequence of Sound, The Guardian, MTV, Noisey, The Independent, Paste, Under the Radar, Dazed, and CLASH, and her view on music and her plans.

Şöyle başlayalım. Bir şarkının ortaya çıkış süreci nasıl oluyor sizde?

Önce şarkıyı kafamda yazıyorum. Sonrasında gitarımla tamamlıyorum gibi basit bir cümleyle anlatabilirim aslında. Fakat "önce kafamda yazıyorum" ibaresi, öyle basit bir şekilde anlatılabilecek bir şey değil. Geçmişi, geleceği, gördüklerimi, görmek istediklerimi, aslında özlediğim şeyleri bir şekilde "süzmek" bu.

Yeni EP'niz "Feeling Lucky?"yi nasıl anlatıyorsunuz peki, yine aynı sürecin ürünü mü?

Öngörülemezlik ve değişim fikirlerine odaklanan bir çalışma olduğunu söyleyebilirim. Şarkılardan birinde konsept olarak şans teması vardı ama sonra hepsinde bu temanın olduğunu fark ettim. Bu durum, beni genel olarak şans hakkında düşündürdü ve ortaya şu çıktı: İyi ve kötü. Kontrolümüz dışındaki şeyler ve bizim kontrolümüz altında olan şeyler. İşler beklentilerimizi aştığında veya plana uygun gitmediğinde eylemleri ve olayları iyi şans ve kötü şansa bırakıyoruz.

"Feeling Lucky?" EP'sine öncülük eden "Crash"in başarısı sürpriz oldu mu?

Nick Hakim ile yaptığımız "Crash" başından beri favorilerimden biriydi. Demo aşamasında son okumaya kadar enerjim hep aynı, çok yüksekti. Nadiren yaşanan özel bir histi ve bir şekilde dinleyiciye de geçtiği için çok mutluyum.

Nick Hakim ile çalışmak nasıl bir deneyimdi?

Muhteşem. Bir zamanlar hayranı olduğunu biriyle gün gelip çalışma fırsatı bulmak tarifsiz bir his. Ortaya çıkan işten de çok mutluyum.

Covid-19 yaratım sürecinizi nasıl etkiledi ve sektörün geleceği hakkında neler düşünüyorsunuz?

Şarkı oluşturma, üretme sürecimi çok etkilemedi. Şanlıydım çünkü karantina öncesi birtakım demolar yapmıştım ve onları bitirmek için stüdyoya gidecek biraz zaman bulabildim. Tabii eskisi gibi kolay ve akıcı bir süreç değildi.

Let's start like this. How is the process of creating a song for you?

First, I write the song in my head. In fact, I can explain it with a simple sentence like I complete it with my guitar afterwards. But the phrase "I write in my head first" is not something that can be explained simply. It is somehow "filtering" the past, the future, what I see, what I want to see, what I actually miss.

How do you describe your new EP "Feeling Lucky?" is it the product of the same process?

I can say that it is a work focusing on unpredictability and changing ideas. There was a theme of luck as a concept in one of the songs, but then I realized that they all had this theme. It made me think about luck in general, and it turned out good and bad. Things beyond our control and things under our control. We leave actions and events to good luck and bad luck when things exceed our expectations or do not go according to the plan.

Was the success of "Crash" that pioneered the "Feeling Lucky?" EP a surprise?

Nick "Crash" we did with Hakim was one of my favourites from the beginning. Until the last singing in the demo phase, my energy was always the same, very high. It was a rare special feeling and I am very happy that it was somehow felt by the audience.

What was it like working with Nick Hakim?

Spectacular. It is an indescribable feeling to have the opportunity to work with someone you admired once. I am also very happy with the work that has emerged.

How did Covid-19 affect your creative process and what do you think about the future of the industry?

It didn't affect my song creation and production process much. I was lucky because I did some demos before the

İşler beklentilerimizi aştığında veya plana uygun gitmediğinde eylemleri ve olayları iyi şans ve kötü şansa bırakıyoruz.

We leave actions and events to good luck and bad luck when things exceed our expectations or do not go according to the plan.

Konser ve turnelerin bitmesi en vurucu tarafı oldu ve bunun ne zaman tekrar olacağını kimse bilmiyor...

Pandemide eski hayatınıza dair en çok neyi özlediniz?

Başka insanların konserlerine gitmeyi çok özledim.

Neler dinlersiniz?

Bazen her şeyi ve bazen de hiçbir şeyi...

En sevdiğiniz Türk sanatçı ve şarkısı hangisi?

Barış Manço'nun *Hal Hal* şarkısını çok seviyorum.

Müzikte bir idolünüz var mı?

Aslında çok var ama en sonuncusundan bahsetmek isterdim. Geçen yılki ABD gezimizde tanıştığım Sharon Van Etten... Tanıştığınız ve biraz da olsa tanıdığınız bir idolünüzün olması gerçekten çok güzel.

Gitar çalma tekniğiniz, vokal tarzınız, videolarınızın konseptleri, video estetiğiniz hepsi bir bütün... Sanatsal algınızda bütünlüğün önemi nedir?

Sadece kendim olmalıyım ve kendime karşı dürüst olmalıyım diyorum. Olayları nasıl gördüğüm ve nasıl duyduğum ve işe yarayacağına güveniyorum. Evet bazen de olmaz ve bu çok da önemli değil. Bazı şeyler beklenenden daha iyi çıkar ve bazı şeyler daha kötü olur! Ama bunu, insanların görmek istediğini veya dinlemek istediğini düşündüğüm şeye uymaya çalışmak için enerji harcamak yerine bunu tercih ederim.

Gelecek için plan yapabiliyor musunuz?

Genelde belirsiz planlar yaparım. Yani altı ay ya da en fazla gelecek yıl için planlar yapabiliyorum. Sanıyorum bu pek muhteşem bir şey değil ama günümüzde bunun ötesinde bir şey imkânsız geliyor. Şu anki öncelikle hedefim ikinci albümüm üzerine çalışmak. Daha ötesini planlamadım.

quarantine and I had some time to go to the studio to finish them. Of course, it was not an easy and fluid process as before. The worst part was that the concerts and tours ended and no one knows when they will start again...

What did you miss most about your old life during the pandemic?

I missed going to other people's concerts.

What do you listen to?

Sometimes everything and sometimes nothing ...

Who is your favourite Turkish artist and what is your favourite song?

I love Barış Manço's Hal Hal.

Do you have an idol in music?

Actually, there are many, but I would like to mention the last one. Sharon Van Etten, whom I met on our trip to the USA last year... It is really nice to have an idol that you met and you know a little bit.

Your guitar playing technique, vocal style, the concepts of your videos, your video aesthetics are all in one ... What is the importance of integrity in your artistic perception?

I just say I have to be myself and be honest with myself. I trust how I view and hear things and how they will work. Yes, sometimes it doesn't, and that's not that important. Some things will turn out better than expected and some things will get worse! But I prefer this instead of putting energy into trying to fit into what I think people want to see or listen to.

Can you make plans for the future?

I usually make vague plans. So, I can make plans for six months, or at most for the next year. I think this is not a great thing, but anything beyond that seems impossible nowadays. My primary goal right now is to work on my second album. I haven't planned any further.

EL YAPIMI VE SAF:

LEVENT

HANDMADE AND PURE: LEVENT

ALİ MERT ALAN

Türkiye'den yeni parfüm markaları çıktıkça heyecan ve mutluluk duyuyoruz. Levent de onlardan biri. Levent Gündüz'ün kurduğu parfümevi; el yapımı şişeleri, kalıcı yağları, ilhamını oriental oud kokularından alan ürünleriyle dikkat çekiyor. Kokularının isimlerinde Osmanlı ve Türk tarihine de göndermelerde bulunan Levent'i kurucusu sizler için anlattı.

We're excited and happy about the new perfume brands which come from Turkey. Levent is one of them. The perfume house founded by Levent Gündüz, attracts attention with its handmade bottles, permanent oils, and products inspired by oriental oud scents. The founder of Levent, who also makes references to Ottoman and Turkish history in the names of its fragrances, told us about it for you.

Uzun Yıllar Sonra

Uzun yıllar moda sektöründe mağazacılık yaptıktan sonra, farklı bir alanda bir şeyler yapmak niyetindeydim. Parfümler her zaman ilgimi çekmiştir. Kokuların zengin dünyasını derin bir şekilde araştırarak bu alanda ilerlemek istedim. Amacım üzerinde kafa yorarak artistlik farklı bir marka kurmaktı. Bu markaya da isim olarak bütün tasarımları, el işini kendim yaptığım için markanın adını da Levent koydum.

Saf Yağ

Normal parfümler, eau de parfum gibiler alkol ve su içerir. Levent ise içerik anlamında tamamen saftır. Hâliyle kokularımız oldukça kalıcıdır. Ürünlerimizi kullandığınızda bütün gün boyunca farklı parfüm notaları öne çıkar, kendisini hissettirir. Levent'i farklı kılan özelliklerden biri de bütün ürünlerimizin el işçiliği ürünü olması. Şişelerimiz tek tek yapılır ve doldurulur.

Tarihten Besleniyoruz

Kokularımızın isimlerinden bazılarında Türklerin sahip olduğu tarihi mirası görebilirsiniz. Mesela Tanzimat, Othman Khan ve Queen of Ottoman koleksiyonumuzda yer alan kokuların isimlerinden birkaçı. Bu özelliğimizde bizi Türk markası olarak öne çıkartıyor. Bizim bir Türk markası olduğumuzu gördüklerinde de yabancıların tepkileri olumlu oluyor, insanların ürünlerimize olan reaksiyonlarında mutluluk verici.

Havamız Farklı

Evet niş parfüm dünyasında çok fazla marka var. Farklı tarzlara sahip markalar öne çıkıyor. Biz Haute Parfumerie markasıyız, ürünlerimizi elinize aldığınızda el işçiliğini görebilirsiniz. Modern oriental kokularımızın da farklı bir havası olduğunu düşünüyorum.

After Long Years

After working in the fashion industry for many years, I wanted to do something in a different field. Perfumes have always attracted my attention. I wanted to progress in this field by deeply researching the rich world of fragrances. My aim was to create a different artistic brand by thinking about it. Since I made all the designs and handicrafts myself as a name for this brand, I named the brand Levent as well.

Pure Oil

Normal perfumes, like eau de parfum, contain alcohol and water. Levent is completely pure in terms of content. Consequently, our scents are quite permanent. When you use our products, different notes of perfume stand out and make you feel them all day long. One of the features that makes Levent different is that all of our products are handcrafted. Our bottles are made and filled individually.

We are Inspired by History

You can see the historical heritage of the Turks in some of the names of our fragrances. For example, Tanzimat, Othman Khan, and Queen of Ottoman are some of the names of the fragrances in our collection. This feature makes us stand out as a Turkish brand. When they see that we are a Turkish brand, the reactions of foreigners are positive, and people's reactions to our products make us happy.

Our Atmosphere is Different

Yes, there are too many brands in the niche perfume world. Brands with different styles stand out. We are a Haute Parfumerie brand. I think our modern oriental fragrances also have a different atmosphere.

Ses insanların temel ihtiyaçlarını anlatmak için iletişimin temel kaynağı, ritim üzerine bir ahenkle inşa edilen müzik ise ruhların birbirine açılmasının en önemli yollarından biri. Her yeni çıkan albüm, her yeni şarkı, yeni tanışılan bir ses ve bir söz ruhumuzu anlatmamız ve anlamamız için bize yeni bir yol sunar. Beethoven'ın da dediği gibi; "Müzik, her bilgelik ve felsefeden daha yüksek esin verir."

Sound is the main source of communication; it enables us to tell our basic needs. Music that is built on a rhythm with harmony is one of the most important ways of connecting souls together. Each new album, each new song, each new sound and each new lyric, clears the way for us to tell and understand our spirits. As Beethoven once said: "Music is a higher revelation than all wisdom and philosophy."

GÖKSENİN'DEN KADINLARIN BLUES'U

Göksenin ve grubunun kadınlar tarafından yazılmış/yorumlanmış blues şarkıları seslendirdikleri ve bu kadınların hikâyelerini anlattıkları *Women's Blues* albümü dinleyiciyle buluştu. Dokuz şarkıdan oluşan albümde Göksenin, dört blues bestesinin yanı sıra blues dünyasının mihenk taşı kadınlarından birer şarkıyı yorumluyor.

WOMEN'S BLUES FROM GÖKSENİN

Women's Blues album, in which Göksenin and her band sang blues songs written / interpreted by women and told the stories of these women, met with the audience. In the album, which consists of nine songs, Göksenin interprets four blues compositions as well as songs by Ma Rainey, Memphis Minnie, Koko Taylor, and Etta James, who are the touchstone women of the blues world.

BATU AKDENİZ'DEN "ONA GİTME"

Yeni nesil Rock'n Roll'un dikkat çeken ismi Batu Akdeniz, son teklisi *Ona Gitme* ile yüksek perdeden çalmaya devam ediyor. *Ona Gitme* hızlı ritmi, muzip gitar sound'u ve Batu'nun enerjik vokaliyle dinleyiciye hemen ritm tutma isteği uyandıran bir pop-rock parçası.

"ONA GİTME" FROM BATU AKDENİZ

Batu Akdeniz, the prominent name of the new generation Rock'n Roll, continues to play high-pitched with his latest single *Ona Gitme*. *Ona Gitme* is a pop-rock song that makes the listener want to rhythm immediately with its fast pace, funny guitar sound, and Batu's energetic vocals.

SAKİN SEYİR'DEN "YOL ESER"

Sakin Seyir, 12 şarkıda oluşan; her şeye rağmen umut temalı albümü "Yel Eser"i müzikseverlerin beğenisine sunuyor. Birbirinden değerli solistlerin düetleriyle eşlik ettiği albümde rock'tan makamsal tınılara birçok farklı müzik türü iç içe geçiyor.

"YOL ESER" FROM SAKİN SEYİR

Sakin Seyir is presenting their album "Yel Eser" with the theme of hope despite everything, consisting of 12 songs, to the taste of music lovers. In the album, which is accompanied by duets of distinguished soloists, many different music genres from rock to maqam tunes are intertwined.

ALAZ PESEN'DEN ALBÜM ÖNCESİ SON TEKLİ

Kahramanlık türkülerinin unutulmaz sesi Hasan Mutlucan'ın torunu olan Alaz Pesen; ilk solo albümü öncesi son tekli *Bazen Tek Bazen Duble*'yi dinleyiciyle buluşturdu. Gypsy Jazz / Manouche Jazz'a gönderme yapan sıcacık akustik tınılarıyla şarkı yüksek bir enerji ve cümbüş havası yaratıyor.

SINGLE BEFORE ALBUM FROM ALAZ PESEN

Alaz Pesen, the grandson of Hasan Mutlucan, the unforgettable voice of heroic folk songs, introduced the last single, *Bazen Tek Bazen Duble,* before his first solo album. With its warm acoustic timbre referring to Gypsy Jazz / Manouche Jazz, the song creates an atmosphere of high energy and revel.

JAZZ-POP TÜRÜNÜN YENİ NESİL TEMSİLCİSİ

Geçtiğimiz aylarda yayınladığı *Mavi ve Süpermen* isimli teklileri ile beğeni toplayan jazz-pop türünün yeni nesil temsilcisi Esra Kaya; ilk EP'si *Kuzgun*'u dinleyiciyle buluşturdu. Jazz armonileri üzerine kurulan, güçlü klavye tonları, elektro gitarlar ve minimal synthlerle desteklenen bu üç şarkı, oldukça beğeniyle karşılandı.

NEW GENERATION REPRESENTATIVE

Esra Kaya, the new generation representative of the jazz-pop genre, who has been acclaimed with her singles titled *Mavi ve Süpermen*, in the past months, released her first EP *Kuzgun*. Based on jazz harmonies and supported by strong keyboard tones, electric guitars, and minimal synths, these three songs created a modern world music colour blending funk, reggae, and down-tempo.

HALUK BB'DEN "ATOM BOMBASI"

Blues müziğinin başarılı temsilcisi Haluk BB'nin yeni single'ı *Atom Bombası*'nı yayınladı. 2018 yılında yayınladığı *Gökten Armut Yağsa* isimli albümüyle, çeyrek asırlık müzik birikimini dinleyicilerine aktaran Haluk BB, 2014 – 2018 yılları arasında Türk Rock müziğinin önemli gruplarından "Kargo"nun solistliğini üstlenmişti.

"ATOM BOMBASI" FROM HALUK BB

Successful blues musician Haluk BB's new single, *Atom Bombası*, was released. With his album *Gökten Armut Yağsa,* released in 2018, Haluk BB, who conveyed his music accumulation of a quarter of a century to his listeners, between 2014 and 2018, he was the main vocal of one of the important bands of Turkish rock music, "Kargo."

DUENDE İLE TANIŞIN!

Duende'nin ilk teklisi *Betondan Çiçekler,* tüm dijital platformlarda yayına girdi. Klibi Ankara'nın sembol mekânlarından Sera'da çekilen, yönetmenliğini Pera grubunun solisti Gökhan Mandır'ın üstlendiği videoda Behzat Ç. dizisinden de tanıdığımız Berkan Şal rol alıyor.

MEET DUENDE!

Duende's first single, *Betondan Çiçekler* went live on all digital platforms. Berkan Şal, who we know from Behzat Ç., plays the role of the music video of the song, which was shot in Sera, one of the symbol venues of Ankara and directed by Gökhan Mandır, the main vocal of the Pera band.

HAZIRLAYAN: GİZEM ERTÜRK

1) Fenerbahçe'nin küme düşmekten gol averajıyla kurtulduğu sezon aşağıdakilerden hangisidir?

A) 1980-1981 Sezonu

B) 2019-2020 Sezonu

C) 2019-2020 Sezonu

D) 2001-2002 Sezonu

1) Which of the following is the season in which Fenerbahçe escaped relegation with goal difference?

A) 1980-1981 Season

B) 2019-2020 Season

C) 2019-2020 Season

D) 2001-2002 Season

2) M.Ö.660'dan bu yana devam eden ve kan bağıyla geçen en eski monarşi aşağıdakilerden hangisidir?

A) İngiliz monarşisi

B) İşveç monarşisi

C) Japon monarşisi

D) İspanyol monarşisi

2) Which of the following is the oldest blood-bonded monarchy since 660 BC?

A) British monarchy

B) Swedish monarchy

C) Japanese monarchy

D) Spanish monarchy

3) 15 Ocak 2009'da arızalanan yolcu uçağını Hudson Nehri'ne indirerek 155 yolcunun hayatını kurtaran kahraman pilot Chesley Sullenberger'in hayatı hangi film ile beyazperdeye taşınmıştır?

A) Flight Plan

B) Sully

C) Pearl Harbor

D) Non-stop

3) With which movie did the life of the hero pilot Chesley Sullenberger, who landed his malfunctioning passenger plane on the Hudson River on January 15, 2009 and saved the lives of 155 passengers?

A) Flight Plan

B) Sully

C) Pearl Harbor

D) Non-stop

4) Ünlü ressam Henri Matisse'in New York Modern Sanatlar Müzesi'inde 46 gün boyunca yanlışlıkla ters biçimde sergilenen eseri hangisidir?

A) The Open Window

B) The Dance II

C) Madam Matisse

D) Le Bateau

4) What is the work of the famous painter Henri Matisse that was accidentally displayed upside down for 46 days at the New York Museum of Modern Art?

A) The Open Window

B) The Dance II

C) Madam Matisse

D) Le Bateau

5) Murasaki Şikibu tarafından tahminen 1007 yılında yazıldığı düşünülen dünyanın ilk romanı hangisidir?

A) Genji'nin Hikâyesi

B) Don Kişot

C) Decameron

D) Madame Bovary

5) Which is the first novel in the world thought to have been written by Murasaki Shikibu in approximately 1007?

A) The Tale of Genji

B) Don Quixote

C) The Decameron

D) Madame Bovary

1)A 2)C 3)B 4)D 5)A

Güldüren 100

100 Mbps'ye Kadar
Akıllı Sınırsız Kablonet

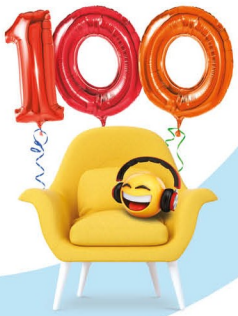
+ Üst Paket
+ Altın Sinema Paketi
+ Kablo Bulut 25 Gb

İnternet'ten Başvurularınıza Özel İlk Ay Bedava

24 ay taahhüt sözünüze
İlk 12 ay
109,99 TL

12 ay taahhüt sözünüze
119,99 TL

Sonraki 12 ay
119,99 TL

Eğlence Dolu

25 Mbps'ye Kadar
Sınırsız Kablonet

+ Temel Paket
+ Vizioon Sinema Paketi
+ Kablo Bulut 25 Gb

İnternet'ten Başvurularınıza Özel İlk Ay Bedava

24 ay taahhüt sözünüze
İlk 12 ay
89,99 TL

12 ay taahhüt sözünüze
99,99 TL

Sonraki 12 ay
99,99 TL

Renklendir Hayatını

50 Mbps'ye Kadar
Akıllı Sınırsız Kablonet

+ Üst Paket
+ Vizioon Sinema Paketi
+ Kablo Bulut 25 Gb

İnternet'ten Başvurularınıza Özel İlk Ay Bedava

24 ay taahhüt sözünüze
İlk 12 ay
99,99 TL

12 ay taahhüt sözünüze
109,99 TL

Sonraki 12 ay
109,99 TL

Kablo TÜRKSAT

0 850 804 4444 turksatkablo.com.tr /turksatkablo

Red

64 TL'den başlayan fiyatlarla

Red'lilere sosyal medya sınırsız

Hazır mısın?

vodafone

Yeni gelenlere ve faturasızdan faturalıya geçenlere, 12+12 ay kalma sözüne.
Red 20, 25, 30, 40 bireysel tarifeleri için ücretler sırasıyla ilk 12 ay 64, 89, 109, 139 TL; 2. döneminde de 74, 99, 119, 149 TL olacaktır. İlk dönemin son fatura döneminde cayma bedeli ödenmeksizin çıkış yapılabilir. İlk dönemin son fatura döneminin son gününe dek kampanyayı sonlandıracak herhangi bir işlem yapılmaması halinde 2. dönem başlar. Kampanyadan çıkışta cayma bedeli yansır. Tarifelerin hepsinde ücretsiz Red İletişim Pass; Red 25, 30, 40'ta Sosyal Pass; Red 30, 40'ta Müzik Pass; Red 40'ta Video Pass bulunmaktadır. Yurtiçinde geçerlidir. Pass'i olan aboneler başka cihazlarla internet paylaşımı (tethering) yapamaz. Reklamlar kapsam dışındadır. Vodafone'un değiştirme hakkı saklıdır. Vergiler dahildir. vftr.co/red